

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

CELJE

ZADOVOLJIVA LIKVIDNOST

Pomemben delež pri zagotavljanju deviznih sredstev

V delu organov Ljubljanske banke Splošne banke Celje ni predaha, kljub počitniškemu razporeditvi. Delo teče naprej, ker tudi drugače ne more biti. Tako so se člani izvršnega odbora ob koncu julija na redni seji srečali s prenekatimi aktualnimi vprašanji. V tej zvezi je šlo tudi za oceno uresničevanja načrta celjske temeljne banke LB v prvem polletju letos, zatem o doseženih učinkih pri naložbah, ki so bile končane v preteklem srednjeročnem obdobju, za sprejem družbenih dogovorov o pospeševanju drobnega gospodarstva in varstva okolja v celjski občini in za prenekatere zadeve, ki so sodile tudi v krog združene banke, se pravi, da jih obravnavajo in sprejemajo vse temeljne banke v združenju Ljubljanske banke.

Ko so ocenjevali uresničevanja načrta v prvih šestih mesecih letos, so med drugim ugotovili, da so združena in zbrana sredstva v banki v tem času zastajala za predvidenimi za okoli enajst odstotkov. Tudi v tem je dokaz slabe finančne sposobnosti gospodarstva. Pomembno je, da je dala banka v tem obdobju velik poudarek odkupu deviznih sredstev od občanov, zato je tudi lahko izdatno pomagala članicam pri zagotavljanju deviznih sredstev za kritje obveznosti iz posojil do tujine.

Nič manj pomembna ni ugotovitev, da je nastal znaten premik v korist kvalitete, se pravi dolgoročnejših sredstev banke. V stanju vseh sredstev je imela banka ob polletju 47% dolgoročnih in 53% kratkoročnih sredstev, kar pomeni, da se izboljšuje struktura v korist dolgoročnih.

V prvem polletju letos je bilo v naložbe usmerjenih blizu 815 milijonov dinarjev, od tega za dinarske 666 ter za devizne 149 milijonov dinarjev. Pri kratkoročnih kreditih pa so na prvem mestu selektivni.

Splošna banka v Celju v prvem polletju letos ni imela večjih težav pri zagotavljanju dinarske likvidnosti. Do začetka junija je bila zadovoljiva tudi devizna likvidnost.

Informacija o doseženih učinkih pri končanih investicijah v minulem obdobju je sicer odprla nekatera znana dejstva, ki so se pojavljala pri naložbah, navzlic temu pa se je utrdilo mnenje, da je treba slej ko prej sprejeti metodologijo spremljanja naložb. Delo je v teku in jesenski čas je tisti, ko bo urejena tudi ta izredno pomembna naloga.

M. BOŽIČ

BRIGADIRJI NA KOZJANSKEM

V nedeljo so se na Zvezni mladinski delovni akciji Kozjansko '82 zopet izmenjali brigadirji. Na Kozjansko so tako prišle nove, sveže delovne moči, ki bodo združevale svoje delo za napredek nerazvitega področja in poskušale v štirih tednih, kolikor bodo skupaj, postoriti kar največ. V naselje Sentvid pri Planini so sedaj v tretjo izmeno prišli mladi brigadirji Slovenije ceste tehnika iz Ljubljane in Titograda, Pionirska delovna brigada Simon Gregorčič iz Nove Gorice in Mladinska delovna brigada Mirče Acev iz Prilepa, v naselju Bistrica ob Sotli pa bodo združevali svoje delo brigadirji iz Mladinske delovne brigade Ljubo Serčer, ki prihajajo iz ljubljanske občine Vič-Rudnik, in mladi iz Mladinske delovne brigade Robert Omani iz Orahovca. Delovišča, na katerih bodo delali, ostajajo ista kot za prvi dve izmeni, štab akcije pa pričakuje, da bodo načrtovana dela tudi opravljena, če bo le tudi vreme za vnaprejšnjem obdarjeno s takšno zavestjo kot so mladi, dela voljni, brigadirji.

IVANA FIDLER

PRAZNIK BO V LOKI

V spomin na 18. avgust, ko je bila osvobodjena Planina pri Sevnici, praznuje občina Sentjur svoj praznik. Osrednje prireditve se vrstijo vsako leto v drugi krajevni skupnosti. Letošnja bo 15. avgusta dopoldne v Loki pri Žusmu. Krajanje se na praznik skrbno pripravljajo, saj želijo, da bi imel njihov kraj zares prazničen videz. Do kakšnih večjih pridobitev sicer ne bodo prišli, ker bi bile preveč povezane z gmotnim značajem. Veselijo pa se ureditve ceste proti Loki in vodovoda na Žusmu.

MP

Letošnja žetev gre h koncu. Žal nismo mogli zvedeti, če je akcija za večje količine pšenice na našem območju uspela, kot je bilo pričakovano? Res je tudi, da so večidel po poljih želi strojno, vendar so še marsikje, kjer je bila pšenica poležana, ali niso mogli več čakati na stroje, želi tudi ročno.

V Škofcah nad Rimskimi Toplicami so želi na roke minulo nedeljo, da bi ob tem pokazali stare žetvene običaje. In ob tem je nastala tale fotografija: Žeja pa taka!

(FOTO: J. KRAŠOVEC)

PRAZNIČNO V VINSKI GORI

Ob krajevnem prazniku v Vinski gori so krajanje te KS slavili dvojno zmago. Posodobili so dva odcepa ceste v zaseku Prelska v skupni dolžini 1650 m. Uradna otvoritev je bila v soboto po slavnostni seji skupščine KS.

Celotna predračunska vrednost je bila 8,6 milijona din. Delež družbenih sredstev SKIS Žalec je bil 800 tisoč din, delež krajanov uporabnikov je 600 tisoč din, sredstva zbrana od ostalih krajanov pa 360 tisoč din. Opravljenih je bilo 4200 udarniških ur, več sto udarniških strojnih ur.

IVAN VODOŠEK

POL STOLETJA DELOVANJA GASILCEV V SEDRAŽU

V nedeljo, 1. avgusta, so v Sedražu proslavili 50-letnico Gasilskega društva. Pokrovitelj prireditve je bila SIS za varstvo pred požari iz Laškega. Ob 10. uri je bil v dvorani osnovne šole v Sedražu najprej slavnostni občni zbor Gasilskega društva. To je bil tudi najpomembnejši del prireditve. Najprej je povedal nekaj besed predsednik gasilskega društva, tov. Jože Dijaci. Mladi gasilci so potem peli, recitali in zaplesali. Predsednik društva je potem orisal razvoj društva. Ustanovili so ga septembra leta 1932, prvi predsednik društva je bil Drago Vidmar, štel pa je 86 članov. Društvo se je potem razširjalo in ob 30-letnici so zgradili gasilski dom. Društvo se je vseskozi ukvarjalo s kulturnim delom, gradili so vodovode, se strokovno izobraževali, skrbeli pa so tudi za podmladek v društvu. Zdaj šteje pionirski odred okrog 25 članov. 14 preživelim ustanovnim članom so potem podelili spominske plakete. Franjo Dijaci, Franc Mokotar, Rudolf Grešak, Alojz Kajtna, Franc Zohar, Melhior Šraj, Peter Gabršek, Polde Pavčnik, Alojz Dijaci, Franc Uduč, Leopold Krašek, Ivan Zalokar, Ivan Dolšek in Jože Kajtna so se pol stoletja trudili in delovali v društvu, zdaj pa so dali prostor mlajšim. Predsednik občinske gasilske zveze, Jože Lapornik je podelil priznanje Republiške gasilske zveze ob visokem jubileju in pa vsem članom, ki že štirideset, trideset, dvajset ali deset let aktivno delujejo v društvu. Popoldne, so razvili pionirski prapor, ki je tudi prvi prapor pionirjev gasilcev v občini Laško BOŽA GOLOUH

BRASLOVČE

NARAVA JE DIVJALA

Sobotno neurje je povzročilo za 20 milijonov škode

Neurje, ki je v soboto vihalo v Braslovčah in okolici, je povzročilo veliko škodo. Veter je ruval drevesa, podiral kozolce, prizanesel pa ni niti hišam. Na 7,35 hektarja je popolnoma porušil žičnice hmelja, na 35 hektarjih pa je odtrgal sadike (od tega je 22 hektarov družbenega sektorja, 13 pa kooperantskega). Škodo ocenjujejo za kakšnih 20 milijonov dinarjev, od tega na hmeljiščih na 12 milijonov. Ta številka še ni dokončna, kajti škode na koruznih poljih in sadovnjakih še niso ocenili. Prav tako ne morejo oceniti, kolikšno škodo je neurje prizadejalo za prihodnjih nekaj let, saj je pričakovati, da bo pridelek hmelja manjši za približno 30%.

Najbolj prizadeta kmetija je bila pri Baševih v Kamenčah. Tu je neurje podrlo kozolce, prevrnilo pa je tudi traktor in avto. Sicer pa so pri Baševih imeli srečo v nesreči, kajti med neurjem so se v avto zatekli otroci, ki so se na poziv umaknili na varno v hišo. Nekaj minut kasneje pa je vrtnec vetra pograbil avto, ga vzdignil in zviska vrget na tla. Celotno škodo na kmetiji je zavarovalnica ocenila na 75 starih milijonov.

Na seji strokovne komisije v zvezi z odpravo posledic viharja so se dogovorili, da aktivirajo 200 pripadnikov civilne zaštite, ki bodo pomagali pri delih za odpravo posledic. Sklenili so tudi, da na podrtih žičnicah začnejo z obiranjem hmelja zgodnjih sort čimprej, poznejše sorte hmelja pa bodo na novo usposobljenih žičnicah ponovno obesili.

Pri tem pomagajo kmetom pripadniki civilne zaštite iz Bra-

slovč, ki so pričeli s pomočjo v torek in bodo z delom nadaljevali ves teden. Tako med drugim pomagajo tudi pri kmetu Antonu Cizeju, ki ima na tleh dobesedno dva hektara hmelja, prav toliko tudi Peter Serdoner, med tistimi, ki jih je neurje močno prizadelo pa so tudi Jože Rojnik, Ivan Cizej, Franc Šporn, Viljem Prisljan, Viki Marolt in Mohorjevi ter drugi.

SAMO VERSTOVŠEK

TRŽNICA BO ZAPRTA

Občinska komunalna skupnost Celje ter Komunala Celje TOZD Javne naprave obveščata, da bo

TRŽNICA
v torek, 10. avgusta
zaprta

za ves promet zaradi obsežnejših obnovitvenih del poškodovanih asfaltiranih površin. Tega dne tržnica ne bo poslovala.

V slučaju slabega vremena bodo dela prestavili za teden dni.

140
PREBOLD

TEKSTILNA TOVARNA

140
PREBOLD

TEKSTILNA TOVARNA

140
PREBOLD

MOZIRJE

OD BESED K DEJANJEM!

Vprašanja pri oskrbi industrije z lesno surovino

V osrednji točki dnevnega reda četrtne skupne seje zborov občinske skupščine Mozirje, v petek, 30. julija, je bila oskrba predelovalcev lesa z lesno surovino. Ne po naključju, saj je šlo za vprašanje, staro več let in žal za mnoge, prav toliko let stare, neizvršene sklepe. Bo zdaj drugače, zlasti po tej seji? Bo, če bo uresničen tudi tisti sklep, ki govori o odgovornosti. In ne samo ta, še drugi!

Cetudi so na seji mnoga vprašanja ostala brez natančnih odgovorov, je vendarle več ali manj na dlani, da ni vprašljiva toliko količinska dobava lesa lesno predelovalni industriji, saj kolektiv Gozdnega gospodarstva Nazarje izpolnjuje sprejete planske obveznosti, marveč veliko bolj druga vprašanja.

To so kvaliteta, cenovni odnosi, zmogljivosti lesno predelovalne industrije, ki so, mimogrede povedano, prevelike, izvoz, finalizacija proizvodnje in še kaj. Da, tudi gozdne ceste, mehanizacija, delavci.

In še nekaj: problem tiči v besedah, ki jih je na seji izrekel tudi predsednik izvršnega sveta, Franc Miklavc. Dejal je, da bi ob večjem medsebojnem sodelovanju gozdarjev in lesnih predelovalcev morali priti tudi do kakovosti. In tu tiči zajec, saj se v občini le počasi premika dogovarjanje med enim in drugim. Dosti je napravljene le na relaciji Gozdno gospodarstvo - GLIN, kjer že veljajo nekateri dohodkovni odnosi. Drugače pa je z drugimi predelovalci lesa.

Zaradi slabega dogovarjanja se tudi niso med seboj uskladjili proizvodnih programov.

Pomembnejšo vlogo v razreševanju teh problemov bi morala imeti samoupravna interesna skupnost za gozdarstvo. Tu je mesto, kjer bi morali o teh problemih sprejeti sklepe in poskrbeti za njihovo izvajanje. Sicer pa, kje je odgovornost poslovnih in samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij?

V zaključkih izredno živahne razprave je na prvem mestu zahteva, da naj pred potrditvijo sprememb srednjeročnega načrta uskladijo celoten gozdarski in lesno predelovalni kompleks v občini. Pri tem bo imel izvršni svet zlasti vlogo koordinatorja in tistega, ki mora pripraviti načrt za odstranitev vseh pomanjkljivosti in napak, ki se še pojavljajo, predvsem v prometu z lesom, v prometu na črno.

V zaključkih so poudarili, da naj ima prednost pri dobavi lesa tisti, ki proizvaja tudi za izvoz. Očitno bodo morali reči še kakšno besedo na račun organiziranja centralnega skladišča za les, saj bi se z njim močno približali hitrejšemu reševanju kakovosti lesa.

Svoje rešitev zahtevajo tudi gozdne ceste. V občini jih je okoli 600 km. Mnoge od njih so javne. Zato se pojavlja zahteva, da naj pri njihovem vzdrževanju sodeluje celotno gospodarstvo.

Stara je zahteva, da naj dobijo dohodkovni odnosi čvrsto mesto v medsebojnih obveznostih, nalogah in pravicah.

Delegati so med drugim opozorili, da naj tudi ta razprava prispeva k ohranitvi vsaj dosedanjega obsega proizvodnje in da naj spodbudi k večji proizvodnji za izvoz.

Sicer pa je bil to le prvi del razprave, ki je posegel na gozdarsko in lesno predelovalno področje, jeseni naj bi, prav tako na seji občinske skupščine, stekla še razprava o gospodarjenju v teh organizacijah združenega dela in drugih vprašanjih.

M. BOŽIČ

PRAZNOVANJE V KS SLIVNICA

V nedeljo, 1. avgusta, so se na Heleni zbrali številni Slivničani in tudi drugi obiskovalci, da bi tako skupaj počastili spomin na partizanske čase, boje I. celjske čete in dan, ko je bil ranjen narodni heroj Franjo Vrnč. Bogato je bilo partizansko življenje v teh krajih, in zato ni naključje, da Slivničani praznujejo svoj krajevni praznik ravno v počastitev teh težkih, a vendarle lepih časov. Lepih zato, ker se je takrat kovala naša svoboda, tovarništvo, bratstvo in enotnost med narodi... Letos so svoje praznovanje obeležili s tednom športa, ponesli so ve-

nec na spomenik padlim borcem I. štajerskega bataljona in Bračičeve brigade, na sam praznik pa so mladinci pripravili zabavne igre in kulturni program, v katerem je sodeloval Moški pevski zbor iz Gorice pri Slivnici pod vodstvom Janeza Slane, in slivniški osnovnošolci. Najzaslužnejšim krajanom pa so podelili tudi priznanja. Tako so priznanja Krajevne skupnosti, ki jih je podelil predsednik Skupščine krajevne skupnosti Alojz Rečko, prejeli: Franc Urleb, Stefan Doberšek, Anton Leskovšek, Marjan Ravnjak in Jože Artnak, priznanja Osvo-

bodilne fronte, katera je podelil predsednik Krajevne organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva Slivnica Marjan Ravnjak, pa so prejeli Avgust Brečko, Jože Tanjšek, Stefan Skale. Krajevna organizacija Zveza združenih borcev Slivnica in Alojz Rečko. Praznovanje je tako potekalo v prijetnem vzdušju, za kar pa se gre zahvaliti prijaznim domačinom in ne nazadnje tudi lepemu vremenu, ki je tokrat spet enkrat naredilo spremembo in pustilo, da se dobro pripravljeni prireditelji odvijajo do konca.

IVANA FIDLER

V EVROPI NA PRVEM MESTU PO NEZAPOSLENOSTI IN INFLACIJI

Zagrebški tednik DANAS se sprašuje, »ali je mogoče obrzdati neverjetno skokovito rast cen, ki resno ogroža tudi naše družbene odnose, slabi našo izvozno konkurenčnost v svetu, ruši standard... ter sploh postavlja pod vprašaj številna lepo formulirana politična načela oziroma vsaj ugled mnogih odgovornih ljudi, ki v praksi očitno nimajo uspeha?»

DANAS ugotavlja, »da je Jugoslavija edina na svetu skušala z zakoni regulirati gibanje cen in odločanje o cenah. V tej goščavi cen in pristojnosti se skriva ena

največjih zablod dosedanje prakse socialističnih držav - da je baje možno razvijati socialistične odnose ob odločilnem vplivu državnega monopola na cene, torej omejujoč svobodo in samostojnost proizvajalcev že na samem začetku. Država je namreč s svojimi zakonskimi instrumenti, politika pa s svojo prakso, v preteklih 15 letih do skrajnosti zaščitila vsako delovno mesto, posebno pa vodilna mesta. Od delavca zahtevamo, da odloča o vsem..., istočasno pa kot svetinjo že leta rešujemo proizvodnjo in vodilne strukture v kolektivih tradicionalnih zubarjev».

Avtor poudarja, da je »jugoslovanska ekonomija krenila na pot v socializem najprej z varijanto popolne državne regulacije cen ob pomoči famoznega zakona Preobražeskega, ki je tudi naše kmetijstvo najprej spravil na beraško palico, danes pa je pridelava hrane postala največji jugoslovanski ekonomski problem».

Danas omenja »pomanjkanje artiklov, dolge vrste in druge javne manifestacije, znane iz prakse vzhodnoevropskih držav« in ocenjuje, da mora protinflacijski program čimprej priti pred delegate v zvezni skupščini in to v obliki konkretnih rešitev».

(TANJUG)

IVAN ROJC

Verjetno bi težko našel človeka, ki ne bi poznal Ivana Rojca, sicer upokojenca, vendar še vedno neverjetno vitalnega »mladeniča« 70 let iz Zalca. Rojen je bil v Galiciji v žalski občini, njegova življenska pot pa je bila peštra, kot malokateriga na tej zemeljski obli. Njegova največja dobrina je izjemna ljubezen do narave in skrb za njo. Rad zahaja v gore, kjer mu je pozna domala vsaka stezica pa četudi ni markirana.

»Ljudje nad tisoč metrov postanejo neverjetno složni in enotni. Tam ni razlik! Vsak z vsem srcem

skrbi za sebe in vse, ki so okoli njega!« Tako pravi Ivan Rojc in verjame mu. Kaj ga moti?

»Da ljudje ne znajo občudovati in varovati narave. V nedeljo se odpravijo na vikend v naravo ter do dobra poskrbijo za obilico hrane in pijače, bistrih potokov, ptic, cvetja - tega pa ne vidijo. Pridejo do določenega mesta, se najejo in napijejo (še za seboj ne pospravijo!), poležavajo ter se zvečer vrnejo v svojo betonsko mesto. Pa to ni izlet!«

Ivanova največja ljubezen (poleg žene, seveda!) Da ne bo pomote!) je lovstvo, »zelena bratovščina«, kateri se je zapisal že pred več kot štiridesetimi leti. Čeprav ima doma veliko izredno lepih trofej pa ni eden izmed tistih lovcev, ki bi »pobiljal«. Vse v naravi je treba varovati in negovati, kajti drugače bomo kmalu ostali brez lepega okoli sebe. Njegovo »lovsko« delo je izrednega pomena tudi v slovenskem prostoru ter na širšem celjskem območju, kjer je v znani »lovski aferi« odigral izredno pomembno vlogo, da

OBRAZI

se ni vse skupaj dobesedno »razletelo«. Velikš je prispeval pri gradnji lovškega doma na Rinki ter pri drugih lovskih objektih. Počitka dobesedno ne pozna, saj pravi, da bo zanj še preveč časa. Izredno aktiven je recimo tudi v delovanju Krajevne skupnosti Zalec.

Je častni predsednik LD Zalec (prej je bil dolgoletni predsednik), podpredsednik Zveze lovskih druženj Celje in še bi lahko naštevali. Sedanji predsednik Janko Kraševac je v nagovoru izrekel: »Vedno se je boril za lovstvo in enotnost v njem ter je pri tem opravil ogromno delo.«

Ivan Rojc pa se je zahvalil: »Meni je najpomembnejši mir v družini, to pa velja tudi za lovsko družino. Tega zdaj v naši družini na vso srečo imamo.«

Ta skromni zapis naj bo tudi naša čestitka za vso dobro opravljeno delo Ivana Rojca iz Zalca ob njegovi 70. letnici!

TONE VRABL

CELJE

VZGOJNA NAPAKA VRTCEV

Namesto da bi bili doma, so otroci v vrtcih

Starši in pedagoški delavci se strinjajo, da daljša otrokova odsotnost iz vrtca oteži otroku in skupini v kateri je vzgojno izobraževalni proces. Vsaka skupina, kjer so otroci starejši od treh let ima program dela po katerem pridobivajo znanje z različnih področij. Program je sistematičen in prilagojen vzrastni otrok. Kontinuiteta programa pa zahteva tako kot v šoli otrokovo prisotnost. Program se izvaja v času od septembra do julija.

Nov način plačevanja vzgojnovarstvenih uslug, bo odsotnost otrok močno omejila. Če otrok za dalj časa izostane, se to pri plačilu bolj malo pozna, sploh pa tam kjer je prispevek staršev k ekonomski ceni dokaj visok. Če na dan plačujemo za hrano 15 dinarjev in če je otrok odsoten ves mesec, ki ima denimo 25 delovnih dni, je to samo 310 dinarjev manj. Osnova, ki jo starši plačujejo, ne glede na otrokovo prisotnost, pa se giblje od 800 do 2400 dinarjev. Odvisno od socialnega položaja staršev. Vrtec v celoti ni potrebno plačati le v primeru, če je otrok odsoten iz zdravstvenih razlogov mesec dni ali več. To bo torej zmanjšalo odsotnost otrok, obenem bo vplivalo tudi na zmanjševanje bolniškega staleža materam, kajti vsakdo bo prej dobro premislil, ali otroka peljati k zdravniku ali ne. Od septembra do junija vse lepo in prav. Da pa je tak način plačevanja vrtec dvoizen, kažejo prenatrpani vrtec, sedaj, v poletnih mesecih. Starši tudi sedaj raje trikrat premislijo, ali otroka poslati v vrtec ali ne. Tudi v primeru, da pride babica na obisk, tudi v primeru, da je starejši otrok doma in tudi,

če starši preživljajo dopust v domačem kraju. Ali je otrok v vrtec ali ne, se tako in tako pri plačilu bolj malo pozna. V vrtec pa ima otrok družbo, nego, igranje, sprehode, kosilo. Nečesa pa le nima. Zaradi dopustov vzgojiteljic in varušek, se vzgojnoizobraževalni program ne izvaja. Le ta pa je tudi vračunan v ceno uslug vzgojno varstvenih zavodov, da ne govorimo o normativih, o strokovno usposobljenih kadrih, in o pogojih dela. Le to še zdaleč ni tako urejeno kot med šolskim letom.

Vrtci so si z novim načinom plačevanja zagotovili neko minimalno ekonomičnost v poslovanju, po drugi strani pa so povzročili to, da

so otroci poleti v vrtcih ne po doma. Vsaj tisti, ki za to imajo možnost.

Upravičeno se vprašamo ali ne bi letni oddih otrok v vrtcih stimuliral, ne pa viral. Če je otrok odsoten le nekaj dni, naj bo po starem. Če pa je več kot deset dni, pa bi ta čas lahko odštevali tudi pri ceni oskrbnine. Tako bi več otrok ostalo doma, vrtcih bi se otroci bolje počutili, če bi jih bilo manj, lažje bi vzgojiteljice speljale letni program ob otrocih, različnih skupin in različnih vrtec. Po drugi strani pa bi imeli delavci v vzgojnovarstvenih ustanovah čisto vesela pač za tisto kar otroku niso ponudili, tudi ne morejo biti plačani.

VVI

LAŠKO PO NEURJU

V vseh krajevnih skupnosti, ki jih je pred dobrim tednom prizadelo neurje, se trudijo, da bi čimprej odpravili posledice te naravne nesreče.

Že drugi dan po neurju so se predstavniki krajevnih skupnosti zbrali na posvetu. Predstavniki izvršnega sveta občinskega sanacijskega štaba so jim dali nekatere navodila v zvezi z odpravljanjem škode po neurju. Se posebej so poudarili, da morajo krajevni štabi do 10. avgusta zbrati in preveriti vse prijave o škodi, ki jo je utrpel družbeni in zasebni sektor. Zato imajo krajevni štabi tudi posebno nalogo obveščanja krajanov, da jim prijave nastale škode pošljejo do navedenega datuma.

Na posvetu so se tudi dogovorili, da bodo morali najprej očistiti nekatere ceste, ki so jih zasuli plazovi ali pa jih poškodovala voda, saj so bili nekateri zaselki odrezani od sveta. Dober teden po nesreči so že prevozne ceste Lokavci-Paneče-Polana, Lahomno-Reka, Tevče-Breže in Jurklošter-Henina.

Občinski sanacijski štab je zaprosil za pomoč sekretarja zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 82. Mladinske delovne brigade naj bi z dvema udarnima akcijama pomagale pri usposobitvi cest iz Marofa preko Blatnega vrha. Laške vasi ter ceste iz Bezgovja proti Oleščam.

V večini krajevnih skupnosti so se tudi krajani takoj vključili v akcijo odpravljanja škode po neurju, saj se zavajo, da bodo lahko le s skupnimi napori čimprej premagali sledove neurja.

NADA KUMER

ŠMARJE: KOT DA NI PROBLEM

V domala vseh krajevnih skupnostih šmarske občine imajo ljudje marsikaj za pripomniti na oskrbo, na odpiralni čas lokalov in na druge probleme, ki jih zadevajo kot potrošnike. Posebej izpostavljajo vprašanje odpiralnega časa tehničnih trgovin, ki so v popoldanskem času na slabšo oskrbljenost s kruhom, sadjem in zelenjavo v njihovih trgovinah, povsod po šmarski občini so pripombe zato, ker so pošte ob sobotah zaprte, marsikatera pikra pa leti tudi na avtobusne zveze, ki so slabe predvsem z občinskimi središčem. Skratka, problemov, ki zadevajo potrošnike, je toliko, da bi se jih morali na organiziran način lotiti. Zato še toliko prej ni jasno dejstvo, da je bila doslej že trikrat sklicana ustanovna seja občinske konference svetov potrošnikov, pa je vsakič zaradi nesklepnosti odpadla oziroma bila preložena. Razlogov, zakaj je do tega prišlo, v Šmarju niso posebej analizirali, menijo pa, da gre za dvojne reči: prvo, da v vseh krajevnih skupnostih v občini nimajo ustanovljenih svetov potrošnikov, zato tudi interesa za ustanovitev konference nimajo, in drugo, da tudi tam, kjer sveti potrošnikov dobro delajo, ljudje počasi spoznavajo, da se sklepi svetov potrošnikov in njihova priporočila ne uresničujejo. Zato ne vidijo interesa v tem, da bi zaživel še eno neučinkovito telo, kot bi bila lahko - glede na izkušnje - občinska konferenca svetov potrošnikov. Ob tem pa se vsi zavedajo, da se bo treba problemov, ki žulijo ljudi, prej ali slej lotiti.

DS

ODLIKOVANJE DELAVCEM JELŠE

Ob 25-letnici ustanovitve in za uspešen razvoj trgovske delovne organizacije Jelše iz Šmarja pri Jelšah, je Predsedstvo SFRJ odlikovalo več delavcev tega kolektiva z visokimi družbenimi priznanji. Na slavnostnem zasedanju zbora jih je izročil Zvonko Murgelj, sekretar komiteja Občinske konference ZKS.

Tako je Red dela z zlatim vencem prejel Filip Škerjanec, Red dela zasluge za narod s srebrno zvezdo Peter Čoh, Red dela s srebrnim vencem pa so prejeli Jože Drofenik, Ivan Križan, Stefan Lojen, Stanko Lorber, Marija Lukše, Anton Otorepec, Tone Počivalšek in Alojz Šmid. Medalji dela pa sta prejela Ruža Hajder in Alojz Slogar.

DS

PRED KONGRESOM ZSMS

PREMALO SE POZNAMO

pravi Robi Mlinar, predsednik OO ZSMS Žalec

Osnovna organizacija ZSMS Žalec je organizacija, v kateri naj bi bili združeni vsi žalski mladinci. Čeprav je bila žalska mladinska organizacija prejšnje leto med prvimi desetimi v republiki, pa delo sloni le na nekaj aktivnih mladincih. K pogovoru smo povabili predsednika OO ZSMS Žalec Robija Mlinarja, ki je naprej povedal:

- Žalec je manjše mesto brez koordinacije med mladimi, ki se med seboj niti ne poznajo. To je opazno še posebej med novejšim in starejšim delom žalca, kakor tudi med starejšo in mlajšo generacijo. Zato je zelo težko pritegniti k delu v organizaciji mladino, ki je ne poznaš in ona ne pozna tebe.

- V tvojem mandatnem obdobju je bilo narejenega veliko?

- Kot prvo naj omenim ureditev Titovega in Mestnega parka, kjer smo mladinci z množičnostjo veliko pripomogli. Poleg tega smo si uredili svoje klubske prostore, ki so bili potrebni popravila že nekaj let. Ob praznikih smo organizirali razne kulturne in športne prireditve, organizirali pa smo tudi tradicionalni prvomajski kres in sodelovali na prireditvah ob 800-letnici žalca.

- Kakšni so načrti organizacije v času letnih počitnic?

- V počitnicah smo načrtovali predvsem organizacijo športnih in kulturnih prire-

ditev, kjer naj bi se mladi spoznali med seboj in se bolj povezali, tudi s starejšimi. Prizadevali se bomo tudi za čimvečjo masovnost na delovnih akcijah, ki jih v počitnicah ne bo malo.

- Verjetno se kot vsaka družbeno politična organizacija srečujete s problemi?

Kot vse druge se ubadamo predvsem s finančnimi problemi. Prav tako pa nas moti premajhna povezanost mladih po starostnih skupinah in z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami.

OO ZSMS Žalec prireja letostradicionalni festival akustične glasbe...

Festival bo potekal že tretje leto zapored. Trudimo se, da bi ga organizirali v čim večjem obsegu, tako med izvajalci kot tudi med občinstvom. Letos bomo povabili tudi nekaj kantavtorjev iz drugih republik, med drugimi Draga Mlinarca, zato upamo, da bo prišlo tudi nekaj poslušalcev iz drugih republik.

In kaj ste načrtovali za vnaprejš?

Vsi naši nadaljnji načrti so odvisni od finančnih zmognosti. Tu mislim predvsem na klubsko glasilko, ki je večsah že izhajalo; zasnovali smo dramsko sekcijo in več dela z mladino, ki prihaja iz osnovne šole.

SAMO VERSTOVŠEK

PREDKONGRESNE DEJAVNOSTI MLADIH

ODGOVORNO IN DELAVNO V ZSMS

Potrebno je več organizacijskega dela z mladimi

Oktober bo v Novem mestu XI. kongres Zveze socialistične mladine Slovenije. Mladi se nanj vneto pripravljajo, saj je do pričetka kongresa potrebno postoriti še vrsto stvari. Predelati je treba še nekaj osnutkov kongresnih dokumentov, v celjski regiji pa živi še nekaj mladih, ki niso sodelovali v javnih razpravah in katerim je sedaj potrebno dodatno razložiti dokumente.

Obiskali smo mlade na medobčinskem svetu, v Celju in Sentjurju ter jih povprašali kako potekajo priprave pri njih.

Pavel Platovšek, kot sekretar medobčinskega sveta Zveze socialistične mladine Celje: »Priprave na XI. kongres ZSMS potekajo po Občinskih konferencah in v Osnovnih organizacijah, ker se na tak način lahko z osnutkom dokumentov seznanijo največ mladincev. Na nivoju regije smo potem samo usklajevali mnenja in izmenjali izkušnje. Sklicali pa smo tudi sejo medobčinskega sveta mladine in sejo medobčinskega sveta Zveze komunistov, kjer smo dokončno oblikovali naše pripombe in dopolnitve k osnutku. Želja nas vseh namreč je, da bi bili dokumenti zares kvalitetni, in da bi mladi na kongresu odkrito spregovorili o težavah, s katerimi se srečujemo, in o nalogah, ki nas čakajo. Mnenje večine mladincev je, da so letošnji dokumenti dobri, dovolj udarni in tudi realni, tako da bo tudi kongres prinesel željene rezultate.»

...in kot sekretar Občinske konference Zveze socialistične mladine Celje: »Z delom okoli predkongresnih priprav smo pričeli že v marcu. Tako smo na redni seji Občinske konference zadolžili kadrovske komisijo, da prične s postopkom evidentiranja možnih delegatov za enajsti kongres. Kadrovska komisija in komisija za idejnopolično delo pa sta pripravili osnutek programa za vodenje javne razprave. Potem smo nadaljevali z javno razpravo v Osnovnih organizacijah. Izvolili smo tudi odbor za vodenje javne razprave, ki je sestavljen iz predsedstva Občinske konference in sekretariata, izvoljenih delegatov za kongres, predsedstva področnih konferenc, predstavnikov družbenih organizacij in društev ter

Pavel Platovšek, sekretar medobčinskega sveta in Občinske konference mladih Celje.

Boris Pušnik, predsednik Občinske konference Zveze socialistične mladine Sentjurj.

posameznih predlaganih aktivistov iz Osnovnih organizacij. Ker pa priprave le niso potekale tako kot smo si zastavili, smo ponovno opozorili na pomembnost tega dela in še podrobneje predelali osnutke dokumentov. Potem smo izvolili pet delegatov. Tako bomo na kongresu zastopali Celje Vojko Kocman, Janja Romih, Jasna Mernik, Pavel Grabner in jaz. Z delom smo nadaljevali tako, da smo sklicali nekaj posvetov predsednikov Osnovnih organizacij in tako izmenjali številne pripombe in mnenja. 18. junija smo s seminarjem na Gričku zaključili prvi del predkongresnih dejavnosti. Naši delegati so se udeležili tudi Mladinske politične šole v Mariboru in tako osvojili še nekaj dodatnega znanja, ki nam je potem v nadaljevanju dela zelo prav prišlo. Sedaj, v počitniških mesecih, je delo zaradi dopustov nekoliko zamrlo. Konec avgusta pa bomo z delom po posameznih Osnovnih organizacijah spet nadaljevali, da se dokončno dogovorimo, kako bomo delegati zastopali na kongresu ostale mladince.»

Boris Pušnik, predsednik Občinske konference Zveze socialistične mladine Sentjurj: »Naše predkongresne aktivnosti so se pričele že v aprilu, ko smo v posamezne Osnovne organizacije razdelili osnutke kongresnega gradiva. Predlagani delegati za kongres, to smo Polona Debeleč, Zdravko Zidar, Damjan Pečar, Jože Artnak in jaz, smo postali nosilci javne razprave po posameznih področjih. Vendar pa leta ni potekala po vseh Osnovnih organizacijah enakomerno, zato smo se odločili, da gre ves kon-

gresni odbor na Mladinsko politično šolo v Maribor. Z delom smo potem nadaljevali tako, da smo izdelali nekaj dopolnitev k osnutku kongresnih dokumentov, ki pa so letos, vsaj po našem mnenju, dobri in realno začetni. Sedaj nadaljujemo z delom po Osnovnih organizacijah in menim, da bodo do pričetka kongresa vsi mladinci dobro seznanjeni z novimi

obveznostmi, ki nas čakajo in katere bomo prav gotovo sposobni rešiti.»

Delo je torej zaživel dovolj zgodaj, in tudi sedaj v poletnih mesecih poteka usklajeno naprej. To pa kaže na to, da se mladi zavedajo svoje odgovornosti in, da so pripravljeni sprejeti nase nove obveznosti in zadolžitve. Majhne pomanjkljivosti se morda kažejo le še na področju informiranja in v nekaterih Osnovnih organizacijah, kjer predvsem predsedniki niso začutili dovolj odgovornosti do ostalih mladincev in do dela, ki še čaka. Ob dobrem delu na področju mladinskih prostovoljnih akcij, pa prosvetljevanje tistega dela mladine, ki še ni začutila, da je tudi politično delo potrebno, ne bi smelo predstavljati prevelikega problema. Tako vsaj mislijo tisti, ki so se z vso odgovornostjo lotili priprav na XI. kongres Zveze socialistične mladine Slovenije.

IVANA FIDLER

OBŠLI SO GA

Zalokar Matevž iz Slatine pri Šmartnem v Rožni dolini najbrž ni edini manjši kmet, ki ga je komisija obšla pri ocenjevanju škode, ki je nastala po junijskem neurju. Živi sam, star čez 70 let, invalidsko upokojen z enim hektarom zemlje in kravico. Toča mu je stolkla prav vse, niti litra jabolnička ne bo, niti fižola, niti grozda. Poslopje, ki je bilo močno poškodovano in tudi zavarovano, so ocenili in ga je s pomočjo zeta in sina popravil. Toda zemlje še pogledali niso. Res, da ni zavarovano. Toda nihče mu niti ni povedal, kam naj se obrne. Prvič je od nas slišal, da bi moral škodo prijaviti na krajevni skupnosti. Karkoli že, tudi če zemlje ni veliko, tudi, če ni zavarovana, tudi če morda Matevž ničesar ne bi dobil za škodo po toči, gre za odnos - za odnos do sočloveka v stiski. Za pozornost, za toplo človeško besedo. Dovolj, da se star človek, ne bi počutil osamljenega in izrinjenega nekam ob robu družbe.

VVE

POGLED V SVET S kovinotehno

NEGOTOVOST PRED VRHOM NEUVRŠČENIH

Cez mesec dni, 6. septembra naj bi bila v iraškem glavnem mestu Bagdadu otvoritvena seja voditeljev držav in vlad nevrščenih držav, gibanja s 95 rednimi člani. Toda ali bo do tega sestanka ob dogovorjenem času in kraju sploh moglo priti?

Irak kot država gostiteljica zagotavlja, da je oziroma bo vse nared za uspešno zasedanje. Iraški predsednik Sadam Husein je v intervjuju za neki pariški časnik povedal, da je mnogo šefov držav zagotovilo svojo udeležbo, da pa ne more natanko reči, koliko. Tudi drugi najvišji iraški voditelji izjavljajo, da ni ovir za sedmi vrh nevrščenih. Dajejo tudi vedeti, da bi med zasedanjem Bagdad varovalo pred letalskimi napadi 300 bojnih letal.

Dejstvo je namreč, da je država gostiteljica še naprej v vojni z drugo članico nevrščenih, Iranom. Vojna ne jenjuje, marveč se še bolj razvema. Tokrat, po skoraj 23 mesecih, na iraških tleh. Iranci zatrjujejo, da ne bodo odnehali, dokler Irak ne sprejme štirih ostrih pogojev za prenehanje sovražnosti. Iran ne prizna resolucije varnostnega sveta Združenih narodov s pozivom k prenehanju sovražnosti. Prav tako ni odgovoril na predlog

iraškega predsednika, da naj bi razglasili premirje vsaj v dneh zasedanja sedmega vrha nevrščenih.

Iran je odločno proti temu, da bi bil sestanek na vrhu v iraškem glavnem mestu, ker sodi, da iraška stran nima nobene moralne pravice biti predsedujoča v gibanju naslednja tri leta, saj je Irak agresor, ki je septembra 1980 vdrl v Iran in ostal tam, dokler ga iran-

Piše: JOŽE ŠIRCELJ

ske oborožene sile niso pregnale. Javno je proti vrhu v Bagdadu tudi Sirija. Druge članice gibanja nevrščenih so diskretnije in tako je v javnosti zaslediti sorazmerno malo izjav bodisi za vrh v Bagdadu bodisi proti njemu.

Kakšne možnosti se ponujajo? Premirje v času zasedanja? V to, kot kaže, Iran ne bo privolil. Zasedanje v vojnem stanju? To bi neizogibno znizalo raven zastopstva številnih delegacij, predvsem pa ne bi zagotavljalo primerne vzdušja, ki je eden pogojev uspešnega dela konference.

Casovna odgoditev vrha do časa, ko bi

se razmere normalizirale? To je ena od možnosti, ki je bržkone v obloku med sedanjimi posveti članic gibanja.

Prestavitev kraja zasedanja? Takšna možnost je prav tako morda predmet debate. Vprašanje pa je, koliko časa bi nova država gostiteljica potrebovala, da takšno zasedanje ustrezno pripravi.

Celotno vprašanje je zapleteno in zaostreno. Ne samo zaradi ovir, ki jih prinaša vojna med dvema nevrščenima državama, od katerih je ena gostiteljica vrha. Pač pa predvsem zato, ker sodobni svet še dolgo ni bil v tako hudi krizi, sprčo česar je nujno, da nevrščeni povzdignejo svoj glas v prid miru, neodvisnosti, zoper vojno, zoper nasilje, vmešavanje v notranje zadeve držav, zoper vsakršno nadvlado.

Kriza je politična. Kriza je gospodarska. Ni pretirano reči, da je svet na razpotju. Ali bo še naprej silil po poti krvavih spopadov, dejanskega zanikanja miroljubnega sožitja med narodi in državami ali pa bo rekel ne galopirajoč oboroževalni tekmi, začel odločno stopati na prste agresorjem.

Skratka, stvari so resne in zato terjajo čimprejšnji posvet voditeljev držav in vlad nevrščenih.

PRISPEVEK RIBIČEV K STABILIZACIJI

Vsakodnevno lahko sledimo vestem in člankom o žetvi, hektarskih donosih, ter da bo še kljub temu primanjkljaj pšenice v Jugoslaviji. Vsi poznamo naše težave, vsi vemo pa tudi, da konča skoraj 15% kruha v smeteh, in da smo že davno pozabili na tisti rek naših babic in dedkov

«Če pade kruhek ti na tla, poberi in poljubi ga!» To je pozabljeno. Mirno pa lahko trdim, da porabijo nadaljnih 15% kruha ribiči, in sicer za ribolov in privabljanje rib. Na vsakem tekmovalcu dobi vsak tekmovalec po 1/2 kg kruha, ki ga porabi za lov in privabljanje rib, in skoraj 95% ribičev ribiških družin v Sloveniji ima kruh kot poglavito vabo za lov rib in privabljanje rib. V Savinji in Šmartinsko jezero, pa tudi v Voglajno, Slivniško jezero, pa tudi v vse ostale beličarske vode širom Slovenije, in širom Jugoslavije, romajo dnevno tone kruha.

Res je sicer, da s kruhom

priloviš meso, res pa je tudi, da bi dobil to meso tudi s kako drugo vabo. Mirno lahko trdim, da porabijo ribiči v Sloveniji za tekmovanja in ribolov do 700.000 kg kruha letno, ter da se ta številka v Jugoslaviji povzpne na 2.000.000 kg, kar ni malo in kar ni za zanemariti. Te številke je kaj lahko izračunati saj so salmonidni revirji le v Savinji in na Gorenjskem ter Soča s pritoki ter nekaj Pohorskih potokov. Ostali del, torej večina vod, so beličarski, in tam gospodari kruh. Le opazujte Savijo proti večeru, in videli boste, da plavajo izredne količine kruha po vodi. Pri tekmovalcu za ribiškega carja na Šmartinskem jezeru je vsak od 146 tekmovalcev dobil 1/2 kruha kot vabo in za privabljanje rib, torej je šlo v vodo 73 kg kruha, samo eno predpol-dan, je pa vsak dan na Šmartinskem jezeru in ob Savinji in Hudinji čez 200 do 300 ribičev, ki porabi vsak tudi 1/2 do 1 kg kruha.

Nujno je, da se tu nekaj

mora zgoditi. Ribiške družine morajo nekaj storiti, da se kruh ne bo tako trošil, in tudi zveze RD-rajske in republiške, bi se morali resno lotiti tega problema.

Spominjam se mladosti, ko nam še na pamet ni padlo, da bi s kruhom lovili ribe, saj še ga mnogokrat za jesti ni bilo. Morali bi zaostri disciplino v ribiških vrstah, izločiti vse mesarje, zmanjšati ulov rib ter v osnovi preprečiti lov rib s kruhom. Ali pa vsaj omejiti dni, ko lahko loviš ribe s kruhom, omejiti težo kruha, pa dovoliti uporabo naravnih vab, ki jih sicer - češnje, grozdje, češplje itd., s pridom uporabljamo, lahko pa bi ponovno dovolili lov s hrošči, glistami, črvi, ter malimi polži, ob veliko večji disciplini in ribiški etiki. Naj bi ribolovni šport bil res šport, ne pa kar je sedaj, lov na meso. Naša celjska ribolovna družina ima skupaj ca. 700 članov. Če bi vsak izkoristil vse dni ribolova z dovoljenim odlovom 4 komadov belih rib ali 3 komadov salmonidov, v naslednjih 10 letih ne bi imeli otroci in odrasli več prilike opazovati veseli ples naših nemih prijateljic v vodi.

O porabi kruha za ribolov in privabljanje rib pa bi se morali resno pomeniti vsi dejavniki, od samoupravnih organov v RD do zadnjega političnega foruma.

Ribo boli, če jo zapneš s trnkami, na katerem je kruh ali črv, nujno pa je, da ribo, ki jo ne smeš zapeti s črvom, temveč le z umetno vabo, takoj izpustiš. Vendar tudi prenekatera postrv, ujeta na kruh, roma v torbo, odvisno je le, ali si res ribič športnik ali ribič-mesar.

BOŽA GOLOUH

KARL ŠMAUC

LJUBEČNA DOSLEJ USPEŠNO PREMAGUJE TEŽAVE

V delovni organizaciji LJUBEČNA kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja uspešno poslujejo. Čeprav to poslovanje ni tako uspešno, kot je bilo v preteklih letih, so vseeno zadovoljni. Polletni rezultati kažejo, da so v delovni organizaciji povečali čisti dohodek za 8 odstotkov. Žal pa jim je za sklade ostalo manj kot so planirali.

Najslabše rezultate imajo v TOZD OPEKA. V tej proizvodnji se s težavami srečujejo tudi ostali v republiki. Zaradi nizke cene, iztrošenosti strojev in naprav ter težav z oskrbo mazuta so pretekli mesec ustavili proizvodnjo v obratu ZAČRETU. Čeprav je s tem izpadla precejšnja proizvodnja, v LJUBEČNI niso mogli drugače. Ta obrat bi namreč do konca leta pridelal še kakšen milijon izgube.

Dobre rezultate dosegajo v TOZD KERAMIKA. V tem TOZD se sicer tudi srečujejo s težavami, vendar je njihova proizvodnja še vedno deficitarna na domačem in tujem trgu.

Planirani izvoz so v prvem polletju v LJUBEČNI realizirali. Kaže, da bodo uspešni tudi do konca leta. To pa je v času, ko se večina delovnih organizacij v gradbeništvu in industriji gradbenega materiala srečuje s hujšimi težavami zelo razveseljiva.

Besedilo in slika: MILAN BRECL

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

VEČ PRIPRAVNIKOV

Osnovna ugotovitev za gibanje zaposlenosti v šestih občinah celjskega območja (Celje, Sentjur, Šmarje, Zalec, Laško in Slovenske Konjice) za prvo polletje je, da se giba v okvirih letnega načrta zaposlovanja. Večje odstopanje je v šentjurski občini, kjer je zaposlovanje v gospodarstvu ostalo na ničli, v negospodarstvu pa se je povečalo za 3 odstotke. V strukturi na novo zaposlenih je večji tudi delež pripravnikov. V prvem polletju se jih je zaposlilo dvakrat več kot lani v istem obdobju. Zato lahko pričakujemo, da se bo izpolnila določba iz načrta, po kateri naj bi se na 100 delavcev zaposlil 1 pripravek. Trenutno čaka na zaposlitev 878 delavcev, torej 1,2 odstotka od skupnega števila zaposlenih. V povprečju se je število iskalcev zmanjšalo v celjski in laški občini, v ostalih pa je opazno povečanje števila nezaposlenih. Med iskalci zaposlitve je največ administrativnih kadrov, avtomobilstov, šivilj, frizerjev, v zadnjem času tudi kuharjev, natakarjev in prodajalcev. Istočasno pa primanjkuje delavcev za proizvodnjo - predvsem kovinarske stroke.

VVE

ZA POSPEŠITEV IZVOZA

Na zborih delavcev v teh dneh sprejemajo samoupravni sporazum o združevanju sredstev za pospeševanje izvoza v letošnjem letu. Gre za združevanje presežka sredstev, ki so nastala pri polletnih obračunih samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti. Ta sredstva naj bi interesne

skupnosti vrstile združene-mu delu. Le to pa se bo s samoupravnim sporazumom presežkom odpovedalo tako, da jih bodo preko SISEOT (samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino) namenili za pospeševanje izvoza na konvertibilno tržišče.

VVE

ČE BI KRAVE GROZDJE JEDLE!

V Celju imamo novo prodajalno kruha in peciva, Štručka. Nova trgovinica na vogalu Prešernove in Savinove ulice bo zamenjala prodajalno kruha na tržnici in Presto na Tomšičevem trgu. To, slednjo kanijo menda preurediti v vinoteko. Vse lepo in prav. Tudi vinoteka nam bo morda dobrodošla. Nedvomno pa bi v našem mestu veliko bolj potrebovali mlečno restavracijo. Mnogi, ki sedaj prihajajo v Celje po raznih opravkih, pogrešajo skromen lokalček, v katerem bi lahko na hitro in poceni kaj prigriznili. Ne samo pri nas tudi v drugih mestih se (kdo ve zakaj) kar nekam trdovratno otepa tovrstnih restavracij. Toda, ko so pred leti v Ljubljani odprli eno izmed takšnih, se je pokazalo, da to ni le muha posameznikov, ampak resnična potreba vsakega večjega mesta.

Doslej se za mlečno restavracijo v našem mestu še ni našel prostor. Pravzaprav ga niti nismo iskali. Toda ko bomo prihodnjič preurejali kak lokal, ki ne služi več svojemu namenu, bomo morda pomislili tudi na to možnost.

NADA KUMER

NAMA ŽALEC SKRBI ZA ZIMO

Neredki obiskovalci žalske občine, ki se med drugim ustavijo tudi pred veleblagovnico Nama, so bili pred kratkim priča izredno zanimivemu in za ta čas kar malce neresničnemu plakat pred vhodnimi vrati v veleblagovnico Nama. Gre namreč za vabilo kupcem, ki si še niso zagotovili premoga za bližajočo se zimo. Na plakatu z velikimi črkami vabijo, naj se kupci zgledajo na kreditnem oddelku in premog vplačajo vnaprej. Najbolj zanimivo pa se skriva v podnaslovu: Dobava do konca avgusta. Med tem, ko si marsikje belijo glave, če bodo do pričetka zime sploh lahko zagotovili premog svojim kupcem, pa v Zalcu zagotavljajo premog že konec avgusta.

Veleblagovnica Nama Zalec ima pogodbo s trgovskim podjetjem Živinice promet iz Živinice, iz okolice Tuzle. Gre za rjavi premog, ki ima visoko kalorično vrednost, preko 5000 kcal. Veleblagovnica Nama Zalec je to akcijo začela na podlagi poslovnega sodelovanja in tako so jih poslovni stiki z drugih področij pripeljali tudi na področje prodaje premoga. Torej je celotna akcija plod tesnega medsebojnega sodelo-

vanja. Za to akcijo pa so se odločili predvsem zato, da bi pomagali premagovati energetske krize, ker je oskrba z oljem vprašljiva.

Pogodbo imajo sklenjeno za 1000 ton rjavega premoga, ki iz Živinice v Zalec že prihaja. Omeniti pa velja, da so tri četrtine premoga, ki je na razpolago, že razprodane. Do konca avgusta bodo kupcem dobavili 500 ton premoga, ostali del pa pričakujejo v prvi polovici septembra.

Za akcijo Nama iz Zalca vlada veliko zanimanje, predvsem pa kupci zelo pozitivno ocenjujejo to odločitev. Sicer pa se je tudi veleblagovnica Nama odločila, da se bo za takšne akcije zavezala tudi v prihodnje, kajti radi bi dodali svoj delež k premaganju energetskih težav. V letošnjem letu jim je to uspelo. Pozdravimo takšne akcije in jim pomagamo, da bodo čimbolj zaživele.

MATEJA ZALOŽNIK

SLAVJE V LOVSKI KOČI

V lovski koči na Rinki pri Gotovljah v žalski občini je bilo prijetno srečanje, kjer so večjemu številu članov podelili zaslužena priznanja za dolgoletno delo pri ohranjanju narave, istočasno pa so praznovali tudi jubilej dveh svojih dolgoletnih članov. Slovesnost je začel predsednik Izvršilnega odbora LD Zalec Janko Kraševac, priznanja pa je podelil predsednik Zveze lovskih družin Celje Vid Jerič. Prejeli so jih: LD Zalec, Janko Kraševac, Štefan Pečolar, Janko Petriček, Drago Jeromel, Janko

Stebrenak, Marjan Krašovec, Valter Vrhovšek, Jakob Vrhovšek, Anton Kač, Franc Cokan, Matko Vihernik in Marko Zlodej.

Cestitke ob življenjskih jubilejih pa sta sprejela od vseh navzočih lovcev in gostov Janko Petriček za 80 in Ivan Rojc za 70-letnico. Slavje na lovski koči Rinka je minilo v prijetnem obujanju spominov na gradnjo novega doma, lovskih zgodbah, ohranjanju narave, skrbi za živali in seveda tudi pesmi.

T. VRABL

ŽETEV PO STAREM V ŠKOFCAH

VČASIH JE LUŠTNO BLO...

Le malo mladih pri ohranjanju izvirnih ljudskih običajev

Gospodinja je prinesla malo južino

Velika vrednost kmečkega praznika v Škofcah je, da program nastaja kolektivno, da ni neke vrhunske režije, ki bi vse zmaličila, običaji so prenešeni iz minulosti z ustnim izročilom in so obnova doživljenega v mladih letih brez kakršne koli vaje ali učenja. Žal je prireditev premalo znana in tudi tretje leto ni sem zašel noben od slovenskih etnografov...

Potem ko je žetveni praznik nedeljo poprej odplahnila deževna vihra, je minulo nedeljo prireditev le bila, samo ob skromnejši udeležbi občinstva, kot so ga tu navajeni v minulih letih. In kako je bilo? Odlično, naravno, neprisiljeno - kajti če ni bilo tako, potem so ti ljudje z Lažiš nad Rimskimi Toplicami rojeni igralci.

Letos je bilo vse v znamenju žetve, kar se imenitno pokriva z letošnjo akcijo za čim več pšenice. V Lažišah, pa tudi v Škofcah, so pšenico že zdavnaj spravili v late kozolce, le manjša njiva je čakala in na njej prezorjena, poležana in spričo pomanjkanja škropiv, hudo zaplevaljena pšenica.

Gospodar je ta dan povabil žanjice in vezače, da bi spravili pridelek, češ, domači opravilo sami ne bodo kos. S pesmijo so žanjice odšle na polje, z njimi gospodar, da jim pokaže njivo, da bi morebiti naredili usluge sosedu. Ena od žanjic ni imela srpa, pa si tega niti k srcu ni gnala, ker da je prišla bolj pit' kot žet'. Na njeno žalost so staknili srp tudi zanjo. Na njivi so jezikave žanjice zabavljale čez poleženost, češ, kdo se je neki valjal po žitu; sponašale, da se od slaka in osata pšenice ne vidi, vse pogosteje omenjale žejo in malopridnost vezačev, ki da kdo ve kod polega po senci, snopje pa čaka... Potlej so vezači prišli, obloženi z majolkami krugljami, zmoceni z njihovo vsebino in pesmijo na ustih.

Mladi so seveda kar strmeli nad šegavostjo, ki je ves čas spremljala spravilo pšenice. Tu in tam je vezač naletel na živ poreselj in se seveda prekucnil, ko je hotel potegniti snop na koleno. Živ poreselj je spretna past, ko žanjica položi snop na vrščenca šopa slame. Vezači so oprezali in če je kateri zalotil žanjico, ki mu je pripravila živ poreselj, jo je zgrabil, da bi jo s snopom vred privezal k zemlji. Seveda je ob tem veliko ravsanja, jezikanja, izzivanja, šale.

Za malo južino so imel smetanovo potico in ko so poželi, so prišli z vozom po snopje, napol naložen voz kar na ravnem zvrnili, na no-

vo naložili, naložili tudi k snopu privezano žanjico, ki jo oni zgoraj, ki je nalagal, dobro s snopi obdjal. Potem so šli s pesmijo na ustih za vozom domov, kjer so moški snopje obdajali v kozolec, narkar je sledila južina, imenitno štrklavko (močno začrjen močnik) so imeli, ker so pač dobrote pripravljene prejšnjo nedeljo seveda pojedli že poprej. Potem so se fantje nekaj završali, pa jih je gospodar zбоgal in pripravil, da so zapeli. Tako se je na svojstven način pred širšim občinstvom predstavil spomladni ustanovljeni moški zbor.

Seveda ni lahko opisati dogodkov, ki vrvijo ob takšni priložnosti. Sodelujoči so se tako vživeli v svojo vlogo, da v njihovem obnašanju in ravnanju ni bilo niti trohice narejenosti. Prav je imela ena od gledalk, ko je rekla: - Marsikaj za lase privlečenega nam ponujajo po televiziji, kaj takega seveda nihče ne pride posneti!

Izvirnost prikazov ob kmečkem prazniku v Škofcah je morda redka priložnost, da bi tudi na filmski trak, na magnetofonski posnetek ujeli še zadnji hip, kar se ohraniti da. Žal med sode-

lujočimi tudi v Škofcah ni več mladih. Težko če mlade ženske znajo opravila, ki jih njih matere in tete še tako pristno predstavljajo. Hvalevredno je, da te kmečke ženske in moške zbrani v folklorni sekciji svojega društva sem in tja še pričarajo podobne nedavne preteklosti, ko je bilo delo sicer mnogo bolj težko, so pa bile vezi med ljudmi bolj čvrste in vaška skupnost tudi, čeravno ji družbeni red ni bil naklonjen.

Saj ne, da bi se cemerili za minulimi časi, ker kolesa razvoja ni mogoče vrteti nazaj - čemu bi ga tudi. Vendar je pogled nazaj ob zanimivosti tudi koristen. Tako se zavemo sprememb, tudi tistih, ki nam omogočajo lažje delo. Takšne prireditve, kot jih pripravijo v Škofcah, so šolska ura iz zgodovinske preteklosti naše vasi, če je zraven še kaj zabave, veselice, tudi prav. Ljudje ki delajo, naj se tudi razvedrijo. In kulturno društvo v Lažišah opravlja pri tem pomembno nalogo, na tistem pa je njih in nas le malce strah, da pri teh prizadevanjih nimajo ravno veliko podmladka.

JURE KRAŠOVEC

Poležano pšenico je težko žeti

TEKMOVANJE KOSCEV NA GOZDECU

V nedeljo, 1. 8. '82 je bilo na Gozdecu (Vrh nad Laškimi) tekmovanje koscev v ročni in strojni košnji. Tekmovanje je pripravil aktiv mladih zadržnikov z Vrha nad Laškimi in je bilo že sedmo po vrsti. V ročni košnji je sodelovalo 13 koscev. Razdelili so se v dve skupini po štiri kosce, v tretji skupini pa jih je sodelovalo pet. Številni obiskovalci so budno spremljali potek košnje in vzpodbujali tekmovalce. V strojni košnji pa sta se pomerila dvakrat po dva kosca. Strojno so pokosili približno dvakrat toliko kot kosci, ki so kosili na roke, seveda v veliko krajšem času. Tekmovanje je bilo dobro pripravljeno. Po razglasitvi rezultatov je sledilo veselo rajanje pozno v noč. Zbrano družbo je zabaval narodnozabavni ansambel Veseli hmeljarji iz Žalca, mladi zadržniki iz Vrha pa so se trudili, da obiskovalci niso trpeli žeje in lakote.

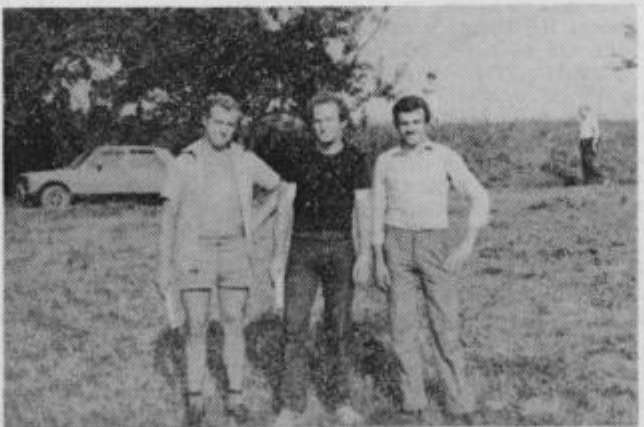
Zmagovalna trojka v ročni košnji.

Komisija je ocenjevala hitrost in kvaliteto dela in tako določili vrstni red tekmovalcev:

- v ročni košnji je bil vrstni red takšenle:
- 1. Vili Logar iz Celja
- 2. Ivan Fajs iz Celja
- 3. Drago Knez iz Malih Grahovš
- v strojni košnji pa so se takole odrezali:
- 1. Peter Tovornik iz Laške vasi
- 2. Franc Zapušek iz Velikih Grahovš
- 3. Franc Gunzek iz Žigona

Nagrade so prispevali: TIM Laško, Kmetijska zadruga Laško in OK ZSMS iz Laškega. Vsi tekmovalci, ki so udeležili tekmovanja, so dobili tolažilne nagrade.

BOŽA GOLOUH

Zmagovalna trojka v strojni košnji.

tednikov intervju

BREZ BLASBE IN LJUBEZNI MI ŽIVETI NI!

Tako meni naš današnji sogovornik v pisani besedi TONE VIDEC iz Celja. Da ne bo nesporazuma: naslov je takšen, kot ga je povedal on sam. Seveda ga bomo prevedli: glasba je njegov konjiček in tudi ljubezen, ona »prava« ali »druga« ljubezen pa je njegova žena, družina...

»Spet ptice selivke so odletele, veter jesenski odganja jih proč, barve različne gozdič so odele, lepote jesenske opisati ni moč.«

To je tekst Toneta Videca, ki ni »doma« samo v melodiji in »gradnji« skladb, temveč tudi v pisanju tekstov. Po skoraj treh desetletjih je znova ustanovil svoj ansambel, seveda imenovan Tone Videc.

NT: »Zakaj takšno ime ansambla?«

TONE VIDEC: »To so izbrali člani moje nove skupine. Samo to, zelo so prizadevni.«

NT: »Vaša glasbena vzgoja?«

TONE VIDEC: »Človek brez ljubezni do glasbe po mojem ni človek.«

NT: »Je ljubezen povezana z družino?«

TONE VIDEC: »Je. Preberite, kaj sem napisal za svojo, našo in tudi vašo melodijo: Med tisoč rokami bi tvojo našel žuljavo roko, o mati, v gubah bi vedel prebrati, kdo bi premrla ti lica ogrel...«

Rad bi ti sonca dal, o mati, da ti srce ogreje, vse bolj občutim, kje je, daleč ostal moj dom.«

Melodiji je naslov Materi za praznik, napisal pa jo je Marjan Stare in meni je tekst všeč...

NT: »To pomeni, da je všeč tudi drugim?«

TONE VIDEC: »Nagrajena je bila v Ptuj na festivalu leta 1978 (tudi letos bomo tam nastopili in je bila tudi dolgo časa na lestvici popularnosti, ki jo vodi naš Novi tednik in Radio Celje.«

NT: »Je melodija samo o materi?«

TONE VIDEC: »Ne! Ta ljubezen je sicer največja, vendar je namenjena tudi ostalim: ženi, sinu, prijateljem, mojim v ansamblu, moji trobenti, vsem...«

NT: »Ko takole veliko nastopate po različnih krajih, vas kdo tudi osvaja zaradi dobrega igranja?«

TONE VIDEC: »Osvojila me je žena in to je dovolj! Vse ostalo pa prihaja iz srca, to pa so melodije!«

NT: »Kje ste zaposleni?«

TONE VIDEC: »Na temeljnem sodišču v Celju.«

NT: »Vozite avto?«

TONE VIDEC: »Tudi kolo, kajti to je boljše za rekreacijo in zdržljivost telesa, to pa potrebujem za dolgo »nočno« igranje.«

NT: »Smučaš?«

TONE VIDEC: »Včasih sem, zdaj pa so »dilce« predrage, jaz že malce v letih, pa tudi drugih obveznosti je preveč. Od službe, doma, glasbe!«

NT: »Zdaj imaš »nov« ansambel. Tvoj. Kako je z njim?«

TONE VIDEC: »Želim njeemu in meni srečno pot do src ljudi, ki imajo radi dobro slovensko narodno glasbo.«

NT: »Tvoj prvi novejši nastop v prihodnjih dneh?«

TONE VIDEC: »JUTRI (V PETEK, 6. AVGUSTA) BOMO OB 18. URI NASTOPILO V OKVIRU POLETNIH CELJSKIH PRIREDITEV NA TOMŠIČEVEM TRGU. Pripravljamo pa se tudi za ptjski festival in libojsko revijo ter bomo radi sodelovali povsod, kamor nas bodo povabili.«

NT: »Kje si bil rojen?«

TONE VIDEC: »V Vodražu v šentjurski občini.«

NT: »Koliko melodij si iz svojega srca »zlijl« najprej na note, potem pa še naprej?«

TONE VIDEC: »Okoli štideset.«

NT: »Je to malo ali veliko?«

TONE VIDEC: »V srcu jih nosim še več ter bodo ob zdravju kmalu zagledale svet...«

NT: »Se zanimaš za šport?«

TONE VIDEC: »Tudi glasba je šport, saj zahteva veliko kondicije tako ali drugače!«

NT: »Kako dolgo boš še igral?«

TONE VIDEC: »Če bodo pljuča dobra, ustnice in trobenta »cela« ter prsti urni in posluh tudi, potem do groba...«

NT: »Po grobu...«

TONE VIDEC: »Če so melodije dobre, bodo ostale in z njimi tudi del mojega imena. Če se bo zgodilo tako, bom imel največje zadovoljstvo.«

TONE VRABL

NESREČA V DVIGALU

Zaradi hudih poškodb, ki jih je dobil v nesreči v dvigalu, so morali pred dnevi v celjski bolnici odrezati nogo štiri in pol leta staremu otroku.

Do nesreče je prišlo v stanovanjskem bloku v Ulici frankolovskih žrtev 17 b v Celju, ko sta se mati L. K. in otrok peljala iz pritličja proti tretjemu nadstropju. Otrok je v dvigalu brcal žogo in med igro dobil nogo med ohišje in premikajoči se del dvigala. Kljub takojšnji zdravniški pomoči, so mu morali v celjski bolnici odrezati nogo.

Del krivde za tokratno nesrečo zadene tudi mater, ki je premalo pazila na otroka, toda postavlja se tudi vprašanje tehnične izpravnosti in varnosti dvigal, še posebej tistih z enojnimi vrati. Zato bi veljalo temeljiteje pregledati vsa dvigala, še posebej starejša.

S. S.

DVE CESTI PA NOBENE

V zgornjem delu Polen - Vrhole še navadno rečejo - živijo ljudje na štirih kmetijah. Trije so kooperanti Kmetijske zadruge v Slovenskih Konjicah. Ana Bobik ima 18 hektarjev zemlje, Miha Bobik 17, Šibanci 12 in Štolekarji 11 hektarjev. To pa je že površina, kakršno premorejo sicer cele preostale Polene. Na tej zemlji štir-

je kmetije pridelajo več kot vsi drugi Polenčani. Imajo pa najslabšo cestno povezavo s svetom. In tu se vse zaplete.

V Polene vodi lepo urejena, asfaltirana cesta, ki jo pozimi plužijo. Iz vasi v zgornji del, ki je oddaljen le dobrih šest metrov, pa pelje le nekaj cesti podobnega. Prej bi lahko re-

kli kolovoz, ki ga razdere vsako neurje, ki pozimi sploh ni prevozen. Nič kaj boljša ni cesta, ki vodi iz Prelog. No, tam meje dveh krajevnih skupnosti sploh ne moreš zgrešiti. Ko se prično Polene, je lepe makadamske ceste konec. Tako imajo dve cesti in nobene.

Pa ne, da bi bili Vrholčani leni ali da se za dobro cesto ne bi brigali. Pa še kako se! Le da v tem delu žive skoraj sami starejši ljudje, ki so jim otroci že zleteli iz gnezda v dolino. Od vseh sta pravzaprav le dva dovolj močna, da bi lahko poprijela na cesti. To pa je premalo. Cesto pa so vseeno že večkrat skušali urediti: z rokami in z buldožerjem. Pa ni bilo za dolgo, ko ni pravega nasipa. Tega jim pa v krajevni skupnosti že tako-tako dolgo obljubljajo. Saj denar menda imajo, le zmeniti se nikakor ne morejo. »Obljubljajo, pa obljubljajo, pa nič ni,« so povedali prizadeti. Saj bi še razumeli, če bi bil kraj strašno oddaljen, če ne bi bilo denarja, če ceste ne bi tako krvavo potrebovali. Tako pa obični kmetijska mehanizacija, obični osebni prevozni sredstva. Mleko, ki ga oddajajo, pa pol nosijo, pol vozijo v dolino. Kakor pač je. »Pa bi lahko bila zbiralnica pri nas, saj je mleko pri nas,« so še upravičeno pridali.

MILENA B. POKLIČ

CELJE: SPREMENBA V ENOTI SLOVENIJALE

V poslovni enoti celjskega Slovenijales za prodajo na veliko v Levcu je prišlo do kadrovske spremembe. Z odhodom Matije Hanca, dolgoletnega direktorja te enote v pokoj, je njegovo mesto prevzel Ivan Čakš, prav tako dolgoletni član tega kolektiva.

MB

CELJE: JANKO GOLOB, NOVI DIREKTOR INGRADA

Pred kratkim je delavski svet delovne organizacije GIP Ingrad v Celju imenoval Janka Goloba, diplomirane ekonomista in dosedaj direktorja finančno računovodskega sektorja v kolektivu za direktorja delovne organizacije. Sicer pa je bil Janko Golob od konca maja letos, po odhodu dotedanjega direktorja dipl. inž. Marjana Prelca na novo dolžnost v Irak, vršilec dolžnosti direktorja delovne organizacije.

MB

HRIB FARAONOV JE DELAVSKI HRIB

Ni res, da so Škafarjev hrib nad Žalcem preimenovali v hrib Faraonov. Uradno o tem v Žalcu ničesar ne vedo, zato so govorice med ljudmi povsem neutemeljene. Sploh pa so neutemeljene govorice, da so hrib vzeli v zakup samo tisti na visokih položajih, direktorji, tehnični direktorji in podobni. Škafarjev hrib je delavski hrib v pravem pomenu besede, kajti tudi direktorji so le delavci in ničesar drugega.

Kar ste prebrali, si je izmislil ali pa med ljudmi slišal

JANEŽ VEDENIK

KLEPET Z BRIGADIRKO

META IN »NJENE« DRAGE BRIGADE

Kako je, če si z dušo in srcem vzoren

Meta Urbanc, ki je doma iz Mozirja, je prav letos napolnila 18 let. Če se je zato kaj spremenilo? Pravi, da ne. Še vedno je ostala za domače kar Metka, še vedno je, kot prej, bolj mirne narave in še zdaleč ji ne pride na misel, da bi zaradi tega spremenila odnos do brigadirskega življenja. Že tretjič zapored se je letos udeležila mladinske delovne akcije, tokrat v Kostanjevici na Krasu, kamor se je odpravila z mladinsko delovno brigado »Slavko Slander« iz Mozirja.

Na vprašanje, kaj ji pravzaprav pomenijo brigade, v katerih mladi s skupnimi močmi izgrajujejo lepšo pot v bodočnost, je sprva nekoliko oklevajoče skomignila z rameni, kmalu pa se ji je jezik razvzpljal in z iskricami v očeh mi je pripovedovala o tem življenju.

»Za brigade sem največ izvedela iz raznih mladinskih časopisov, pa tudi po televiziji so večkrat poročali o mladinskih delovnih akcijah, sploh

pred nekaj leti. Že vseskozi me je to privlačevalo in končno sem se odločila, da tudi jaz poskusim, kakšno je to življenje. In že kar prvič mi ni bilo žal. Moja prva akcija je bila na Kobanskem, nad Radljami ob Dravi, prejšnje leto sem bila v Beli Krajini, v Kotu pri Semiču, letos pa sem se odpravila na Kras. Kaj mi največ pomeni? Ne vem, ne znam najbrž povsem jasno izraziti, ampak mislim, da je to tisto pristrano vzdušje, ko se počutiš, kot da si med brati in sestrami, kot da si v eni ogromni družini, kjer vlada samo prijateljstvo in neposredni odnosi.«

Kje pa si potem tale Metka zvitorepka išče prijatelje, ko pa jih je toliko?

»Ja, največ se družimo mladi med sabo, pa tudi z vodstvom brigade se odlično razumemo, čeprav je ponavadi nekoliko starejši od nas. Med njimi si potem vsak sam najde sorodne duše in nemalokrat se iz takšnih prijateljstev razvije tudi ljubezen.« Potem se ji je nekoliko ustavilo. Upam, da mi ne bo preveč zamerila, če povem, da je tudi sama imela svojo ljubezen prav med brigadirji. Toda to so že njene stvari, kajne!

Ampak nekaj pa je, kar Meti ne diši preveč.

»Večina mladih, ki jih vprašam, zakaj se ne udeležijo MDA, se boji dela na trasi in žuljev na rokah,« pravi. »Nihče pa ne pomisli, da dela v prijetnem okolju in da ni vse le tisto delo, ampak

večkrat tudi kakšna zabava na račun tega ali onega. Res je marsikdaj treba nekoliko poprijeti, posebno ob udarniških dnevih, toda popoldne, ko prideš v naselje kar pozabiš na to.« Sicer pa je prepričana, da se na MDA lahko tudi marsičesa koristnega naučiš: »Popoldan so namreč razne aktivnosti, recimo krožki, tečaji, letos je bila tudi možnost, da opraviš tečaja iz prve pomoči in cestno-prometnih predpisov, celo 5 ur vožnje si lahko prevozil, tako da vsakdo najde nekaj, kar ga veseli.«

Tudi številne športne in kulturne prireditve, pa razna srečanja brigad močno prispevajo, da se mladi zbližujemo, se spoznavamo in tako krepimo enotnost in bratstvo med našimi narodi.«

Kaj pa ima od vsega tega najraje?

»Najraje... Najraje imam tiste večere, ko se zberemo ob tabornem ognju in nam kdo igra na kitaro, mi pa pogremo. Ko strmiš v ogenj in veš, da so okoli tebe sami prijatelji... Ne vem, ne znam najbolje opisati tega občutka.«

Vendar pa mladinska delovna akcija traja vsako leto morda kakšen mesec, potem pa je treba znova zakorakati v navadno življenje, med tukajšnjimi prijatelji, v šolo...

»No, s tem niti nimam toliko težav. Veliko prijateljev, s katerimi sem na akcijah, je iz mojega kraja in okolice, v svoji sobi pa se počutim, kot da bi bila še vedno tam. Po stenah imam nalepljene razne plakate iz akcij, pa tudi drugače je urejena bolj po

brigadirsko. »Kaj je s tem mislila, sicer ne vem, dejstvo pa je, da na stenah res ni več prostora. Polne so raznih utrinkov iz brigadirskega življenja, karikatur in anekdot, pa brigadirskih pesmi in še česa.« Res pa je, da vsako leto komaj čakam, da pridejo tisti tedni, ko se vrnem v staro okolje in ponovno občutim tisti čar, ki ga daje samo brigadirsko življenje. In prav gotovo je, da bom s tem nadaljevala tudi v bodoče, »med študijem.«

Meta je namreč dijakinja 3. letnika Gimnazije v Celju in tako se že mora odločati za bodoči poklic in življenje nasploh. Po vsej verjetnosti bo ostala kar v Celju, saj razmišlja o študiju ekonomije na VEKŠ. Sicer pa tudi drugače bolj trezno zre v prihodnost, predvsem z veliko mero zaupanja v generacije, ki prihajajo:

»Starejši dostikrat govorijo, da smo mladi pokvarjeni, da nimamo nobenega pravega odnosa do stvari, da smo neresni... Ampak menim, da je to popolnoma zgrešeno. Saj ne rečem, tudi med nami so nekateri, ki povzročajo težave, se omamljajo z alkoholom in mamili, toda zaradi takšnih posameznikov ne bi smeli kriviti vseh. Saj nismo vsi taki! Naj pridejo med nas, brigadirje, ali v planine, kjer se mladi pogosto zbirajo, pa bodo videli, da obstajajo med nami tudi prijateljski odnosi, da znamo pravilno ceniti, kar je potrebno. Res, ne smemo preveč dvomiti v današnjo mladino!«

POLONA ŽNIDARŠIČ

V BESEDI IN SLIKI

NA ZIMO MISLI KO TE GREJE SONCE

Vročina nas že počasi združuje in ne vemo kam bi se dali, da se čim bolj ohladimo. Še bolj vroče nam postane, ko spremljamo nič kaj obetavne napovedi za letošnjo kurilno sezono. Če se bodo te uresničile, zna biti, da nas bo čez nekaj mesecev močno zeblo. Zato ni odveč, če že sedaj poskrbimo za kurilne zaloge. Anton Primšek iz Škofjevasi rešuje problem gretja v sodelovanju z Lik Savinjske. Kadar se v tovarni nabere večji kup odpadnega lesa, ga pokličejo. »Veste, da se spleča. Za pol zime, ga bo dovolj,« pravi Anton, ki že vrsto let sodeluje z Likom.

VVE

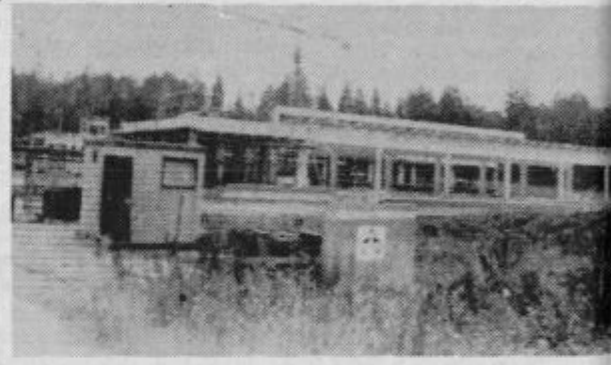
LUČE: SPOMENIK SODI K ŠOLI

Spoznanje, da spomenik sodi k šoli ni novo. Ugotovili so ga že domačini in se tudi odločili, da bodo spomenik slovenskega skladatelja, rojaka Blaža Arniča, postavili k šoli. Njegova zdajšnja lokacija ob glavni cesti, sicer v središču vasi, ni primerna. Tu je tudi parkirni prostor za osebne in tovarne avtomobile, in nemalokrat se zgodi, da je zaradi tega povsem zakrit. Arničev spomenik pa sodi k šoli, v njeno lepo in urejeno okolje, tudi zavoljo tega, ker šola nosi njegovo ime. Toda bosta šola in spomenik pri njej lepa oddolžitve spominu rojaka in prvega slovenskega skladatelja simfonij, ki je umrl 1970. leta. Kot vsi kaže, bodo spomenik postavili že jeseni.

ME

GRADNJA NOVE MLEKARNE NAPREDUJE

Ob cesti Petrovčje-Titovo Velenje v bližini Arje vas sicer bolj po poljevo raste nova mlekarina. Zdaj se objekti že lepo vidi, saj je velika betonska konstrukcija gotova. Upamo, da se v bodoče ne bo znova kaj zapletlo ter da bomo kmalu dobili novo mlekarino, saj je potrebno širšemu celjskemu območju.

LOJZE OJSTERSEK

BULDOŽER V POTOKU

To se ne zgodi vsak dan in tudi tale stroj ni zašel v potok, Lučnico, po naključju. Ni bila nesreča. Zapeljal je vodo zato, da je z odpiranjem kamenja napravil na določnih mestih nasip in tako zavaroval precejšnje kmetijske površine, zlasti travnike, pred morebitnimi poplavami.

ME

PO FESTIVALU JUGOSLOVANSKEGA IGRANEGA FILMA V PULJU

FESTIVAL POPREČIJ

Kljub velikemu številu filmov le malo pretresljivega

«Festival je mrtev, živel festival», bi po zaključku 29. festivala jugoslovanskega igranega filma v Pulju lahko, polni upanja, vzklikali z željo, da bo jubilejni, 30. festival v Pulju res prinesel več kakovosti, svežine in prodornosti. Kajti prav tega je 29. festivalu manjkalo. To je bil festival z domala rekordnim številom prikazanih filmov, festival, na katerem so sodelovale vse republike in obe pokrajini, festival, kjer smo videli vse filmske žanre, obdelano kopico raznolikih tem, a v svojem seštevku vendarle zelo poprečen, blede festival.

Mnogi so tak razplet napovedovali že pred vročim puljskim julijskimi dnevi. A vseeno je v dialektiki misli, da kvantiteta zmora roditi tudi kakovost, ostajalo upanje. Bil je to festival brez velikih filmov, festival brez velikih favoritov, nagrade so razdelili bolj zato, da so bile res razdeljene. Prvič po dolgih letih je mineval festival zato razmeroma mirno, brez posebnih obremenitev, brez strastne dirke za nagradami. In četudi je druga polovica festivala vendarle prinesla nekoliko boljše filme, je vtis ostal blede, tako zelo blede, da je znova obudil (že nekaj časa pokopane) misli o potrebi selekcije. In res bi o njej na tak ali drugačen način morali spet razmišljati. Kajti vse, kar smo gledali, na festival ni sodilo. Še ob tako poprečnih kriterijih ne. In zato igra številke vseeno veliko pove o tem, kako smo sploh prišli do tridesetih filmov in v kakšnem (neorganiziranem in težavnem) položaju je domača kinematografija.

POIGRAJMO SE S ŠTEVILKAMI

Kot zapisano, smo v Pulju videli 30 novih domačih filmov. A za to številko se skriva marsikaj. Predvsem velika želja, da vendarle pridemo do pametne količine filmov. In tu se najde marsikaj. Nekaj filmov smo videli s pomočjo televizije iz programov katere so filmarji iztrgali in na novo zmontirali ali prekopirali vrsto TV filmov (Boj na požiralniku, Deček je šel za soncem...). So to sploh «novi» filmi?

V nekaterih filmih je TV sodelovala kot koproducent. Torej bodo iz njih šele nastali TV filmi ali nanizanke. Zahteve obeh medijev pa so tako različne, da vsem opravičevanjem navkljub vendarle lahko sprašujemo, ali torej še gre za kinematografske filme?

Pa pustimo ta razmišljanja in se poi-gramo s številkami. Od 30 filmov jih je kar 12 nastalo v SR Srbiji. Po pet sta jih prispevali SR Slovenija in Hrvaška, 3 SR Bosna in Hercegovina, 2 SR Črna Gora in po enega SR Makedonija in SAP Kosovo in Vojvodina. 15 filmov je

bilo na temo sodobnosti, pet na temo NOB, 7. t. i. kostimiranih in trije mladinski. Videli smo eno kriminalko, 9 dram iz preteklosti, tri komedije, 14 dram iz sodobnosti in tri vojne filme.

To so številke! In kaj se skriva za njimi? Predvsem neka skupna značilnost, ki podira (dobro) prakso zadnjih nekaj let. Tematsko se domači film vse bolj zazira v bližnjo ali daljnjo preteklost. Pri tem skrbi, da mu to, vsaj praviloma, ni izhodišče za komuniciranje s sedanostjo in sedanjimi problemi človeka v naši družbi. 14 filmov se je lotilo sodobnosti. A le dva med njimi (Živeti kot vsi normalni ljudje in Neposredni prenos) odkrito, kritično, občuteno.

Tako ostaja dejstvo, da je domačemu filmu «sodobnost» prej pot in tematska usmeritev, za katero lahko skriva svojo neproblematičnost in nekritičnost in zmere zaradi nižjih stroškov tudi svoja razmišljanja filmsko upodobiti.

Pa filmi iz preteklosti? Svoj globlji smisel imajo šele, če so sposobni od tam seči v sedanost, k sodobnosti in današnjemu človeku z njegovimi problemi

vred. To pa je uspelo le redkim. In tako smo pač, na 29. FJIF ostajali na površju. Le tu in tam se je utrnula iskrica globjega, boljšega, sodobnejšega, a zamrla v sivini poprečja.

DELEŽ SLOVENCEV

Kaj je v Pulju pokazal slovenski film? Predvsem je potrdil, da je tako zelo opevana količina 5 filmov v enem letu velika slepilo. Film Boj na požiralniku, je star dve leti in je le prenešana TV verzija tega Vorančevega dela na veliko platno. Med ostalimi štirimi filmi pa so trije dolga leta že potrjeni čakali na svoj trenutek, ko jih bodo realizirali. In tako smo Slovenci imeli kar tri kostimirane filme, ki so si po sporočilu, stilskem izrazu in še čem, zelo blizu. Dulteič je z Desetim bratom izkazal svoj odnos do Jurčiča in prvega slovenskega romana. Gale je s Pustoto segel v čas po Tolminskem puntu in upodobil Golgota preprostih ljudi. Drozg je z Bojem na požiralniku živo prenesel na platno globino Vorančevih misli. Film Janeta Kavčiča Učna leta izumitelja Polja je hotel spregovoriti o težavah mladih perspektivnih in razmišljujočih šolarjev, ki jih mami znanost. Največ pa je nedvomno pokazal film Marjana Cigliča Razseljena oseba, ki je živo predstavil svet, razmišljanje, dvome in bolečino druge generacije slovenske politične emigracije. Prav Cigličev film smemo uvrščati po pomembnosti in tudi smelosti v vrh letošnjega festivala. Kajti v spopadu dveh svetov ki izvirata iz istega prostora, je pustil dovolj možnosti za razmišljanja in pogovore, morebiti celo za polemike o »izvirnem grehu«, približal pa nam je tudi svet razmišljanja emigracije in njihove »resnice«.

BOLJŠI OD POPREČJA

V sivini poprečij, o katerih pišem, pa je vendarle nekaj iskric, nekaj del, ki nam bodo ostala in o katerih bomo lahko govorili z odobravanjem in veliko željo, da bodo tisti temelj, na katerem bo domača kinematografija gradila naprej.

Tak je doslej nedvomno najbolj popolen film Miše Radivojevića Živeti kot vsi ostali normalni ljudje, ki z zgodbo o uporabi mladeniča proti torturi sodobnih (izobraževalnih) institucij zagotovo odpira vprašanja sodobnosti, ki jih mladi še kako čutijo tu in danes.

Tak je tudi estetsko in umetniško bogat film Živka Nikolića Smrt gospoda Golube, ki domišljeno prikazuje reakcijo male sredine na nenavadne dogodke in asociira pravico do izterjave svojega na račun drugih.

Tudi Kiklop, ki ga je režiral Antun Vrdoljak je znal smiselno v film preliti bogastvo misli književnika Ranka Marinkovića, ko je spregovoril o vlogi intelektualcev v času tik pred vojno.

Slednjič je tu še pomembno delo Variola Vera (Črne koze) režiserja Gorana Markovića, ki je nadgradil dramo o epidemiji črnih koz v Jugoslaviji s človeškimi usodami in družbeno kritično ostjo.

V to kategorijo sodi, slednjič tudi film Mirze Idrizovića Vonj po kutini, ki je znal prikazati več od razslojevanja neke muslimanske družine v času NOB v mestu. Prikazal je vojno v mestu, dramo ljudi večih narodov in narodnosti, zorenje odpora.

Povsem na koncu sodijo v to kategorijo še filmi, ki zaslužijo vsaj več pozornosti, ki so pošteni, gledljivi, ki vseeno kaj povedo. V prvi vrsti so tu kar štiri slovenski filmi, pa film Maratonci tečejo častni krog, do skrajnosti absurda črna komedija, film Neposredni prenos, in Prizadevanje.

Povsem na koncu lahko sem uvrstimo še edini uspešni mladinski film letošnjega

ga leta - Gremo naprej, režiserja Zdravka Sotre.

In to je - vse. Kajti vse ostalo, kar še nismo našli, ne dosega poprečij in zahtev sodobnega sveta in današnjega gledalca. Tu so sicer še filmi, ki se bodo

NAGRADE, NAGRADE...

Pa pogledajmo kako je uradna žirija letošnjega festivala jugoslovanskega igranega filma v Pulju, ki ji je predsedoval slovenski filmski režiser Matjaž Klopčič, razdelila nagrade.

Presenečenje pa tudi negodovanje je izzval sklep žirije, da velike zlate arene ne podeli, ker po njihovi oceni na festivalu ni bilo filma katerega bi bilo moč oceniti kot izrazito celovito filmsko stvaritev. Za takšno odločitev si je žirija prislužila žvižge na »odprti sceni«. Mnogi so namreč poudarjali, da so v preteklih letih nagrade dobivali filmi, ki so bili mnogo slabši od letošnjih.

Sicer pa je zlato areno za režijo prejel Miloš Radivojević za film »Živeti kot ves ostali svet«, zlato areno za scenarij Mirza Idrizović za film »Vonj po kutinah«, zlato areno za snemalsko delo pa Rado Likon v filmu Razseljena oseba.

Ljubiša Samardžić je žirija prisodila zlato areno za najboljšo moško glavno vlogo v Savamali, zlata arena za najboljšo žensko glavno vlogo pa je pripadla Jelisič Sablić za vlogo v filmu Maratonci tečejo častni krog. Zlati areni za epizodno vlogo sta si razdelila Mira Furlan za vlogo v Vrdoljakovem filmu Kiklop in Milan Strličić za vlogo v Savamali.

Zlate arene so dobili še: Bashimu Šehu za glasbo v filmu Zajec s petimi nogami, Niko Matul in Janez Kovič za scenografijo v filmu Jožeta Galeta Pustota, Divna Jovanović za kostumografijo v filmu Smrt gospoda Galuze, posmrtno Marjan Meglič za ton v filmu 13. julij, Andrej Zafranović za montažo filma Kraljevski vlak ter Eržebet Kovač in Julija Beltram za masko v Varioli veri.

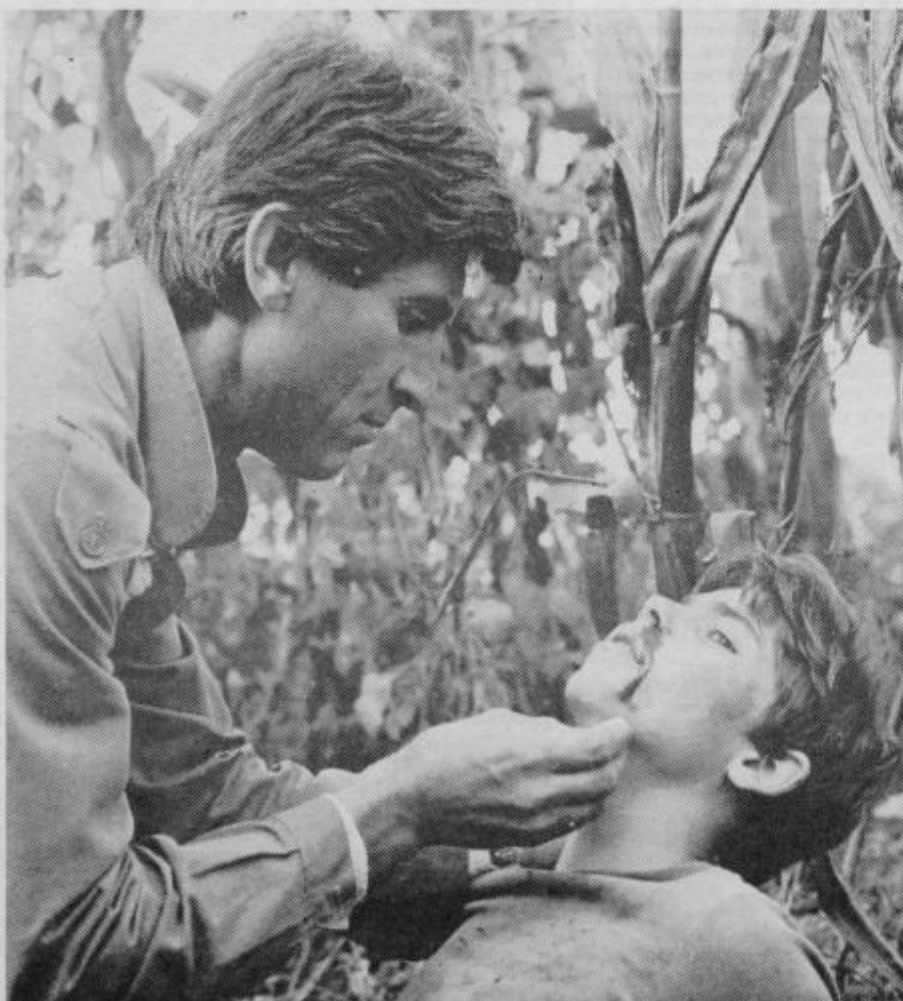
Žirija publike, ki vsako leto v Pulju podeljuje nagrado tednika Studio »Jelen« pa je za najboljši film festivala izbrala film Gorana Markovića Variola vera.

gledali in kakršne rabimo (Vlak za Kraljevo, 13. julij, Dve polovice srca, Hočem živeti, Lov v kalnem, Nedeljsko kosilo in Savamala).

A vse to je, ob naštetem, najbrže premalo, da bi lahko upravičeno zapisali, kako domači film napreduje, kako postaja pogumenjši, predornejši in bolj gledljiv. Ostaja sivina poprečij, upajmo da le, kot predah pred novim zagonom, pred novimi filmi, ki bodo domačo kinematografijo le dvignili na raven. Ki bodo le znali upravičiti želje in zaupanja domačega občinstva in ki bodo kaj pomenili tudi v svetu.

Zaenkrat vse to ostajajo le želje.

BRANKO STAMEJČIĆ

Ljubiša Samardžić in Damir Varga v filmu »Dve polovici srca«, ki po vsebini malce spominja na ameriško uspešnico »Kramer proti Kramerju«.

LOŠKE KULTURNE PRIREDITVE

PONUDBA GOSTU JE TUDI KULTURA

Prihodnost loških prireditev je zaradi finančnih težav pod vprašajem

Kulturne prireditve v Ločah pri Poljčanah potekajo letos že 12. zapored. Že leta 1970 so začeli z dnevi kulture na vasi, nato so prirejali tedne kulture, iz teh pa so se nato razvile celoletne kulturne prireditve. Tako letos že drugič zaporedje pripravljajo celoletni program, praktično od 1. januarja, pa vse do konca decembra. Vse prireditve potekajo pod okriljem prosvetnega društva »Marjan Rap« iz Loč, ki pa, kot vse kaže, tako organizacijsko, kot tudi finančno, ne zmore več tega velikega bremena.

Pred petimi leti, ko so v Ločah dobili nov, resnično lep in funkcionalen kulturni dom, je bil problem s prostori v grobem rešen. Pred tem so si namreč pomagali z raznimi prostori, ki naj bi bili vsaj malo usposobljeni za tovrstno funkcijo in večina prireditev je potekala na gradu Pogled, v loškem gasilskem domu, pa tudi v telovadnici in avli osnovne šole. Sedaj se torej večina, vsaj

manjših prireditev odvijajo v kulturnem domu. To so predvsem razne gledališke predstave, nastopi manjših zabavnoglasbenih skupin, oktetov in zborov, v njem se predvajajo filmske predstave, pripravljajo razstave kmečkih jedi, ročnih del in likovnih izdelkov predvsem amaterskih likovnikov, pa tudi razni recitali, kjer sodelujejo domače skupine. Kljub temu pa večjih manifestacij ni mogoče organizirati v majhni dvorani Kulturnega doma, saj ima le-ta samo 229 sedežev. Večina večjih prireditev tako še vedno poteka na gradu Pogled, ki pa še zdaleč ne ustreza temu namenu. Tako sploh ni sanitarij, garderob in urejenih parkirnih prostorov, kar povzroča veliko težav tako organizatorjem, kot tudi nastopajočim.

In zakaj potem sploh vztrajajo?

Pravijo, da jim je kultura nekako prirasla k srcu. Pa to niso le prazne besede, še zdaleč ne! Če samo pogledamo odzivnost na teh prireditvah, nam takoj postane jasno, da je nekaj, kar prebivalce Loč pri Poljčanah povezuje s kulturo. Tisti nekaj je po vsej verjetnosti zavest, da tudi kmet potrebuje kulturno izobrazbo, da potrebuje kulturo kot obliko sprostitve, hkrati pa tudi kot stopničke k lepšemu vsakdanu. Prav nič presenetljiva ni torej ugotovitev, da je večina tako ali drugače sodelujočih stara pod 35 let, kar se odraža tudi v sestavi prosvetnega društva, v katerem delujejo pretežno mladi, agilni ljudje, ki jim ni žal časa in truda, za katerega pa seveda niso plačani. Dovolj jim je zainteresiranost vaščanov, ki se vselej v polnem številu udeležijo predstav. Kako bi si lahko drugače razlagali dejstvo, da je na letošnjo premiero dramskega dela Ljubezen po

bukvicah, ki so jo pripravili mariborski gledališčniki, prišlo kar 395 gledalcev čeprav ima dvorana v Kulturnem domu le 229 sedežev? Prav tako je na kmečkem prazniku doslej sodelovalo veliko skupin iz celotne občine, ki so dokazale, da je v Ločah za ohranjanje naše bogate kulturne dediščine še kako velika zainteresiranost, predvsem mladih, kar je nedvomno velik kapital.

Pa vendar. Doslej, pravimo, kajti že letos so na kmečkem prazniku, ki je bil 22. julija, ob Dnevu vstaje, povsem jasno dokazali, da tega kapitala ne znajo oziroma ne zmorejo izkoristiti. »Za malo denarja je pač bolj malo muzike«, so nam potožili v opravičilo. Toda kljub temu to ne opravičuje dejstva, da bi morali imeti do našega kulturnega izročila nekoliko drugačen odnos. Pa ne le prosvetno društvo, ki je nedvomno dokazalo veliko mero požrtvovalnosti in dobre volje. Odgovornost leži prav gotovo na našem celotnem gospodarstvu, gostinstvu in turizmu ter vseh interesnih skupnostih. Kajti, kot je dejal Martin Pukl, predsednik izvršnega odbora prosvetnega društva »Marjan Rap« iz Loč, naša ponudba se najbrž ne more končati s kozarčkom vina v rokah gosta, marveč je ponudba gostu tudi kultura. Za to bi torej morali poskrbeti številni dejavniki, pa naj so krivci za današnje razmere takšni ali drugačni.

Da je s strani organizatorjev dovolj pripravljenosti, da bi nadaljevali tovrstne prireditve, so ločani že davno dokazali. Nazadnje je bilo to v primeru gostovanja folklorne skupine »Brazil Tropical«, ko so ga prestavili v Zreče, saj zaradi nesporazumov v Ločah tega ni bilo mogoče organizirati. Prav tako so se lansko leto povezali tudi z neko delovno organiza-

cijo, ki jim je vršila gostinske usluge, a so bili ob koncu ponovno razočarani. Tako so letos tradicionalni kmečki praznik izvedli v lastni režiji, vendar precej skromneje, kot bi se na podlagi zanimanja dalo.

Na vsak način je torej jasno, da sta si želja po kulturnem življenju v Ločah, in pa na drugi strani (ne)odgovornost pristojnih skupnosti in organizacij, v velikem razmaku. Tako se lahko upravičeno sprašujemo o bodočnosti loških kulturnih prireditev, pa čeprav ni dvoma, da so takšni vprašaji ob tolikšnem kapitalu, ki ga naš narod prav gotovo ima, povsem neumestni in pomenijo kvečjemu pravo sramoto naši samoupravni in socialistični skupnosti. Spremeniti bi morali že sam odnos do takšnega ravnanja, pa čeprav boleče in neljubo. Kajti brez temeljev v kulturi se postavlja pod vprašaj tudi nadaljni obstoj kateregakoli naroda!

POLONA ŽNIDARŠIČ

JUBILEJ VESELIH HMELJARJEV

Narodno zabavni ansambel Veseli hmeljarji iz Zalca slavi letos 20-letnico svojega obstoja in delovanja. Ansambel ki deluje v okviru KPUD »Svoboda« Zalec je v tem času izdal več velikih plošč in kaset, posnel nekaj samostojnih TV oddaj in gostoval po številnih krajih širom Jugoslavije, tudi v ZR Nemčiji, Avstriji, Švici in Italiji.

Ansambel Veseli hmeljarji je pred nedavnim tudi menjsko zasedbo, tako da ga sedaj sestavljajo: Vili Ograjenšek, Afon Lesjak, Ivan Zalokar, Pavle Knez, Ludvik Kos in pevca Alenka Česarek in Ivan Korošec.

GRADNJA GLASBENE ŠOLE V CELJU

UČILNICE ZA MLADO RAST

Zadnji objekt iz sredstev II. samoprispevka

Gradnja glasbene šole v Celju je v polnem zamahu. Prav zdaj, v počitniških dneh delavci Ingradra še bolj hitijo z deli, da ne bi v jeseni preveč ovirali pouka glasbe, ki seveda vseeno poteka, čeprav v težkih pogojih. Kljub vsemu bodo na glasbeni šoli tudi letos na novo sprejemali učence, ki čutijo veselje do igranja. Teh pa je vsako leto več, vedo povedati na glasbeni šoli in tako so adaptaciji in novogradnji šole resnično narekovele potrebe. Sredstva za gradnjo so zagotovljena, saj je glasbena šola še zadnja obveza iz drugega referendumskega obdobja. Z novim šolskim letom 1983/84 bo šola že lahko služila svojemu namenu in tako bo omogočen še dodatni vpis tistim učencem, ki doslej niso mogli priti v ožji izbor zaradi prostorske stiske. Pomembno pa je tudi to, da se bo skrajšala doba čakanja za igranje na posamezne instrumente.

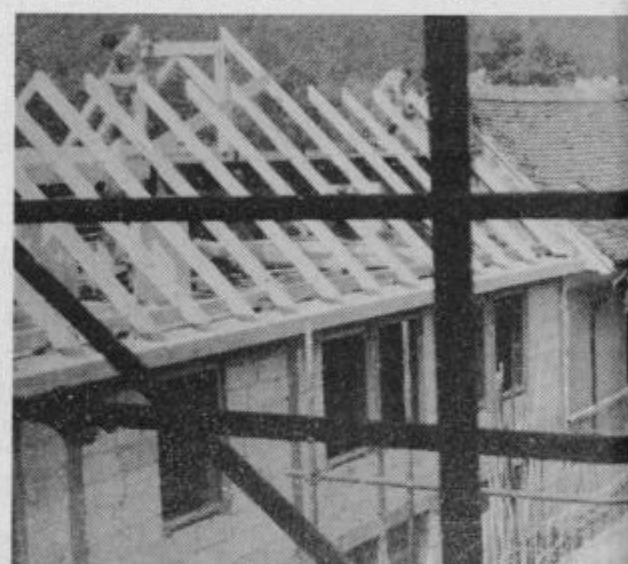
Poseg v 300 let stari objekt bo z novozgrajenim prizidkom tudi lepo izpolnil ta del starega mestnega jedra, ki je spomeniško zaščiteno, vendar pa bo gradnja zaradi tega nekoliko dražja.

Velike učilnice v starem delu bodo preurejene v kabinete, v novem delu pa bodo učilnice za nauk o glasbi, mala dvorana s 150 do 200 sedežev. Skupaj pa bo v objektu 17 učilnic za kabinetni

pouk, 3 učilnice za skupinski pouk, 2 veliki sobi za vajo orkestru oziroma zborov, velik prostor za arhiv in pisarniški prostori. Se malo se seveda ni bati, da bi bili ti prostori premalo zasedeni, saj želje za znanjem o glasbi zdaleč presegajo trenutne zmogljivosti. Seveda pa bodo povečane prostorske zmogljivosti narekovele tudi temeljito planiranje novih kadrov. Prav kadri so drugi največji problem, ki je prisoten že ves čas po vojni. Treba se bo skrbno povezati z občinsko izobraževalno in tudi kulturno skupnostjo v smislu štipendiranja. Nekaj študentov je že na višjih in srednjih šolah v Ljubljani in Mariboru in v nekaj letih bi se dal delno zakrpati pri manjkajočih na tem področju. Res pa je tudi, da bi imela glasbena šola manjši problem s kadri, če bi bilo zanj urejeno stanovanjsko vprašanje. Torej bo treba v širšem smislu razmišljati tudi o tem problemu.

Na glasbeni šoli v Celju pa razmišljajo tudi o dislociranju oddelkov za nekatere instrumente srednjih šol, za kar se bo potrebno povezati z Ljubljano in Mariborom.

MATEJA PODJELC

Komisija za delovna razmerja objavlja dela oz. naloge v ekspozituri Celje I; SNAŽILKE

– za 4 urno delo v popoldanskem času za nedoločen čas

Pogoji za opravljanje del oz. nalog so naslednji:

– končana osnovna šola ter smisel za red in čistočo. Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema oddelček kadrovskega zadev, Jugobanke TB Ljubljana, Titova 32, v 15 dneh po objavi.

O izidu izbire bomo kandidate pisмено obvestili v 15 dneh po sprejemu sklepa.

CELJE – SINGEN

VELIK, PRIJETEN ODMEV

Izredni vtisi nemških pevcev po gostovanju v Celju

Sodelovanje med Celjem in Singenom, zahodnonemškim mestom ob Bodenskem jezeru ima že nekajletno tradicijo. In ne samo to. To sodelovanje in povezovanje dobiva vse širše oblike in je že zdavnaj prešlo od sindikalnega dela med celjskim občinskim sindikalnim svetom in tamkajšnjim sindikatom kovinarskih delavcev še na kulturno, športno, gospodarsko področje. Nasilica vseh pobud sta še vedno obe sindikalni organizaciji.

V okviru teh stikov je v sredini junija letos gostoval v Celju petdesetletni mešani pevski zbor Madrigalchor, ki je zlasti z nastopom v dvorani Narodnega doma in prav tako pod rakadami na dvorišču stare hiše na Tomšičevem trgu, potrdil visoko kakovost.

O tej poti v Celje in trodnevni bivanju v našem mestu je v njihovem dnevniku »Der Schwarzwälder Bote« izšel zanimiv članek pod naslovom: »Piknik s proletarci, profesorji in partizansko pesmijo«, ki med drugim ugotavlja, da je zbor po petnajstih urah vožnje z avtobusom dosegel v čudoviti rokoko dvorani Narodnega doma velik umetniški uspeh. Tudi nadaljnje vrstice so namenjene temu dogodku. Ne gre samo za priznanje, da je bil zborov dirigent Franz

Meister navdušen nad nastopom, okoljem in poslušalci, marveč tudi to, da zbor doslej še ni nikoli nastopil v tako lepem prostoru. »Izreden prostor, najboljše akustičnost dvorane, poslušalci, ki odlično poznajo in razumejo petje in ne nazadnje »provokacija« Komornega moškega zbora, ki je s svojim izrednim nastopom na začetku koncerta prisilil obiskovalce k poslušanju, so prisilili Madrigalchor, da so pevci, kljub naporni vožnji, zapeli tako kot doslej še nikoli.«

V članku, ki bi zavzel približno pol strani našega tednika, je izrečeno veliko priznanje poslušalcem, ki so dobro sprejeli zahteven program. In tudi Franz Meister, ki je bil na plakatih, ki so bili nalepljeni po vsem mestu, zapisan kot Franc, je svojo nalogo kot vodja zbora rešil z velikim občudovanjem. In zlasti potem, ko je k petju slovenske narodne pesmi povabil vse poslušalce v dvorani, do padle vse zapornice.

Škoda, pišejo še v članku, da je nastop na Tomšičevem trgu v okviru prireditve turističnega tedna dobesedno padel v vodo. Navzlic temu je dirigent na dvorišču stare hiše pod dežnikom izpeljal skrbno izbran program, ki je poslušalce prav tako navdu-

šil. Nič manjše pa ni bilo doživetje na pikniku na Dobju. Vino iz soda, pivo, jugoslovanske specialitete, izredno razpoloženje so razvili pri srčnosti in gostoljubnosti, ki ne moreta biti narejeni. Vse je bilo tako enostavno, lepo... Pevci so se med seboj bratili in ko so se oglasile slovenske partizanske pesmi, so se jim pridružili tudi nemški pevci, četudi samo z mrmranjem. Pesem nas je združila in kdor poje, ne misli slabo.

V članku še posebej poudarjajo razširjenost in delo zborov v celjski občini, mednarodni sloves Komornega moškega zbora in seveda to, da ga sestavljajo delavci, profesorji, inženirji, zdravniki. Ugotavljajo, da delavska kultura ni prazna beseda.

V zapisu niso prezrli trenutka, ki so ga doživeli pri slučajnem obisku v farni cerkvi, kjer je bila neka poroka in kjer so nemški pevci zapeli v kapeli. Ob tem so v razgovoru z dvema kaplanoma zvedeli, da obiskuje cerkev v tej fari vsako nedeljo četrtina vseh vernikov. O tem lahko duhovniku v zahodnoevropskih državah le sanjajo.

Zapis se končuje s povabilom Komornemu moškemu zboru, da prihodnje leto obišče Singen. M. BOŽIČ

SPOLNOST IN NASILJE

Nemalokateri Celjani, ljubitelji filma, je v poletnih mesecih razočaran nad osiromašeno izbiro filmov v celjskih kinematografih. Zlasti tisti, ki mu gre bolj, kot za zunanji blišč in pompoznost filma, za globljo vsebino in sporočilo. Slednjega pa poletni filmski repertoar skorajda ne nudi!

Filmski plakat pred kinom Metropol, Union in Kino dom marsikateremu mimoidočemu dodobra razburkajo domišljijo, saj

se z njega vabeče smejlajo bujne filmske zvezdice, ki korak (plakat) naprej nedomislenu rado vednežu odpirajo vpogled v pikantne podrobnosti posteljnih akrobacij. Ali pa denimo drug plakat – obraz spačen od neznanega sovraštva, nabrekli mišice, roke v kung-fujevskem zamahu – podoba Bruca Leeja o kateri sanjajo nadobudni mladeniči (pa še kakšen odrasel nedoraslejš se znajde vmes.)

Plakati so tako obetavni in imenitni, da marsikdo, ki se na večer ne ve, kam podati, zdrvi v kino. Vendar filmi v stilu Bruca

Leeja, Pom-pom deklet, ABC ljubezni itd., ki običajno degradirajo žensko v »zgolj spolnosti hlepeče, neumno bitjece«, moškega pa obratno povzdigujejo na piedestal nadmoči, razuma (ki se na koncu sprevržeta v krutost in cinizem), ne nudijo več kot uro ali dve plehke zabave in pozabe sivega vsakdana. Mimogrede rečeno, taki filmi oziroma njihovi kreatorji, katerih končni cilj je čim večji dobiček, pa zavestno ali nezavestno vlečejo »zgodovinsko rdečo nit iger brez meja« med žensko in moškim.

A. LEŠNIK

GRIŠKI UPOKOJENCI NA MORJU

Fiesa je v poletnih dneh pravo zatočišče ljudi s celjskega območja. Največ jih dopust seveda preživlja v domu velenjskih rudarjev. Sprehod v kampu v Fiesi vas bo prepričal, da tudi tam ne manjka znanih ljudi, na hribečku na Fiesi, nad domom velenjskih rudarjev pa imajo svoj dom upokojenci iz Griž. Še pred leti je bil to dom Montane iz Zalca. Pred leti so ga v upravljanje prevzeli vrli upokojenci iz Griž. Tu so opravili precej prostovoljnega dela, tako da so dom, ki je pred tem skorajda razpadal, usposobili v takšni meri, da lahko danes sprejema ljudi, ki tu preživljajo svoj dopust.

Za prijetno počutje gostov skrbita Nežika REGORŠEK in Marija ROMIH. Nežika je doma iz Poljčan, Marija pa iz Braslovč. Povprašali smo ju, kakšno je njuno delo.

NEŽIKA REGORŠEK: «Doma sem iz Poljčan. V gostilni Dravinja sem bila natakarica, sedaj pa sem upokojena. Od kar so me upokojili, mi je bilo kar dolg čas po delu, ki sem ga opravljala, zato sploh nisem oklevala, ko sem dobila ponudbo, da

grem delat v počitniški dom griških upokojencev v Fiesi. Dom je odprt že od 4. julija in ves čas je polno zaseden. Odkrito vam povem, da sem srečna, ker je med ljudmi toliko zanimanja za letovanje v Fiesi. Mnogokrat nas obiščejo tudi drugi gostje, ki sicer niso upokojenci, so pa doma iz Griž. Kot da bi tu bil njihov drugi dom, med tem ko se mude na letovanju v slovenskem Primorju. Vsakega radi sprejmemo. Če jim že ne moremo nuditi prenočišča, pa jih z veseljem sprejmemo na hrano. Tako dnevno pripravljamo tudi po petdeset in več obrokov.»

MARIJA ROMIH: «V našem počitniškem domu je 32 ležišč. Gostje se menjajo vsake devet dni. Penzion stane 350 dinarjev. Povedati moram, da je oskrba v Fiesi zelo dobra. Trgovci nam potrebne stvari dostavljajo vsak dan dvakrat. Pohvaliti moram še zlasti TOZD Mesnine iz Sežane in Drogino temeljno organizacijo Živila. Delo nas, v počitniških domovih, ni lahko. Le dve sva tu in vstajava že nekaj po četrti uri, da pripraviva zajtrk, potem se kosilo in večerjo. Med tem časom pa gostom nudi-

mo tudi druge usluge: kavič, vino, pivo in osvežilne pijače. Po svojih najboljših močeh se trudimo, da bi se gostje prijetno počutili. Delovni dan se konča okrog 23. ure. Tako je seveda vsak dan. Tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih. V času, ko se menjajo skupine, pa je treba oprati še posteljnino ter počistiti sobe.»

Med gosti je bil tudi **TONE ČATER** iz Griž. Kuharici Marijo in Nežiko moram pohvaliti. Škoda je le to, da sobe še niso tako urejene kot bi bilo treba, pa tudi stranišče je skupno. Umivamo se kar zunaj. Prepričan pa sem, da bodo upokojenci uredili tudi to pomanjkljivost.

JANEZ VEDENIK

Nežika Regoršek

SPOMINSKA PLOŠČA V JAVORŠICI

V spomin na aktivistično Hernaurovo družino iz Javoršice nad Loko pri Žusmu bo občinska organizacija Zveze združenj borcev Sentjur v soboto, 7. avgusta odprla spominsko ploščo na tej hiši. Na slovesnosti se bodo zbrali borci, krajanji in mladi, ki bodo poskrbeli za kulturni program.

Novo spominsko obeležje pa bo ob spomeniku, ki je postavljen v Loko in skriti partizanski bolnišnici v bližini, še kasnejšim rodovom pripovedovalo o trpljenju ljudi med vojno. Pri Hernaurovih so partizani in aktivisti vedno našli varno streho nad glavo.

MP

Marija Romih

Gradovi in graščine na slovenskem Štajerskem

64

Piše: dr. IVAN STOPAR

BRESTANICA (Reichenburg), grad Rajhenburg

Na strmem, okoli 60 m visokem skalnem pomolu nad istoimensko naselbino. Občina Krško.

Brestanica – Rajhenburg je najstarejši na Slovenskem izpričani grad. Njegovo ime pomeni po Kosu mogotčen, visok, vzvišen, trden, velik, sijajen grad, po Pettauertu pa naj bi beseda rihe pomenila ozek prehod, jak, sotesko. Nekdaj je varoval pot ob Savi in dostop v dolino Dolskega potoka. V virih se omenja že 29. septembra 895, ko je kralj Arnulf podelil svojemu fevdniku Valtunu v popolno last tri kraljeve kmetije tik Save pri Rajhenburgu – *tres regales mansus quod Reichenburch dicitur*. Ker beseda *burch* pomeni utrjeno postojanko, je torej takrat že stal prvi brestaniški grad, ki je kot dediščina grofice Heme postal 1043 last salzburske nadškofije. Za časa ogrskih vpadov v dolino Save je bil uničen, zato ga je salzburski nadškof Konrad pred 1147 znova pozidal – *Reichenburch a novo edificavit*. Že 1141 nastopa tudi prvi brestaniški vitez *Otto de Reichenburch*, grad pa se pozneje še večkrat omenja kot utrdba, tako npr. 1309 *castellum Reichenburch in 1438 vest Reyhenburch in land Steyermark*. Ko je bil za salzburskega nadškofa izvoljen Bernard Rohr, se je cesar Friderik III. temu uprl in 1480 zapovedal svojim vojskam, naj zasežejo vse nadškofijske posesti na Koroškem in Štajerskem, gradove, mesta in trge. Bernard se je obrnil po pomoč k Friderikovemu zopniku, ogrskemu kralju Matiji Korvinu in ta je prevzel v varstvo nadškofove posesti v Posavju, Brežice, Sevnico in Brestanico. Ko je bil med sptima stranema 1491 v Požunu sklenjen mir, so gradovi ostali v cesarski lasti. Šele 1493, po smrti Friderika III., je dobil takratni nadškof Friderik V. od cesarja gradova Sevnico in Brestanico nazaj, vendar je moral zanj odšteti vsoto 18.600 fl.

1570 so brestaniški vitezi izumrli. Njihovi dediči so postali Welzerji, ki so prevzeli tudi stari brestaniški grb.

Verjetno že pred 1600 je prišel grad v roke Galla pl. Gallensteina. V literaturi sicer o tem ni natančnejših podatkov, vendar se Franc Gall na heraldični plošči iz 1590, vzdani na brežiškem gradu, imenuje le kot lastnik gradov Luknja in Brežice, nad vhodnim portalom v brestaniškem gradu je njegov grb, 1604 pa je umrl – v stari brestaniški župnijski cerkvi je ohranjen njegov epitaf.

Če odštejemo nekaj sporočenih imen, pri katerih gre bržčas za grajske oskrbnike, so si kot lastniki gradu sledili 1639 Vid Jakob baron pl. Moscon, Leopold baron pl. Curti, 1696 grof Hanibal Heister, 1721–1802 groje Attems, do 1820 Alojz pl. Mandelstein, do 1855 rodovina Delena, potlej Sidonija Brzowska, 1857–1874 grof Eberhard Waldburg, 1874–1881 Kristijan baron pl. Eisebeck, nato C. Girand in od 1884 dalje trapisti, ki so grad preuredili v samostan. Posejvali so ga do zadnje vojne, med vojno pa je bil v njem zbirni center za slovenske izgnance. Danes je v gradu Muzej slovenskih izgnancev.

Grad Brestanica je pozidan na poligonalni talni ploskvi, ki se prilaga-

Brestanica, arkadna avla na dvorišču

ja obliki terena. Približamo se mu po poti, v okljukah vsekani v pobočje grajskega hriba, ki nas pripelje na zunanje grajsko dvorišče. V pritličju visoke, masivne, povsem nečlenjene zahodne stene gradu tik manjšega stolpca se odpira pred nami polkrožno oblikovani, rusticirani renesančni portal z grbom Gallensteinov na sklepnem kamnu, ki nas skozi obokano vežo pripelje na približno pravokotno grajsko dvorišče. Dvorišče je obdano z dvonadstropnimi stanovanjskimi trakti, ki so v pritličju arkadirani, v nadstropjih pa zaprti s polnimi stenami. Freskiran balustrade iz renesančne dobe, restavrirane v letih 1976–1977, skušajo na obiskovalca napraviti vtis bogate, členjene arhitekture.

Pritličja so večidel obokana. V severnem traktu so oboki banfasti, prav takšni so v prostoru v JZ delu stavbe, v južnem traktu so mrežasto grebenasti. Pritlična dvorana v vzhodnem traktu je ravno krita. V prvem nadstropju naletimo na oboke – a še ti so mlajši – le v južnem in zahodnem traktu. Stropi v severnem traktu, delno odkriti med zadnjimi restavracijskimi deli, so leseni, renesančni, v vzhodnem traktu ravni, baročni, opremljeni s skromnimi štukiranimi, profiliranimi okviri. V drugem nadstropju so vsi stropi novejši, ravni.

Stavba na prvi pogled ne vzbuja pretiranih pričakovanj, vendar se pri nadrobnejšem ogledu pokaže njene izjemne kvalitete. Že na dvorišču opazimo vrh šilastoločnega, poznogotskega portala s paličastim profilom, ki drži k novejšemu vodnjaku v kleti okroglega, renesančnega, severozahodnega obrambnega stolpa, prostor v jugozahodnem delu gradu ima ohranjeni romanski, pozneje zazidani svetlobni lini, vrsta romanskih lin pa je ohranjena tudi v vzhodnem traktu in kletnih prostorih pod njim. Ozek prehod v jugovzhodnem vogalu dvorišča nas pripelje v pritličje nekdanje dvonadstropne, križnorebrasto obokane gotske kapele, pod katero je v kleti ohranjen osarji. Z lesnim zmožničnim stropom kritega prostora v pritličju desno od kapele z vidika njegove prvotne funkcije še ni mogoče opredeliti. Najzanimivejši prostori so ohranjeni v prvem nadstropju severnega trakta. V njegovi najbolj zahodni sobi, ki se sklone v ostrem kotu, so na stenah ohranjene freske iz dvajsetih let 16. stoletja, ki so bile odkrite ob restavracijskih delih 1979. Gre za najstarejšo ohranjeno grajsko slikarstvo na slovenskih tleh. Motivno so to upodobitve alegorij krščanskih kreposti in prizori iz legende o sv. Kunigundi Bamberški. Freske so delo mojstra, ki je 1526 poslikal podružno cerkev Marija Gradec pri Laškem.

VLADO SRUK

KOMUNISTOVO DEJANJE IN MISEL

31

Zelo resne so tiste najrazličnejše idejnopolične napake, nepravilnosti in slabosti, ki sodijo v kategorijo »razrednega sovražnika«.

Razredni sovražnik gotovo ni samo tisti odkriti, stoodstotni, nedvomni nasprotnik, tisti »na drugi strani frontne linije«, buržuji, fašisti itn. »Razredni sovražnik« je med nami in v nas, v naši dejavnosti in zavesti, v navadah in razvadah... To so najrazličnejše, včasih celo podzavestne birokratske in tehnokratske, anarholiberalistične, nacionalistične, lažnolevičarske, etatistično antisamoupravne in druge težnje; to so tudi različni ideološki (mišljenjski) dogmatizmi, anahronizmi ipd. Ena glavnih nalog idejnopoličnega usposabljanja v ZK je prav odkrivanje teh nepravilnosti; vsak član mora biti usposobljen za tehtne premisleke te problematike; nepoglobljenost lahko vodi v krivično »etiketiranje« tistih, ki niso nosilci določene nepravilnosti, medtem ko resnični negativni pojavi ostanejo neopaženi...

Naj bo nepravilnost, napaka, zabloda kakršnakoli že; ni je potrebno le dodobra premisliti, proučiti, analizirati in oceniti, pač pa je potrebno kar najbolj natančno ugotoviti, kdo so njeni konkretni nosilci. Slabo je, če napako neupravičeno posplošimo: »Vsi smo to zagrešili, vsi smo krivi...« Rezultat takšne teze je, da nosilci nepravilnosti ostanejo neidentificirani in pravzaprav nimajo nobenega razloga, da bi svoje ravnanje in ideje spremenili. Hkrati pa takšna kritika demoralizira tiste tovariše, ki so (morda) še prej zastopali pravilno stališče. Poprej so tvegali, ker so zagovarjali pojmovanje, ki ni bilo sprejeto, uradno, sedaj se jim prilagodljivci, večni kimavci posmehujejo, češ, vidite, vedno je čas za pravilno stališče... (Zelo podobno je pri posploševanju krivde za slabo gospodarjenje. Delovni ljudje, ki so pridno in vestno delali, so ogorčeni, če jim tehnobirokratski dejavniki po množičnih občilnih sporočilih nekaj takšnega: »Vsi smo premalo delali, premalo izvažali, slabo poslovali, preveč uvažali, preveč porabili... sedaj pa imamo, kar imamo, in bomo vsi nosili posledice.«) Skratka, za napake in slabosti je potrebno natančno vedeti, čigave so, drugače ni poti iz močvirja neodgovornosti, iz situacij stalnega ponavljanja istih napak z istimi kadri.

Prav tako je treba odpraviti politikantsko podtikanje slabosti, nepravilnosti, krivde drugim. »Nismo krivi mi, pač pa oni...« Hkrati smešno in žalostno je, kadar neki dejavnik, ki ima v rokah vse niti (s potriganimi vredi, vso pobudo (kolikor je še ostalo), obtožuje za neuspehe in napake drugi dejavnik, ki pri vsej stvari sploh nič nima ali pa je celo na pol izmišljen. Prav tako smešno in žalostno je kriviti za sedanje neuspehe neke pretekle dejavnike oziroma nasprotnike. Nasploh je kakršnokoli »iskanje grešnega kozla« znamenje politične odtujenosti, zlaganosti, moralne nemoči, izgubljenosti v situaciji.

Seveda z opozarjanjem na napake ni treba pretirati. Vse naj ima svojo mero. Toda hkrati je potrebno krotiti tudi izraze birokratskega samozadovoljstva in samohvale.

Predvsem je treba v zvezi s to problematiko opozoriti na nujnost skupnega boja komunistov za odpravljanje napak in slabosti. Tovarišje je potrebno pomagati tistim, ki imajo težave. Toda hkrati je vendarle treba vztrajati pri popolni odgovornosti posameznika za njegove neuspehe. Ni prav, da imajo nekateri kljub neuspešnosti priložnosti vedno znova, nekateri pa nikoli. Predvsem pa to: O napakah je potrebno odkrito govoriti; to ni noben »lov na čarovnice«, pač pa normalen izraz demokracije. Tu in tam se je celo dogajalo, da so bili manj kritizirani tisti, ki so napako storili, kakor tisti, ki so potem nanjo opozorili.

Edvard Kardelj je zapisal, da zunanji sovražnik ni glavni problem za socialistične sile. Odločilna je njihova sposobnost ali nesposobnost za samoupravno racionalno organiziranje in uspešno delovanje. Tako dobronamerni kritiki kot sovražni propagandi je mogoče prepričljivo odgovoriti le z dobrimi delovnimi dosežki, z ustvarjalnostjo, proizvodnjo... Besede same nič ne zaležejo.

26.

V BOJU PROTI TEHNOBIROKRATSKIM SILAM IN TEŽNJAM

Tehnokratizem in birokratizem sta izraza za celo vrsto pojavnih oblik družbene odtujitve. V bistvu gre za bolj ali manj izraženo prevlado centrov odtujene moči. Tako birokratizem kot tehnokratizem preprečujeta delavskemu razredu in drugim delovnim ljudem vplivati na družbeno dogajanje; drugače se izraža to v buržoazni družbi, drugače v postburžoaznih družbah. V meščanski družbi zlasti tehnokracija nastopa kot tista sila, ki naj bi rešila krize in nepravilnosti kapitalizma; buržoazija je tehnokratom marsikaj zaupala daljnosežno ukrepanje za ohranitev kapitalizma. Kar zadeva pokapitalistične družbe, je treba ločiti v glavnem dve skupini dežel: tiste, ki so povsem stagnirale v razvijanju socialističnih odnosov (v teh so birokratske in tehnokratske sile in težnje povsem blokirale pobudo delavskega razreda, množic neposrednih proizvajalcev), in tiste, ki v graditvi socializma tako ali drugače napredujejo (v teh so birokratske in tehnokratske težnje sicer prisotne, toda progresivne sile jih obvladujejo deloma z ustrezno politično akcijo, deloma pa z graditvijo sistema, ki omogoča pobudo delovnih ljudi – sistema, katerega glavno obeležje je asociacija svobodnih proizvajalcev, takšno ali drugačno samoupravljanje).

OBJAVO JE OMOGOČIL –
STC SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

PRAVE FLOSARIJE NI VEČ!?

»Flosanja ni več, vzela ga je vojna. Vendar je ostalo bogato izročilo naših prednikov, ki ga obudimo vsako leto na flosarskem balu.« Tako so ob koncu uradnega dela letošnjega flosarskega praznovanja v Ljubnem ob Savinji povedali domači turistični delavci. Čas, ki se ga prenekači domačin še kako dobro spominja. Prenekači »raja« po Savinji je bila namreč hudo naporna in nevarna, pa tudi prijetna in zabavna. Tako nekako smo razbrali iz prikaza odiranja flosa in splavarjenja. Veliko pa so o tem povedali najstarejši splavarji.

Za najstarejšega še aktivnega so letos razglasili 61 letnega Maksa Juvana. S trinajstimi leti je šel prvič na splavarjenje. Kdaj je bilo najboljše, ni hotel odgovoriti čes, da je okrog zbrane preveč mladine. Nam pa je vseeno zaupal da takrat, ko so nekje od Radeč naprej kar naenkrat postali »ledik« in so se dekleta tepla za njih. Tudi vodo so zamenjali z vinom in kar je najvažnejše, domov so prinesli polne mošnjčke. O tem tudi ni dvoma, saj je Zgornja Savinjska dolina še danes bogata in predvsem lepa. Zato tudi ni čudno, da si je prireditelj ogledalo veliko število domačih in tujih turistov. Poleg flosanja so jim domačini pripravili več športnih in kulturnih prireditev, svoje gospodarske značilnosti, in etnološke znamenitosti pa so hoteli prikazati v sprevedu skozi mesto. Vendar pa jim to ni najbolj uspelo, saj so bili vozovi slej ko prej revni.

Za najbolj vestnega turista so razglasili dr. Iva Horvata, profesorja na gozdarski fakulteti v Zagrebu, ki že šestindvajseto leto prihaja na oddih v to slikovito dolino. Če bo še prišel? Bo! Pa ne zaradi daril, ki jih dobi kot

najzvestejši turist, temveč zato, ker so tod doma prijazni ljudje, ker so tod doma splavarji, les, narava. Življenje torej.

EDI MASNEC

HARMONIKARJI PRI KOPRIVNIKU

STARE VIŽE

Nastopilo je devet harmonikarjev

Prvo nedeljo v avgustu je bilo znova prijetno in nadvse veselo na vrtu gostilne Koprivnik v Socki pri Strmecu, kjer so se že petič zapored zbrali starejši harmonikarji in vaški pevci. Pri Koprivnikovih (gostilno imajo odprto vsak dan razen ob ponedeljkih, vedno je možno dobiti vse dobrote razen v naslednjih tednih, ko bodo obnavljali kuhinjo, medtem ko je gostilna sicer odprta) so se za organizacijo takšne prireditve odločili zato, da bi pomagali nadaljevati ohranjanje igranja starejših prijetnih melodij, ki bi sicer lahko odšle v pozabo.

Da so takšne prireditve dobrodošle, je dokaz tudi v prepolnem vrtu, saj se je zbralo celo več kot 600 ljudi iz različnih krajev celjskega območja pa tudi izven njega. Vsi so z navdušenjem spremljali prijetne nastope posameznih harmonikarjev in pevcev, kasneje pa se nastop ansambla Francija Zemeta iz Vojnika.

Tokrat so nastopili: FRANC ŠABEC iz Jankove pri Vojniku, Vaški pevci (šest), JOŽE MARCEN iz Dol pri Frankolovem, TE-REZIJA ZABUKOVŠEK iz Bukovčaka pri Celju, IVAN ROŠER in PAVEL ŠVAB iz Socke, IVAN STROPNIK iz Socke (edini, ki ni »uporab-

ljal« ta prave harmonike, ampak »ustno«, PAVEL KRAMPERSEK iz Celja, STRAMSAK IVAN iz Ostrožnega pri Celju in POL-DE TRATNIK iz Zlateš. Zapišemo lahko samo to, da jih je bilo resnično prijetno poslušati, in vsi tisti, ki niso prišli letos, naj pridejo prihodnje leto. Prijetno je zaradi glasbe, lepega okolja in tudi gostilne Koprivnik!

Ob sicer prijetnem srečanju starejših harmonikarjev (največ jih je bilo starejših od 70 in celo 80 let, prsti pa srce je dajalo čudovit ton celotnemu razpoloženju) pa moramo izreči še nekaj dobronamernih pripomb: začetek prireditve je prežgal (ob 14. uri)! Prostor je sicer lep, vendar če se »gremo« ohranjanje starejših melodij, je neprimerno (in ob vročem vremenu tudi neprijetno) igranje pod »cerado« na tovrstnem balkonu prijetnega gostišča Koprivnik. Saj navsezadnje nismo prišli gledat nastopajočih, temveč jih poslušati. In to bi v tem primeru bilo mogoče. Srečanje starejših harmonikarjev bi se lahko dopolnilo tudi tako, da bi posamezno nastopali med igranjem »glavnega« ansambla, kar je tokrat bil ansambel Francija Zemeta.

TONE VRABL

KOFIL FILTER

filter za čiščenje zraka
uporablja se za odpraševanje
v vseh vrstah industrije

Konus

Konus
Slovenske Konjice

ANGELOS BAŠ

2

SAVINJSKI SPLAVARJI

od 15. do 19. stoletja

V tem dopisu je povedano, da ti »splavarski mojstri že od davnih let« oskrbujejo »vso Hrvaško in Slavonijo« do turške meje in trdnjavo Brod z vsem potrebnim lesom, in sicer po pogodbah in neoporečno, in da na podlagi tega trgovanja zmagujejo vse svoje dajatve.

Splavarski mojstri, ki se navajajo tudi 1783 v Celju in Gornjem gradu, so, kot je podoba, krmanji, medtem ko so »davna leta« precej ohlapna označba, ki pa izpoveduje, da so vozili savinjski splavarji na Hrvaško in Slavonijo do turške meje vsaj nekaj desetletij pred 1779. Takšen splavarski promet, ki je bil, kakor je razvidno, če ne v celoti, pa vsekakor v veliki meri pogodbeno zasnovan, je povečal obseg savinjskega splavarstva; to je potrjeno tudi s tem, da se sredi in v drugi polovici 18. stoletja pogosteje kakor prej omenja priimek Flosar. Navedeni dopis pa je poučen predvsem zavoljo naslednjega pričevanja: savinjski splavarji so se v 18. stoletju usmerili na Hrvaško in v Slavonijo vsaj deloma po vojaških pogodbah ali naročil, in ta dejavnost je bila tolikanj donosna, da so dohodki od splavarstva soomogočali kmetom kritje vseh njihovih dajatev.

Ce se vprašamo, kdaj se je začelo takšno splavarstvo, ugotavljamo, da ga pred 18. stoletjem ni bilo. Valvasor ga konec 17. sto-

letja ne spričuje, saj piše, da splavov takrat še na Savi na slovenskih tleh skorajda ni bilo, kaj šele da bi bili vozili dlje proti jugovzhodu. Po virih, ki je bilo spregovorjeno o njih zgoraj, ni mogoče tega trditi tudi za začetek 18. stoletja. V tem pogledu je lahko pomenil prelomnico šele mir v Požarevcu 1718, po katerem je dobila Avstrija srbsko ozemlje zahodno od Timoka (severno od Zajčarja), severno od Stalača in Zahodne Morave, vzhodno od Drine (do Lešnice), medtem ko je naprej proti zahodu tekla avstrijsko-turška meja tako, da je bila Bijeljina avstrijska in da je od tam do ustja Une šla mejna črta nekoliko južneje od Save. Z avstrijsko-turško vojsko 1737 do 1739, ki se je končala z mirom v Beogradu, je Avstrija izgubila vse, kar je pridobila s požarevskim mirom v Srbiji in Bosni, tako da je njena meja na tem območju odtlej tekla na Savi vse do aneksije Bosne in Hercegovine 1908 (na Donavi pa do njenega zloma po prvi svetovni vojski).

Po požarevskem miru so bile tedaj za savinjske splavarje ustvarjene vse možnosti, da so začeli voziti svoj les na Hrvaško in Slavonijo: beograjski mir je te možnosti nekoliko spremenil, vendar so v poglavitnem ostale tudi potlej enake. Tako sodimo, da se je razmahnilo savinjsko splavarstvo v teku druge četrtine 18. stoletja daleč na

jugovzhod, potem ko je moralo dotlej doseči ustrezno razvojno stopnjo.

In če se vprašamo, zakaj so začeli takrat splavariti na Hrvaško in v Slavonijo prav savinjski, smrekov in jelov les, gre navesti v odgovor naslednja dejstva. Omenjeno ozemlje je glede gozdnih sestojev po veliki večini hrastovo ozemlje, hrast pa je dokaj manj uporaben kakor smreka in jelka. Hrast se uporablja za talne in vrhtalne namene, toda v precejšnji meri se uporablja za te namene tudi smrekov in jelov les, ki šteje kot poglavitni stavbni les, ki nadalje prevladuje pri izdelavi pohištva in ki je v rabi tudi za izdelavo poti. Natančneje: hrast se uporablja za stavbne konstrukcije (je najtrajnejši evropski stabni les) in je posebej primeren za talne in vodne gradnje, mostove in železnice, poraben je za vrata in obloge sten, medtem ko rabita smreka in jelka največ kot stavbni les, za mizarstvo, tramove, letve, deske, zaboje, zidarske odre, za opaže in tla. Še drugače: hrast je trajen, trpežen, trd, težek, cepljiv; smreka in jelka sta lahki, mehki, odporni, cepljivi, prožni, lahko ju je obdelovati in sta cenejši ko hrast.

Nadalje se je smrekov in jelov les, če je bil pripeljan s splavi, ponekod, kakor je potrjeno na Dunaju, bolje ocenjeval kakor les, ki ni bil pripeljan s splavi, zakaj splavarjenje odvzema lesu lahko razkrojljive snovi, ki dajejo gojišče za gnilobne glive, gobo in črve. In naposled je priznano, da se smrekov pa tudi jelov les potrebuje posebej kot stavbni les in kot deske tako rekoč v vsakem naselju. Razlogov za uvažanje smreke in jelke s splavi na Hrvaško in v Slavonijo je bilo nedvomno več kot dovolj, zlasti v dobi, kakor je bila po vojskah s Turki, in za vojaške namene. Razen Savinjske doline ni prihajalo za pomembnejši uvoz smrekovega in jelovega lesa v poštevnobno drugo zadevno ozemlje, od koder bi bil mogoč gospodaren prevoz v območja, ki so bila blizu Save.

Opisani razmah savinjskega splavarstva so olajšala prva regulacijska dela na Savi,

ki so se izvajala na slovenskih tleh v drugi tretjini 18. stoletja (v poznejših obdobjih pa poznejša dela). Španska nasledstvena vojska v Italiji, v katero je bila Avstrija zapletena od 1701 do 1714, je pokazala potrebo po premeščanju vojaških enot iz Vojne krajine v Italijo kakor tudi po oskrbovanju tamkajšnjih enot z živežem iz Vojvodine; za oboje pa so bile potrebne nove prometne poti, zakaj dotedanje prometne zveze niso zadostovale za te namene. Poleg takšnih vojaških potreb so sprožile zamisel o regulaciji Save tudi takratne gospodarske potrebe avstrijske države, ki je skušala območja, pridobljena s požarevskim mirom, povezati z notranjeavstrijskimi deželami in podpirati trgovino z njimi. Medtem ko v 17. stoletju na Savi na Slovenskem zavoljo težavne tamkajšnje plovbe ni bil mogoč večji razvoj trgovine, so se regulacijska dela v 18. stoletju, od 1736 naprej, izvajala razmeroma hitro.

Nakazano sliko o razširitvi savinjskega splavarstva v 18. stoletju popolnoma potrjuje posamezna pričevanja, ki so povezana s pristojbinami na slovenski Savi in na Savinji v tem času. - Iz tarife o »plovnom vzdrževanem plačilu«, ki je bila izdana 1749 in ponovljena 1755, po pomenu pa tudi še 1782, je razvidno, da so morali savinjski splavi pristajati v Radečah ali v kakem drugem bližnjem uradu, se tam priglasiti in povedati, kakšno blago in živež vozijo, nadalje, od kod in kam ga peljejo, in plačati pristojbino kakor ladje, v sorazmerju s polno ali manjšo natovornostjo, in sicer »brez ugovaranja pod kaznijo zaplembe«. Se pravi, da so bili od srede 18. stoletja naprej savinjski splavi na Savi tako zelo pogostni, njihovo blago pa tolikanj pomembno, da jih je bilo potrebno uvrstiti v tarifo glede plačevanja »plovne vzdrževalnine«. To se povsem ujema z opisanim razmahom savinjskega splavarstva na Hrvaško in Slavonijo od druge četrtine 18. stoletja naprej (v tarifi 1782 so tudi izrečno omenjene vožnje savinjskih splavarjev na Hrvaško).

VAŠA STRAN

PISMA

IZLETNIK ODGOVARJA

V Novem tedniku ste v rubriki Pisma objavili pritožbo Vladimirja Kosa iz Arje vasi. V zvezi s tem dajemo naslednje pojasnilo.

Pri pregledu arhiva in delovodnika smo ugotovili, da pisma, ki ga Vladimir Kos omenja in ki naj bi bilo poslano na naš naslov 18. 7. 1980 nimamo nikjer evidenčnega. Pomeni, da ga nismo prejeli.

V svojem naslednjem pismu, ki ga imamo, Vladimir Kos omenja prošnjo za pojasnilo v zvezi avtobusnih prevozov. Toda, v drugem pismu ni konkretnih navedb o spornih primerih, saj se Kos sklicuje na prvo pismo. Zato mu tudi nismo mogli zadovoljivo odgovoriti. Menili smo, da vprašanje zadeva informacije o voznem redu avtobusov na progi Celje-Mozirje-Logarska dolina. Kosu smo poslali vozni red, ki pa nam ga je še isti dan v priporočenem pismu vrnil.

Z vsebino prvega pisma nas je šele 16. julija letos seznanil prometni inšpektor ob-

čine Celje. Gre za problem ustavljanja avtobusov na postajališču Petrovče. V voznem redu avtobusne proge o kateri je govora, je to postajališče predvideno in bi torej avtobus moral tam ustavljati. Dogaja pa se, da so na tem avtobusu že v Celju zasedeni vsi sedeži, avtobus pa na medkrajevnih progah stoječih potnikov, skladno z določili zakona o varnosti v cestnem prometu, ne sme sprejemati. Najbrž je tudi to razlog, da avtobus ne ustavlja na postajališču Petrovče.

O svojih ugotovitvah v zvezi z zastavljenim vprašanjem bo Vladimirja Kosa pisмено obvestil tudi prometni inšpektor SO Celje.

JANKO CESAR
direktor Tozd potniški promet
Izletnik Celje

NEURJE TRGALO CESTE IN PLAZOVE

V nedeljo, 25. 7. smo odšli na pot jaz, mož in svak. Tudi otroci v večji družbi so odšli sami že v zgodnjih jutranjih urah. Vsi smo se napotili proti Paškemu Kozjaku. Hodili smo dolgo, med potjo smo se večkrat ustavili, iskali gobe, pa tudi na malico nismo pozabili. Bilo je lepo sončno dopoldne. Ta dan je bila birma na Paškem Kozjaku. Ljudi in avtomobilov je bilo vse polno okoli doma in cerkve. Se ni bilo vse pri kraju, ko smo se vrnili proti domu na Paškem Kozjaku in se malo odžejali. Okrog pol enih smo se vračali, saj so se že zbirali temni oblaki.

Našli smo drugo pot in se

vračali preko Rebrnikove domačije, kjer pelje cesta iz Paškega Kozjaka do Dobrne, za katero so krajani prispevali mnogo denarja in prostovoljnega dela. Šli smo po cesti in že so padale debele kaplje dežja. Tudi grmelo je. Čeprav smo hoteli, kar so nas nesle noge, smo bili do kože premočeni, ko smo prišli do Rebrnikove domačije. Nikogar domačih ni bilo doma, saj so bili vsi na Paškem Kozjaku. Stopili smo pod uto, da bi prevedrili. Kaj vse se je zgodilo! Strašno neurje s točo. Bilo je tako grozno, da z besedami ni moč opisati. Streha je puščala in stiskali smo se med kletnimi vrati, da ni preveč teklo po nas. Tako smo čakali dobro uro in pol, ko so se vrnili domači in nas povabili v hišo. Lepo so nas sprejeli in pogostili, čeprav se sploh nismo poznali. Hiša je bila kmalu polna ljudi, saj so prišli na obisk tudi njihovi sorodniki.

Ko je dež malo ponehal, smo se napotili proti dolini. Domači so nam dali tudi velike plastične vreče, da smo se z njimi ogrnili.

Že na poti proti dolini smo videli, da je neurje potegnilo plazove z obeh hribov. V dolini pa je bil prizor še bolj grozljiv. Cesta je bila poplavljen, voda je odnašala drva, valilo se je kamenje, plazovi so drsili proti cesti. Tudi čez cesto nisem mogla sama, tako da me je preko vode prenesel mož. Nikoli še nisem doživela take grozote.

Smilijo se mi ljudje, ki tam gorč živijo. Odnese jim je ves trud in denar, ki so ga vložili v ceto. Saj jim cesta pomeni vse, vsem, ki po njej

spravljajo les, pa pomeni tudi dohodek. Našo zahvalo dajemo Rebrnikovim iz Strmca nad Dobro za njihovo toplino in pomoč.

TIMPRANOVI iz Klanca

UREDNIŠTVO:

Z velikim veseljem objavljamo to pismo, predvsem zaradi optimistične vsebine in sporočila o ljudskosti, človečnosti gostiteljev in neposredno tudi o hvaležnosti gostov - piscev. Kako lep bi bil ta naš svet, če bi...

NEOBZIRNI VOZNIKI

Nekateri vozniki se obnašajo skrajno neobzirno, kot da so sami na cesti. Ob slabem vremenu to najbolj občutimo pešci. Ob nalih se kanali zamašijo in tako včasih na cesti nastanejo prave poplave.

Pred nedavnim se je zgodilo, da je v Senthurju po ulici Dušana Kvedra pridival voznik osebnega avtomobila s tako brzino, da nisem utegnila zabeležiti registrske številke. S takšno divjo vožnjo je seveda poškrbnil od pet do glave vse tiste pešce, ki smo šli takrat po pločniku. Nekateri vozniki najbrž uživajo, če vidijo, da človeka oškropijo z grdo cestno mlakušo. S tem pokažejo svojo kulturo in oliko. Vendar bi se morali vozniki zavedati, da na cesti niso sami.

HILDA LOKOVŠEK,
Na Lipico 2, Senthurj

Res škoda, da niste zaznali registrske številke, ker bi z debelimi številkami objavili.

LEDENIŠKI TEČAJ NA GROSSGLOCKNERJU

V dneh od 22. do 25. julija so se celjski alpinisti, kot vsako leto doslej, odpravili v masiv Grossglocknerja, da s tečajniki izvedejo ledeniški tečaj na ledeniku Pasterca, zatem pa bi skupno odšli na sam vrh Velikega Kleka.

Skupini 20 članov, pripravnikov in tečajnikov je slabo vreme onemogočilo, da bi načrt v celoti izpeljali. Zaradi megle in dežja se jim je vrh Grossglocknerja izmuznil, lahko pa so se preizkusili v obvladovanju ledne tehnike. Pri tem so jih izkušnejši člani uvedli v pravila uporabe derez, lednega kladiva, cepina, seznanili so jih z varovanjem v lednih strminah, poučili ocenjevati trdnost ledene skorje, skratka, tečaj je večini mladih alpinistov pripomogel, da bodo v bodoče v podobnih razmerah ravnali bolj izkušeno in kar je najpomembnejše - bolj varno.

Po opravljenem tečaju v Avstriji so se tečajniki vrnili domov, člani pa so nadaljevali pot proti francoskim Alpam, v Chamonix, na vsakoletni alpinistični tabor, tokrat predvsem s ciljem, da si

nabero visokogorskih plezalskih izkušenj za načrtovano himalajsko odpravo. O tem več v naslednjem prispevku.

Pred mesecem dni smo vas, kolikor nam je dopuščal prostor, seznanili s prvinami prostega plezanja, ki v zadnjem času vedno bolj pridobiva na veljavi, predvsem zaradi izjemnih težav, ki jih predstavlja takšno plezalsko soočanje s steno. Gre namreč za plezanje brez uporabe tehničnih pripomočkov za napredovanje; takšni pripomočki so dovoljeni zgolj za varovanje plezalcev. Tudi celjski alpinisti v tem novem valu ne stojijo ob strani, še več, spoprijemajo se z zelo zahtevnimi smermi.

Tako sta 18. 7. Bojan Šrot in Alojz Cajzek, dva izmed najperspektivnejših plezalcev celjskega alpinističnega odseka, v 7 urah prosto ponovila smer JLA v Šitah ter sestopila po Jesihovi smeri (III-IV). Smer JLA je pred tem prosto ponavljala ameriška naveza ter jo ocenila s VI, mestoma celo VII-, kar pomeni v ocenjevanju prostega plezanja izjemno težavnost.

Na sliki: učenje ledne tehnike v razpokah ledenika Pasterca C. M.

KJE JE POŠTENOST PLANINCEV?

Planinci se odlikujejo po samih dobrih lastnostih, vsaj sami tako pravijo. So tovariški, pošteni in podobno. Kje pa se je vse to skrilo tokrat? Pa ne recite, da je to naredil nekdo, ki ni planinec, zgodilo se je namreč v koči, oddaljeni najmanj štiri ure hoda od najbližje izletniške točke.

Manjša družba je hodila že precej dolgo, preden jim je uspelo priti do kočice, zadnji del poti so celo tekli, ker jih je poplil dež. Res na koncu moči so najprej popili čaj, nato nekaj malega pojedli, ker pa so imeli naslednji dan pred sabo še dolgo pot, so se odločili, da bodo šli kar spat. Spanje na skupnih ležiščih ni najbolj prijetno, vendar so še kar dobro prestali npe. Zjutraj so vsi polni novih

moči, pripravljeni za dolgo pot, vstali, se najedli, ko pa so hoteli oditi, so ugotovili, da so eni izmed planink zmanjkali čevlji. Iskali so jih povsod, pa jih niso našli. Očitno jih je nekdo vtaknil v nahrbtnik in jo na hitro pobrisal. Šli so k upravniku, pa jih je potolažil, da se to ni zgodilo prvič. Ni jim preostalo nič drugega, kot da gredo po najkrajši poti v dolino, saj tenis copati niso najboljša obutev za dolgo pot po gorah. Rekli boste, da vsi planinci niso taki. Dovolj pa je, da se med njimi pojavi samo eden, pa namesto dobrega občutka po opravljeni dolgi poti ostane le grenko spoznanje, da so se časi precej spremenili in da tudi planinci niso več, kar so bili.

B. D.

POMANJKLJIVA MARKACIJA

Iz Vitanja do Rogle je speljana tudi planinska pot, ki tu in tam sicer prečka gozdno ceto, po kateri vozijo tudi avtomobili, sicer pa je proč od prometnega hrupa in pelje ves čas skozi gozdove. Pot so markirali prizadevni člani vitanjskega planinskega društva. Žal, pa je v zadnjem delu, pol ure pred Roglo, markacija pomanjkljiva in vsaj dvakrat moraš dobro iskati naslednji znak, da vidiš, po kateri poti moraš iti do pravega cilja.

Zato bi bilo prav, če bi vitanjski planinci to napako odpravili, zlasti v veselje tistih, ki se ob slabi markaciji težko znajdejo. Bolje je, da je en znak preveč kot premalo.

PRIREDITVE

MUZEJ REVOLUCIJE

V muzeju revolucije si lahko obiskovalci ogledajo stalno razstavno zbirko vsak dan razen ob ponedeljkih od 9. do 12. ure, ob sredah pa tudi popoldan od 14. do 17. ure.

V spodnjih razstavnih prostorih Muzeja revolucije pa so občasno odprte razstave, ki jih pripravljajo različni ustvarjalci.

POKRAJINSKI MUZEJ

Pokrajinski muzej je odprt vsak dan od 9. do 12. ure, ob sredah tudi v popoldanskem času od 14. do 16. ure, za obiskovalce pa je zaprt ob ponedeljkih. Ogledate si lahko stalno razstavno zbirko, ki prikazuje kulturno zgodovinske spomenike, arheološko razstavo in rimski lapidarij.

KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA

V knjižnici Edvarda Kardelja je odprta razstava z naslovom Naredi sam. Razstava je v avlah osrednje knjižnice na Muzejnem trgu. Ogled je možen vsak dan v času, ko knjižnica posluje za bralce, razstava pa bo odprta do 1. septembra.

ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

V Šempetru v Savinjski dolini sta odprta za ogled oba turistična objekta, jama Pekel, edina jama na štajerskem območju z bogatim kapniškim okrasjem in Rimska nekropola s pomembnimi spomeniki iz rimske dobe. Ogled je možen vsak dan od 8. do 18. ure. Pri obeh turističnih objektih pa je organizirana vodniška služba.

AVLA HOTELA RUBIN ŽALEC

V avli hotela Rubin v Žalcu je odprta razstava slikarskih del Srečka Škoberneta. Razstava bo odprta do konca meseca avgusta.

AVLA VELEBLAGOVNICE NAMA ŽALEC

V avli veleblagovnice Nama razstavlja svoja dela drugi Celjan amater, Niko Ignjatič. Obiskovalcem se predstavlja s svojimi olji. Razstava pa bo odprta do 26. avgusta.

RAZSTAVNI SALON ROGAŠKA SLATINA

Delavska univerza Rogaska Slatina je pripravila v sodelovanju s Kulturno skupnostjo Šmarje in Turističnim društvom iz Rogaske Slatine razstavo keramike avtorjev Aljoše in Gorazda Sotlarja. Razstavljene predmete si lahko ogledate v Razstavnem salonu v Rogaske Slatini, razstava pa bo odprta do sredine meseca avgusta.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

V restavraciji Pošta v Rogaske Slatini je vsak večer razen ob ponedeljkih od 19.30 do 24. ure, ob četrtek pa od 16. ure do 21. ure plesna glasba, v kavarni hotela Donat pa je vsak večer razen ob torkih klavirski koncert.

RAZSTAVNI SALON MEBLO CELJE

V razstavnem salonu Meblo v Vrnčevi ulici v Celju je odprta razstava, na kateri predstavlja lesoreze Celjan Stane Rak. Razstava bo odprta do konca meseca avgusta.

CELJSKE KULTURNE PRIREDITVE

V okviru celjskih kulturnih prireditev bo v petek, 6. avgusta ob 18. uri na odprtem odru na Tomšičevem trgu nastopil narodnozabavni ansambel Toneta Videca.

TROBNI DOL

Kulturno društvo Trobni dol prireja v nedeljo, 8. avgusta ob 14. uri kulturni program na prostem. Člani dramske sekcije društva bodo uprizorili veseloigro Janezov Janez, po predstavi pa bo družabno srečanje.

DAN HMELJARJEV V BRASLOVČAH

Turistično društvo Braslovče in poslovna skupnost za hmeljarstvo Slovenije prireja od 6. do 8. avgusta 20. praznovanje dneva hmeljarjev.

Vrsta prireditev bo že v petek, 6. avgusta, omenimo pa naj otvoritev razstave del domačih umetnikov in umetnikov iz Smihela na Avstrijskem Koroškem, ki bo ob 14. uri.

V soboto, 7. avgusta se bodo pomerili traktoristi v oranju že dopoldan ob 9. uri, zvečer pa bo ob 19. uri zabavna prireditev s plesom.

Osrednje praznovanje bo v nedeljo, 8. avgusta z vrsto prireditev. Še posebej zanimiva bo povorka s prikazom del iz hmeljarstva in kmetijstva, ki se bo pričela ob 14. uri, ob 15. uri pa bo predstavitev hmeljarskega starešine in spremljevalke, predaja starešinstva in nastop folklorne skupine iz Šempetra.

V okviru prireditev, ki jih pripravlja TD Luče si lahko v soboto in nedeljo ogledate od 9.00 ure v OŠ razstavo likovnih del Lize Lik iz Ljubljanskega in Marjana Vodiška iz Titovega Velenja.

V soboto ob 15.00 uri bo rokometna tekma: LUČE: ORMOŽ. V nedeljo 8. avgusta bo ob 9.00 uri šahovsko sreča je, ob 14.00 pa bo povorka v kateri bodo sodelovali: planinci, gozdarji, gasilci, aktiv mladih zadržnikov, taborniki, športniki. V povorki bo prikaz delovnih starih običajev.

KINO ŠMARJE PRI JELŠAH

5. 8. 1982 ob 20. uri - francoski film POLICAJKA
6. 8. 1982 ob 20. uri - hongkonški akcijski ZMAJ PROTI TIHOTAPCEM MAMIL
7. 8. 1982 ob 20. uri in
8. 8. 1982 ob 18. uri - ameriška drama ATLANTIC CITY

KINO VOJNIK

8. 8. ob 10.00 uri (matineja) TOM IN JERI, ob 17.00 in 19.30 uri ameriški pustolovski film SOKOLOVA SENCA

V Preboldu na trim stezi smo našli žalosten prizor: sredi grmičevja, obdanega z visoko travo popolnoma zarjavelo, ogrodje stare bradlje. Prečnih drogov ni bilo, ker jih je pač nekdo ukradel. To je le žalosten spomin na prvo trim stezo na celjskem območju in neprijeten vtis za vsakega, čeprav še tako redkega obiskovalca trim steze, katere »lastnik« je najboljša rekreacijska krajevna skupnost v Sloveniji. Vzrokov za takšno vandalsko početje ne bomo iskali, ker upamo, da se bo vsak, ki je odgovoren za to, ob pogledu na sliko vsaj malo zamislil. Sicer pa ta trimski objekt ni edini v takšnem stanju na stezi, vendar je najbolj zgovoren dokaz za zamiranje rekreacije in trimske aktivnosti ne samo v Preboldu, ampak v celi okolici Žalca.

TRIM IN CENTER ZA ŠPORTNO REHABILITACIJO

Zdravilišče Dobrna v svoji široki paleti rekreativnih možnosti, ki jih nudi tako gostu kot domačinu, ni prezrl niti ljubiteljev trima, kot so jih mnogokje drugod. Dobrna trim steza je le eden izmed mnogih objektov za rekreacijo in aktivni odmor, ki spadajo pod okrilje zdravilišča. Le-to skrbi za vzdrževanje in urejenost trimske steze s posebno vzdrževalno službo, ki svoje delo vsakekor vestno opravlja.

2500 metrov dolga trim steza, ki se začne pri samemu zdravilišču in se vijugasto vije skozi lepo urejen parkovni gozd, ni preveč težavna, saj obsega le 25 odstotkov vzpona ter 35 odstotkov spusta. Ravnskega dela steze pa je 30 odstotkov.

Trimčkar mora na stezi premagati 13 ovir, seveda če je dovolj zagnan in vnet, če pa nima dovolj volje in vzdržljivosti pa lahko malce pogoljufa in spusti kakšno pretežno oviro. Ovire (enojna brv, miza, bremena, čepi, drogovi, krogi, vaje na mestu, vrvi, stebri) so opremljene z navodili za uporabo, ki pridejo prav zlasti začetnikom. Razdalje med njimi boljše utrjeni trimčkarji premagujejo s tekom, tisti z manjšo mero telesne vzdržljivosti pa s hojo. Slednji lahko svoj mirnejši tempo izkoristijo za raziskovanje narave, ki je Dobrna širokogrudno obdala. Strah, da bi kateri trimčkar-začetnik zašel, je odveč, saj je steza označena s smerokazi, ki varno vodijo do končnega cilja.

Da je trimska steza v Dobrni resnično dobro vzdrževana, potrjujejo tudi upehani in oznojeni obrazi številnih

trimčkarjev, s katerih je, kljub utrujenosti, moč razbrati zadovoljstvo.

Pa še zanimivost iz Dobrne, ki priča o domiselnosti zdravilišča obenem pa dokazuje, kako se lahko nekatere naravne prednosti, seveda ob določeni meri požrtvovalnosti in dela, izkoristijo sebi v prid. Pred nedavnim je namreč zdravilišče postalo center za športno rehabilitacijo, kjer si nabirajo novih moči poškodovani športniki, zlasti smučarji. Le-ti imajo na razpolago posebne trim kabine z ustreznimi rekreativnimi pripomočki, ki športnikom omogočajo razgibavanje mišic in pridobivanje telesne vzdržljivosti in moči, kakršno so imeli pred poškodbo.

NA GRIČKU TRIM V GOSTIŠČU

Ena izmed boljše urejenih trim stez na celjskem območju je tista na Gričku. Obiskovalcev ni ravno veliko, večina se jih ustavi le v restavraciji, manj pa se jih odloči za obisk steze. Ves čas pa je zasedeno igrišče za nogomet. Ljudje, ki preživijo popoldne na Gričku, so z urejenostjo še kar zadovoljni, čeprav menijo, da bi bilo lahko še boljše.

Danilo Štuflek iz Celja je skrbnik steze: »Ves dan imam dovolj dela, saj je treba kar naprej pospravljati odpadke, ki jih ljudje odvržejo, večkrat moram tudi pokositi travo in se s katerim izmed kmetov dogovoriti, da jo pride iskat. Pravkar pritrjujemo ograjo okoli nogometnega igrišča, da bo zadrževala žogo. V načrtu pa je še ureditev pobočja nad igriščem, da ne bo nanj tekla voda, kadar dežuje. Vendar so težave z nabavo materiala. Pa tudi na sami stezi bi lahko postavili še kakšno telovadno postajo.«

Nikola Perkovič iz Celja: »Včasih sem prišel večkrat na Griček, letos pa malo. Kdaj. Trim steza se mi zdi dobro vzdrževana, saj so tekaško pot posuli s peskom, da ob deževju ni blatna, igrišč pa je premalo. Pravkar smo morali prenehati z igranjem nogometa, ker je prišla večja skupina igralcev in nas enostavno izrinila. Vesel sem, da so po dolgem času le

obnovili restavracijo, ki je nekoč že privlačljala Celjane. Pa še prav prijetno je bilo!«

Nataša Kompan in Liljana Tripič iz Celja: »Večkrat prideva sem na Griček, vendar se ustaviva le v restavraciji, da si malo odpočijeva. Najin trim je namreč kotalkanje in ko se pripeljeva z Otoka, sva potrebni okrepčila. Na trim stezi pa že nekaj časa nisva bili, vendar je bila ob najinem zadnjem obisku videti precej neurejena. Saj ni skoraj nič drugega kot le tekaška steza!«

Ivan Jeram iz Celja upravnik strelskega doma na Gričku: »Čeprav je čas dopustov, se jih za obisk trim steze ne odloči veliko. Nekaj tekačev vidim že pred šesto uro zjutraj ali pa proti večeru, več obiskovalcev pa zaigra nogomet. Tudi strelci ob petkih okrepčat v restavracijo pa se pritožujejo, da jo prehitro zaprejo.«

UNIČENA STEZA NA HUDINJI

V prijetnem gozdiču nad Hudinjo v Celju je bila nekoč trim steza. Toda lepi časi, ko so krajani še lahko nabirali kondicijo in si v gozdu malo oddahnili, so že zdavnaj mino. Že dve leti so vidni le še ostanki telovadnih postaj.

Danilo Štuflek je oskrbnik celjske trim steze na Gričku.

Marjeta Fajfer, zaposlena v krajevni skupnosti Hudinja in Gaberje pravi, da so se krajani pogovarjali o obnovi steze, vendar doslej ni bilo sklenjeno nič natančnega. Po načrtih naj bi jo obnovili mladinci, sredstva pa bi prispevala krajevna skupnost. Vendar se mnogi bojijo, da bi se ponovila stara zgodba, da bi stezo zopet uničili. Po prvih dveh razdejanjih je za popravilo poskrbela ZTKO Celje, po tretjem pa je obupala in stezo prepustila krajevni skupnosti, ki očitno ne ve, kaj naj z njo počne. Nekateri krajani se niti ne spomnijo, da je bila na Hudinji kdaj trim steza, drugi pa menijo, da bi bila ponovna ureditev le-te potrebna, vendar bi morali zaposliti skrbnika, ki bi stezo varoval. Kakorkoli, v teh dneh so v gozdu našli svoje igrišče otroci iz vrta in vzgojiteljice pravijo, da se v senci dreves dobro zabavajo.

PTIČI UPORABNIKI TRIM STEZE

Slike laške trim steze nismo posneli. Preprosto zato, ker ni bilo kaj posneti. Naprave je že davno prerastlo grmovje, gozdna pot je marsikje postala neprehodna. S pozabljenih lesenih ogradij se oglašajo ptiči, ki so ostali edini njihovi »uporabniki«.

Ko je val takšnih in drugačnih trimskih stez preplaval Slovenijo, so se tudi v Laškem odločili, da v gozdičku na levem bregu Savinje postavijo svojo trim stezo. Takrat se je zdela skoraj neob-

hodno potrebna, če so v korak s časom na polno rekreacije. Prve reakcije članov in predvsem mladih so takrat množično skovali svojo najnovejšo dobitve, so kazale, da poteza upravičena. Prvo navdušenje je splahnelo. Obiskovalci steze so bili vedno redki. Ko za stezo ni bilo več manja, so tudi vzdrževalci pozabili nanjo. Že dolgo nikogar več, ki bi skrbel za njo, pa tudi skoraj nihče, ki bi ga to kaj motilo.

To pa še ne pomeni, da sčani tudi sicer zanemarejemo rekreacijo. Prav nasprotno. Množične trim akcije, ki kršnekoži že so, so vse bro obiskane. Tudi organizirane ure rekreacije privlačijo vedno več zdravstveno kreiranja željnih občanov. Privlačnejša kot oddaljena trim steza, je postala tek v bližnjem gozdu. Mladina pa se najbolj zabava nad igrišči, kjer igrajo nogomet, rokomitost in druge družabne športne igre. V laški občini se zato vsem trudijo, da bi vsakega dobil travnato ali tlaširano igrišče, na katerem se zbirali za šport navadno občani.

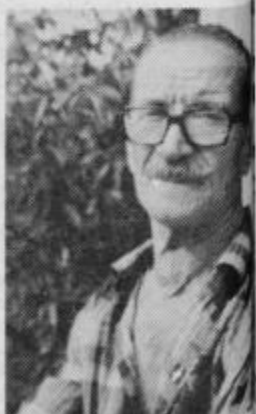
Propadla trim steza, tero očitno nihče ne žali torej ostala le muha dnevnica.

NA TRIM STEZO PO GOBE!

V Preboldu so leta nazaj naredili prvo trim stezo na celjskem območju. T

Nikola Perkovič vzdržuje telesno pripravljenost na trim stezi.

Ivan Jeram ni najbolj dovoljen z obiskom športnega središča Gričku.

Nova ograja okoli nogometnega igrišča na Gričku, da bo žoga prej našla gol, kot pa rob igrišča.

ŠIRŠEM CELJSKEM OBMOČJU

MI PA VEČKRAT NE!

močju? Kako so vzdrževane in še posebej kaj so trim steze in komu so namenjene? Ali je ki nudi prav vsakemu človeku primerno tje? To je samo nekaj vprašanj, ki so nas domala vse trim steze na širšem celjskem edinsko stran v Novem tedniku.

Po kotalkanju v mestu še obisk Grička, klepet in hladno pivo, trim steza pa ostane za kdaj drugič

bila ta steza vzdrževana s močjo vseh krajanov, ki je vodil za trimsko dejnost vedno pripravljeni članji sekretar TKS Zalec in Vidmajer.

V tistem času je veliko krajanov Prebolda in drugih šlo prosti čas za rekreacijo na tej stezi, toda sčasoma je veselje skoraj popolnoma mrlo. Steza je postala zapuščen, ni se našel nihče, ki bi bil pripravljen vzdrževati. Tako je kmalu po poteh celotnega območja, ki je bil prej rojstni kraj številnih športnikov, ki so bili letos najboljše rekreacijske skupnosti v Sloveniji, se odločili, da bodo z lastnimi močmi obnovili toj že zamrlo dejavnost.

Včasih je v enem tednu biskalo preboldsko trim stezo tudi po 400 oseb. Danes na njej ni nikogar več. Če bi se kdaj, pa je tja slučajno zabil po gobe! Trim stezo v Sempetru so obnovili leta 1974, prav tako na Polzeli. Tudi v teh krajih trimsko dejavnost po letih zagnanosti zamira. Če bi manj in manj je tistih, ki se odločajo za izkoristek prostega časa za vadbo na trim stezi. Čeprav so njihove lokacije zelo primerno izbrane in svežem zraku in daleč od mest pa ni nikogar, ki bi te steze vzdrževal. Upamo, da bodo krajanje kot so se v Preboldu odločili, da bodo stezo z lastnimi močmi obnovili, to storili tudi v Sempetru in na Polzeli.

VZDRŽEVANJE IN DOBRO OBISKANA!

V Rogaški Slatini imajo trim stezo speljano na griču Janina. Dolga je tisoč metrov, višinske razlike je sto metrov, ima devetnajst kontrolnih postanj – od tega dvanajst opremljenih z oprejo. Proga je prirejena tako, da obiskovalci izmenoma tečejo in hodijo, na vmesnih postajah pa se lahko dobro razgibljejo na krogih, drogih, raznih pripravah za dviganje uteži, preskok. Upravljalci trim steze, športni park, zatrjujejo, da je proga prirejena tako občasnim

rekreativcem, tistim stalnim, kot tudi športnikom, ki po seveda nekoliko težjem programu vadbe dobijo zadovoljivo kondicijo.

Rogaška trim steza je ena najbolj vzdrževanih v regiji. Temu je vzrok predvsem v tem, da ima stalnega upravljalca, športni park, ki skrbi še za ostale športne objekte v kraju, in to, da je vselej dobro obiskana. Na Janino si namreč hodijo nabirati novih moči gostje zdravilišča, domačini in številni športniki, ki si tako nekoliko popestrijo običajno vadbo.

Dobro opremljeno in vzdrževano stezo bi si poleg obiskovalcev, ki tu nabirajo nove moči in se sprostijo po napornem delu, lahko ogledali tudi predstavniki nekaterih telesno-kulturnih skupnosti v regiji; morda bi potem le nekoliko bolje poskrbeli za domače, pogosto povsem zaraščene in neprehodne proge. Prav tako pa bi veljalo oditi v Rogaško Slatino tudi tistim, ki menijo, da je trim steza odvečna in predraga za njihov kraj. Ob stalnem delu namreč vzdrževanje le ne znese toliko, ljudje pa imajo primeren kraj, kjer se lahko sprostijo in razgibljejo vsaj ob koncu tedna. Zelja in tudi zahteva do nas vseh pa je, da prihajamo ob ponedeljkih sveži in spočiti na delo. Kajne?

Matjaž Kosmač: »Na trim stezi v Preboldu nisem bil že najmanj dve leti. To pa zaradi tega, ker študiram v Mariboru in pa ker na stezi še manjka veliko orodja, skratka zelo je zapuščen. Če bi imeli koga, ki bi to stezo vzdrževal, bi se seveda več ljudi, prav tako tudi jaz, odločilo za trimsko dejavnost.

ZANIMIVO SAMO DOKLER JE NOVO?

Konjičani se radi navdušujejo za vse kar je novo, pa je včasih vseeno, če je tisto novo tudi dobro in zanimivo. Nekdanje nezaupanje do novosti kaže da so mlade generacije premagale, ob tem pa, kakor da so pozabile na neko dobro lastnost starejših Konjičanov – vztrajnost navad. Tako je tudi s trimsko stezo.

Kar nekaj let je že minilo, kar je zgradila telesno kulturna skupnost občine Slovenske Konjice, ali še bolj prav, odred tabornikov Heraja Bračiča, vabljivo trimsko stezo. Okoli 1000 metrov je dolga, vodi pa od zgornjega dela športno-rekreacijskega centra v Slovenskih Konjicah mimo nekdanje graščine in vodovoda v gozd po pešpoti proti staremu gradu, kjer zopet zavije navzdol. Pravzaprav je to pot, ko še nismo govorili o trimu. Čudovita pot je to. Odkar je ta pot trimska steza, je seveda obogatena z ustreznimi napravami za razgibavanje. Toda...

Stezo so nekaj časa skrbno vzdrževali taborniki in nato učenci osnovne šole Pohorski odred. Takrat je bila tudi kar množično obiskana. Najbolj pogosti gostje so bili taborniki in šolarji, pa tudi starejše je bilo mogoče čisto videti na njej. No, pa je prvo navdušenje zamrlo. Počasi, neopazno, se je manjšalo število obiskovalcev, tudi vzdrževanje ni vse tako kot bi moralo biti. Zdaj, sredi poletja in počitnic to sicer ni tako grozno zaskrbljujoče, saj ljudje iščejo rekreacijo bolj ob vodi, šolarji in taborniki pa so se tudi razkropili. Na trimski stezi pa trava veselo raste, cveti in se že tudi suši. Nihče je ni pokosil, pohodil pa tudi ne. Za redkimi trimaši se hitro dvigne. Vabljivo stoji samo res lična napisna tabla ob začetku steze, naprej pa...

Žal, tudi v Slovenskih Konjicah trimska steza ni izpolnila pričakovanj tistih, ki so jo zgradili in zanjo skrbeli. Kot muha enodnevnica je bilo navdušenje zanjo. Pa je vanjo vgrajenih precej uric in mladega znoja. Ne temu ne stezi pa se Konjičani ne žele odpovedati. Resno razmišljajo, kako bi se dogovo-

rili in pritegnili na stezo različna društva, družbene organizacije in delovne organizacije. Mlade in stare, vse, ki jim je mar zdravje, ki ljubijo gozdne steze, ki radi prisluhnejo ptičjemu petju in si spočijejo oko sredi zelenja Konjiške gore. Takih pa v Slovenskih Konjicah ne manjka!

»TRIMSKI« ZAKLJUČEK

To so zapisi o trim stezah na širšem celjskem območju. Seveda v njih niso zajete vse trim steze, kajti za vse – žal – niti ne vemo oz. pri vprašanih nismo uspeli dobiti ustreznih in zanesljivih podatkov. Zapisi so zanimivi in prepričani smo, da bomo marsikomu dali »misliti«!

Ali so trim steze res »muha enodnevnica«? Ali trim steze res ne potrebujemo? Ali trim steza zahteva predrago vzdrževanje? Podobnih »ali« bi lahko zapisali še več.

Dejstvo je eno, da je trim steza odlična oblika za izboljševanje in vzdrževanje telesne vzdržljivosti. Trim steze so v gozdu ali ob njem, kjer je odličen zrak, lepa narava in druge prednosti, ki jih sredi delovnega mesta in mestnega betona nimamo. Mirno lahko zapišemo, da smo se po začetni zagnanosti

znova »pokomotili«. Trim steze nam niso več tako zanimive, kot so nam bile v začetku. In še nekaj se je pokazalo: žal še vedno nismo takšni, da bi postavljene objekte za pridobivanje kondicije in moči samo UPORABLJALI, ne pa tudi ODNESLI ali POSKODOVALI in tako osiromašili trim stezo.

Trim steze so najcenejša oblika za pridobivanje telesne vzdržljivosti, kjer lahko sodeluje prav vsak od dojenčka do moža ali žene v najvišjih starostnih letih. Vsak po svoje pa! Za vse to tudi ni potrebna POSEBNA (tudi draga) športna oprema. Dovolj so že copati in trenerka, možno pa je vse skupaj opraviti tudi kar v »civilnem« oblačilu. Verjetno pa nam oblačil ne manjka, pač pa nam manjka VOLJA in ZAVEST, kako potrebno je gibati, telovaditi, teči, skratka vzdrževati svojo telesno pripravljenost zaradi lažjega sodelovanja v primeri težjih naravnih ali drugih nesreč.

Današnji zapisi so žal večinoma žalostna podoba začetnih prizadevanj, načrtov in hotenj. Kaj storiti za bodoče? Akcija je v nas samih. Mnoge družine ob koncu tedna ne vedo – KAM? Naj gredo do bližnje steze v gozd na svež zrak po boljšo telesno pripravljenost! Morda pa bi za začetek kazalo organizi-

rati nekaj »poskusnih« nedeljskih organiziranih akcij – DOBIMO SE NA TRIM STEZI in to dopolniti s kakšno družabno igro! Sicer je pa tako: dokler sami ne bomo uvideli potrebo po »trimkanju« tudi nobena akcija ne bo kaj posebnega zalegla. In drugo: če so že trim steze jih vsaj pustimo pri miru in ne odnašajmo pripomočkov za vaje ali jih namenoma poskodujemo.

Narava da, mi pa žal prevečkrat ne!

To je naslov današnjega zapisa in mislimo, da se nismo zmotili!

Veseli bi bili, če bi tudi ta zapis vplival na to, da bi le spoznali vse prednosti trim stez in vav v naravi!

»Trimsko« stran so pripravili:

TATJANA PODGORŠEK
ANDREJA LEŠNIK
SAMO VRSTOVŠEK
IVANA FIDLER
NADA KUMER
MILENA B. POKLIC
TONE VRABL

Tudi to je »trim«, sicer ne na pravi trimski stezi, vendar na igrišču. Trim ni potreben samo športnikom, ampak tudi in zlasti vsem ostalim. Torej bi bilo dobro posnemati vrle fante na fotografiji...

KLEPET SREDI PŠENIČNIH POLJ

NJIVE ZA B. TURNŠKA

V TZO Prebold žanje s kombajnom pšenico

Konec prejšnjega tedna smo ga srečali v Matkah. V gostilno Jožice Vitanc Pri gasilec v idilični vasi v mrzliškem grabnu je kombajnist Branko Turnšek skočil na sendvič in požirek pijače. Žetev se je sicer bližala h koncu, toda Branka je kljub temu čakalo še precej dela.

– Kje vse žanjete?

– Na celim območju Prebolda. Od Kaplje vasi do Matk. Ker imamo v naši TZO le en kombajn, je delo zares naporno. Žanjam od jutra do večera.

– Koliko njiv boste poželi v teh dneh?

– Natančnega števila se niti ne spomnim. Prepričan pa sem, da najmanj sto petdeset.

– Pri tem pa bi bili radi vsi čim prej na vrsti...

To je res in ljudi je treba razumeti. Je pa tudi res, da vsem naenkrat ni mogoče ustreči. Po svojih močeh se trudim, da bi v čim krajšem času požel čim več. Nekateri, ki niso prišli takoj na vrsto, so se jezili, ko pa sem prišel žet, so se pomirili in bili zadovoljni, ko je bilo delo končano.

– Koliko morajo kmetje plačati za žetev?

– 1500 dinarjev na uro.

– Se vam zdi to veliko?

– Poceni res ni, vendar je še vedno bolje kot pa ročna žetev. Če pa pomislimo, da danes stane vreča krmil že tudi 1200 dinarjev, potem to ni veliko.

– Kakšna je bila letina?

– Na našem območju odlična. Kmetje so odali veliko več pšenice kot so bili pogodbeno obvezani. Največ pšenice je pridelal Vlado Svet iz Kaplje vasi, najboljši pridelek pa je imel kmet Ribič. Njegov pridelek je znašal sedemdeset centov na hektar.

– Kakšno je bilo vreme v času žetve?

– K sreči kakšnih posebnih težav ni bilo. Vreme je bilo kot nalašč za žetev. Zato je bilo treba biti s kombajnom na njivah po cele dneve. Nekajkrat mi je na pomoč prišlo tudi upravnik preboldske TZO Ivan Stepišnik.

– Kakšen bo vaš osebni dohodek zdaj, ko ste delali cele dneve?

– Okrog 20.000 dinarjev.

Branka Turnška nismo hoteli več motiti. S kombajnom se je odpeljal na drugo njivo. Ko bo konec žetve, bo na vrsti že obiranje hmelja. Spet bo delal cel dan. Branko je namreč tudi traktorist. Pa ne le to. Pozimi orje sneg – pa saj ni mogoče naštetih vsega. Tam je, kjer ga potrebujejo. Kmetje ga imajo radi in mu zaupajo. Letošnjo letino hmelja ocenjujejo kot dobro. Hmelja bo sicer zaradi toče nekoliko manj, kolikor pa ga je ostalo, je kakovosten. In še to. Tudi Branko meni, da bi bilo morda bolje, če bi kmetje plačevali žetev pšenice s samo pšenico in ne z denarjem. Tako bi je oddali še več. V času, ko je ZIS sprejel sklep o uvozu 600.000 ton pšenice, bi bil takšen ukrep še kako na mestu.

SLIKA, KI JE NE VIDIŠ VSAK DAN

Takšna slika, da bi trije telički naenkrat sesali mleko pri svojih materah, se ne nudi vsak dan, še posebej ne v hlevu, ki nima prostora za veliko glav. In vendar sem jo ujel na film in to pred dnevi v hlevu Hermana Kamenika na Hudinji pod Roglo.

Sicer pa se je Lizka, krava na desni, izkazala že lani. Bila je breja in še nekaj dni preden naj bi po računih in ocenah dala na svet novo življenje, je še bila na pašniku pod Roglo. Ko se je vrnila domov, kmet ni opazil na njej nobene spremembe. Ker je mislil, da je zdaj prišel njen čas, jo je naslednji dan zadržal v hlevu. Krava pa je postala nemirna in ko je gospodar bolj pozorno pogledal njeno vime, je spoznal, da je že povrgla. Torej, zunaj, na pašniku. Takoj jo je spustil iz hleva in krenil za njo. Lizka je dokaj hitro stopala v breg. Po uri takšne hoje, je naenkrat obstala in zamukala. Z roba gozda se je oglasil teliček. Krava je hitro stopila k njemu in mu dala piti prvo mleko. Teliček je bil močno izčrpan, toda navzlic temu je premagal tudi pot do domačega hleva. Medtem se je večkrat ustavil in počival. Zmagalo je življenje in Lizka je takoj sprejela svoje materinske obveznosti. Teliček, rojen na pašniku, je rasel in se dobro razvijal...

M. BOŽIČ

KLJUB TOČI ODKUP DOBER

V občinah celjske regije se žetev v teh dneh bliža koncu. Ponekod že mlatijo, v Šmarju pa na primer načrtujejo, da bodo dela zaključili do sredine avgusta. Večjih zastojev pri žetvi ni bilo, le ponekod se pritožujejo nad premajhnim številom kombajnov, ki so si jih morali sposojati pri kmetih.

SOZD Merx je odkup dobro organiziral, saj so kmetje lahko prodali pšenico na petdesetih mestih. Uvedli so celo nočno izmeno, da ne bi prišlo do zastojev. Pridelek je kvaliteten, siliranje ovira le vlaga, ki jo je v pšenici preveč.

Doslej je Merx odkupil

3050 ton pšenice, kar je približno 82 odstotkov od načrtovane količine. Menijo, da bodo dosegli 90 odstotkov pogodbenega odkupa, primanjkljaj pa je zlasti v tistih občinah, kjer je pridelek uničila toča. Tako so iz šentjurske občine doslej odkupili le 25 odstotkov od količine, ki so jo načrtovali, iz šmarske pa 57 odstotkov. V Šentjurju skušajo izgubo nadomestiti s pridelkom nepogodbenih kmetov in z zamenjavo koruze s pšenico, v Šmarju pa načrtujejo do konca žetve še 30 ton pridelka, s čimer so glede na neugodne vremenske razmere zadovoljni. Tudi v celjski občini je zaradi toče odkupljeno le 43 odstotkov od načrtovane količine. Z boljšim odkupom se lahko pohvalijo v žalski občini,

kjer je realizacija 78 odstotna in v laški, kjer je prišlo do precejšnjega osipa, saj je bila pšenica ob žetvi prezrela, vendar je odkup dosegel 84 odstotkov od načrtovanega. Najboljši rezultati so v konjiški in velenjski občini, saj je Merx odkupil od zadrug v prvi 93 odstotkov pšenice, v drugi pa 95 odstotkov od pogodbenega količine.

TATJANA PODGORŠEK

ZAVAROVALNA SKUPNOST «TRIGLAV» OBMOČNA SKUPNOST CELJE OPOZARJA LASTNIKE TRAKTORJEV

Novi republiški zakon o varnosti v cestnem prometu, ki je začel veljati 20. februarja, obvezuje lastnike oziroma uporabnike traktorjev, da jih zavarujejo za avtomobilsko odgovornost.

S sklenitvijo tega zavarovanja dobi zavarovanec pokritje za škodo, katero povzroči s svojim vozilom na tujih osebah ali stvarih. V primeru, da zavarovanje ne bo sklenjeno do 20. avgusta, bo zavarovalnica od takrat naprej oškodovancu, kateremu bo povzročena škoda z nezavarovanim traktorjem kljub temu zavezana plačati odškodnino, to pa nato izterjati od povzročitelja škode.

Zavarovanja se sklenejo za registrirane traktorje, kot že do sedaj, ob registraciji. Za kmetijske traktorje se zavarovanja lahko sklenejo na vseh predstavništvih zavarovalne skupnosti Triglav, oziroma na krajih, kjer se bodo vršili tehnični pregledi traktorjev.

Istočasno Zavarovalnica TRIGLAV tudi priporoča vsem, ki še nimajo sklenjenega kasko zavarovanja traktorja, da ga čim hitreje zavarujejo. Tako si zavarujejo svoje premoženje za škodo, ki so ravno pri tej vrsti vozil pogoste.

MP

RAKETNI »DEŽNIK« ZA KMETIJCE

Prav zaradi tega je ob radarju tudi takomenovani »operativni center« sistema obrambe pred točo. V tem centru se določa položaj oblaka ter vsi podatki za strelce z raketami. Radarski operativni center je z radijsko zvezo povezan s posameznimi strelnimi mesti, tako da strelci z raketami ali piloti v letalu, dobijo točne podatke o tem, kaj jim je storiti. V času nastanka toče je časa za pravočasno ukrepanje, to se pravi za izstrelitev raket, približno 4 do 8 minut. Tu pa pride do izraza usklajenosti delovanja vseh, operativnega centra in strelcev z raketami. Kljub vsej moderni tehniki je tudi v sistemu obrambe pred točo najbolj pomemben dejavnik – človek.

Rakete, posebno pa njihove tehnične karakteristike so pomemben dejavnik v obrambi pred točo. V primerjavi z letalom, ki težko leta med nevihtnimi oblaki, je raketa uspešnejša. Raketa, ki zanese srebrov jodid v nevihtni oblak in ga hitro razprši, je uspešnejša zato, ker svojo nalogo opravi v nekaj sekundah. Izstreliti jo je moč točno v določen del oblaka in ob natančno določenem času. Letalo pa potrebuje za tako nalogo veliko več časa in lahko zamudi najustrežnejši trenutek. Zato se večina braniteljev pred točo odloča za rakete, čeprav so za njih potrebna ustrezna strelna mesta in na vsakem, v času neviht dan in noč pripravljen strelec, navadno najbliž-

ji kmetovalec.

Obramba pred točo se je močno razmahnila po svetu v zadnjih dvajsetih letih, skladno z razvojem meteorologije in tehnologije. Vodi Sovjetska zveza, kjer so najprej uvedli obrambo s sodobno radarsko in raketo tehniko. Samo v Moldaviji in Gruziji branijo 4 milijone hektarov najplodnejšega področja, toča pa jim povzroča 3 do 4 krat manj škode kot na nebranih področjih. Tudi v ZDA branijo pred točo znatne površine, vendar ne z raketami, temveč z letali.

Piše:
SANDI KERSTEIN

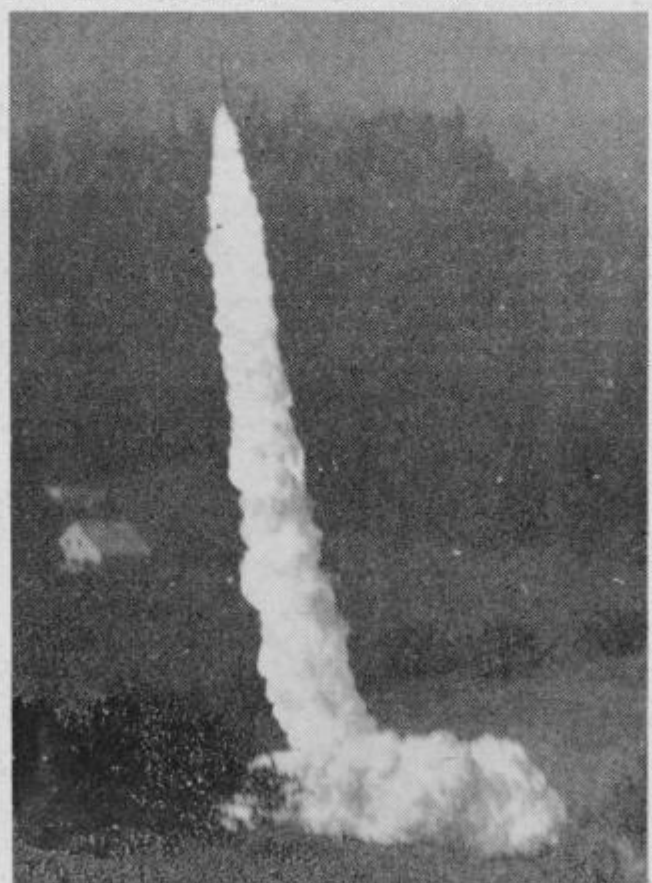
Evropske države – Francija, Švica, Bolgarija, Italija, Madžarska in Španija, uvajajo ali pripravljajo obrambo pred točo z raketami. Podobno Argentina, Mehika in Kanada. Le v Južni Afriki še uporabljajo za to letala, podobno kot ZDA.

IZDATEK, KI SE OBREŠTUJE

Po približnih ocenah se z dobro organizirano raketo obrambo zmanjšuje nevarnost škode v kmetijstvu za 70 do 80 odstotkov. To je v povprečju več 10-krat ali tudi 100-krat toliko, kot stane obramba pred točo. Seveda preostalih 20 odstotkov še

vedno povzroča dvome o smotrnosti obrambe pred točo. Kako odveč so vsaki dvomi, nas ne prepriča samo škoda, nastala ob zadnjem neurju s točo, temveč nam to dokazuje tudi preprost pri-

mer. Leta 1979 je v sedmih mariborskih občinah toča povzročila škode za 127 milijonov dinarjev, medtem, ko je stalo vzdrževanje sistema za obrambo pred točo 6 milijonov dinarjev na leto.

S šestcevnih izstrelitvenih rampe je proti oblaku poletela raketa, ki bo v 28 sekundah dosegla jedro točonosnega oblaka in vanj razpršila srebrov jodid.

PLATOPOROČENCA FRANC IN LEOPOLDINA NOVAK

BILA JE PRAVA OHCET

Vsak dan pride kateri od otrok

Spoznala sta se pred petdesetimi leti - on je bil tisti, ki je bil opekarni na Brežicah, ona pa je bila v Celju. Na Anskem hribu, v stoletja stari hiši, sta se ugodila dom v katerem je nekako na svet se pet otrok. Francu in Leopoldini po mače Kristini Novak je leta po poroki šlo bolj ko - revna sta bila kot kveva miš, garala pa sta vsak preprost človek v tih časih. Nekaj juter vinodov, ki sta jih imela v Celju in s tem viničarstvo je jipokazalo lepšo pot v življenje. Imela sta še tri krave, konje, nekaj prašičev in dve roke. Po osvoboditvi leta se je Franc zaposlil v in opustil viničarstvo. Imelje ni bilo toliko kot prej, leta, vendar s plačo, pridno ženo in z ljubeznijo, je vseskozi spremljala zakon, je šest otrok, ko-

likor jih je preživelo, spravil do kruha. Imam pet sinov in hčerko. Vzgal sem jih kar strogo. Danes sem ponosen nanje, pravi Franc, ki ima še deset vnukov in tri pravnuke. Zato je bilo veselo 24. julija, ko so praznovali zlato poroko, ki so jo pripravili hčerka in sinovi. Čez štideset gostov je bilo, jedače in pijače na pretek, rajanju ni bilo ne konca ne kraja - prava ohcet.

Novakova živita sama na Anskem vrhu. Otroci jima prihajajo pomagat. Ne mine dan, da ju tudi kateri od ta mlajših ne bi prišel obiskat. Edino kar jima greni življenje na stara leta, so sanitarije. Nemalo prošelj sta napisala, da bi jima vsaj to uredili, saj še vedno nimata kopalnice, sanitarije pa so za hišo na »štrbunk«. Vodo sta si sama napeljala. Včasih sta hodila na studenec. Kristina se še sedaj spominja, kako hudo je bilo pozimi, ko je morala skidati sneg s stezice, ki je

peljala do potočka. »Danes se naši znanci čudijo, kako sem vse to preživela. Šest otrok, živina, njive, mož v službi. Hudo je bilo«, pravi Kristina, kateri res nihče ne bi prisodil, da je praznovala že svojo zlato poroko.

En sin živi v Nemčiji, eden v Franciji, ta ni mogel priti na praznovanje, toda čestitko s pozdravi je poslal. Franc je obiskal že oba sinova, večkrat se je z njima, pa tudi z drugimi otroci, odpeljal na morje. Kristina pa nerada potuje, ker ne prenese vožnje. Pa pravi Franc: »Saj ti še morja nisi videla,« žena pa hudomušno odgovori: »Ti se pa lažeš. Sem ga že videla - po televiziji«. Tako, ko ju človek posluša, kako pripovedujeta o svojem življenju o svoji ljubezni, o otrocih, kako se njune misli dopolnjujejo in kako sta še zmeraj zadovoljna drug z drugim, ve, da jima bo minilo še nekaj veselih in srečnih skupnih let.

VVE

MATEČAKOVO MAMO BKROŽA MLADEŽ

Če v Strmcu pri Vojniku prasaš, kdo je starejša ženska, ki vsak dan prinese mleko v krajevno zbiralnico, ženska, ki od spomladi do jeseni obdeluje »polje« kot ime svoje njive in pogosto pridelke domov kar z enim vozičkom, ženska, ki vedno dobre volje, vam rado povedati, da je to Matečakova mama iz Polž. Drobna, lahka, malo sključena od let, Jožefa Marguč, rojena Matnik, je pričela svojo živniško pot v Homcu 13. marca 1896, v mesecu, ko cvete prvo cvetje, v mesecu, ko začne tudi zemlja rojevati novo življenje. Pri 25. letih se je odločila skupno življenjsko pot z Matnikom Margučem. V pri-

jazni leseni hišici z malimi okenci je odraslo šest otrok - Franci, Karli, Jure, Marija, Jožica in Anica. Francija je vzela vojna, kar je materi in očetu zarezalo v srce ostro bolečino. Otroke sta vzgajala v poštenosti in delavnosti. Za njih je bilo treba kruha, ki jim ga je dajala mala kmetija, poleg tega pa je mati šivala in oče čevljaril. Koliko oblačil je bilo večkrat prešitih in prekrivenih ter čevljev popravljenih, da so odrasli. Marsikateri grizljaj je mati Jožefa raje namenila otrokom kot pa sebi. Z možem Ignacem sta dočkala zlato poroko. Nekaj let kasneje je umrl v starosti 88 let. Otroci so si ustvarili družine. Tako ima danes Matečakova mama dvanajst vnukov in štiri pravnuke, kmalu pa se bo število še povečalo. Otroci jo imajo radi, ona pa njih. Rada jih tudi sama obišče. Kar peš se odpravi na obisk, pa čeprav je 10 km daleč. Za vsakega ima prijazno besedo, za vsakega najde kakšno dobroto. Če se ne smejejo usta, so pa vedno nasmejane njene blage oči. Ne boji se dela, ne boji se življenja, ljubi svoje otroke in še vedno živi zanje.

Takšna je Jožefa Marguč, žena, ki ji življenje ni prizanašalo, žena, ki je bila rojena v prejšnjem stoletju, ki je preživela dve vojni in ki je pred časom v krogu svojih vstopila v 87. leto življenja, v 87. pomlad.

MILENA MARGUČ

ALOJZ AGREŽ IZ ŽALCA -

JOK RANJENE SRNE

Lov in ribolov sta Alojzovi življenjski strasti

Žalčani dobro poznajo 62 letnega upokojenega inšpektorja milice Alojza Agreža - neumornega ribiča in lovca. Agrež niti na jesen svojega življenja ne miruje. Brezdeležja in malodušja, ki zajameta ljudi po upokojitvi, ne pozna. Še vedno čil in krepak možakar se je zapisal lovstvu leta 1955. Zdaj je predsednik Lovski družine Braslovče. V njegovi delovni sobi so me z zidov pozdravile nagačene ptice. »Vendar«, pravi Agrež, »mi lov ne pomeni zgolj trofeje. Bolj kot to uživam v spoznavanju narave, v stiku z njo in v medsebojnih srečanjih s člani lovske družine. Vendar je lov povezan z veliko hoje, jaz pa sem že bolj prileten in okoren za zalezovanje divjadi.« Poleg tega žalostno ugotavlja, da je divjadi vse manj, zaradi zidave in širjenja stanovanjskih naselij, zaradi krčenja gozdov... Nizka divjad, srnjad in divje svinje, ki so avtohtona divjadina v Savinjski dolini, nimajo več miru in so ogrožene. Tudi naravni rezervati ne pomagajo dosti!

Zatre se v steno in se zamisli, potem pa zamahne z roko in predlaga: »Pogovarjajva se rajši o ribolovu, ta mi je bolj pri srcu«. Robate, ostre moške poteze se mu razležejo v nasmeh. Pokaže mi red za ribiške zasluge. Samo še

zvezno odlikovanje manjka, pove brez trohice samohvale. V športnem ribolovu je več idilike, manj gibanja, kar mu pri njegovih letih bolj prija, voda ga pomirja, ob njej pozabi na vse tegobe. Cilj pravega ribiča ni čim večji plen v njegovi mreži, ampak predvsem vzreja rib, obnavljanje ribjega primanjkljaja, ki ga povzroča športni ribolov. Agrež je ribič že 31 let. Prve ribiške izkušnje si je nabral pri celjski ribiški družini, danes pa svoje znanje s tega področja ne sebično razdaja v šempeterški ribiški družini, kjer opravlja funkcijo sekretarja skupščine. »Raznih funkcij se nisem mogel nikoli ubraniti«, se posmeje. »Zato mi je dan prekretek, če hočem svoje delo dosledno opraviti.« Kot ribič si prizadeva za ohranjanje čistega okolja, njegova gorečnost za neoskrunjenost narave je presegla. Ko govori o mačehovskem odnosu ljudi do narave, o onesnaženosti voda, o pomorih rib, o divjih odlagališčih, se iz njegovega glasu luščita jeza in srd. O sebi ne rad govori, iz njegovih besed veje skromnost. Ves čas pogovora je v ospredju njegova ribiška družina, njeno delo, njene zasluge. Z njo se je Agrež popolnoma poistovel. Pomeni mu drugi dom.

62-letni Alojz Agrež, strastni ribič in lovec, s svojim plenom - kapitalno postrvijo.

Pogovor nanese tudi na krivolov. »Da, nedovoljenega ribolova je danes precej. Divji lovci povzročajo veliko škodo v naših vodah, zato smo jim stopili na prste z zakonom o povračilu škode. Odškodnina za ribe, ulovljene na kazniv način, je visoka, tako da bodo nekateri dobro premislili, preden se bodo spustili v »ribarjenje v kalnih vodah«, kot ribiči imenujemo krivolov.«

Ko sem ga ob slovesu povprašala, zakaj je bil tako redkobeseden o lovu, zakaj mu je ribištvo bolj pri srcu, je zamišljeno odvrnil: »Nekoč sem slabo ustrelil! Se danes slišim jok ranjene srne...«

ANDREJA LESNIK

Štorklje na Blagovni

Štorklje, te dolgonoge in na videz okorne ptice z dolgimi klinastimi kljuni so v glavnem prebivalke našega Pomurja, vendar so se posamezne družine naselile tudi drugod, kjer je več vodotokov, ribnikov in močvirij.

Menda teče že deseto leto, tako mi je pripovedovala Lojzka, delavka na ekonomiji na Blagovni odkar se je par štorkelj naselil na vrhu dimnika opuščene hmelske sušilnice Kmetijskega kombinata na Blagovni. V bližini je vrsta ribnikov celjskih ribičev, trdo ob sušilnici pa je važna asfaltirana prometna cesta proti Celju.

Vsa leta prileti kot prvi samic in do okoli 15. marca, ki z vztrajno prizadevnostjo prične takoj z urejanjem »stanovanja« to je gnezda za bodočo družinico. Leto za leto se gnezdo nekoliko zviša

in zanimivo je, da ga doslej še nobeden tudi najmočnejši veter ni odnesel, kar pomeni da so gradbene sposobnosti štorkelj izredno solidne.

Samica prileti vsa leta približno 10 do 14 dni pozneje za samcem. Srečanje štorkljinega para je nad vse pristrčno svoja ljubezenska čustva izražata tako, da glasno in dolgo škrtata s kljunom (v Pomurju zavoljo tega pravijo štorklji škrt). Sledi nekako obredno klanjanje z dolgimi vratovi, kar se res splača ogledati, saj je nad vse pristrčno.

Jedilnik štorkelj je zelo pester - so pa to v glavnem mesojede ptice. Vzel sem si čas in iz trinožnega zlojčivega lovskega stolčka z daljnogledom na očeh opazoval štorkljino iskanje hrane ob potočku, ki je odtok iz Gologradovega ribnika. Vsi gibi

štorklje so bili vseskozi umirjeni - le tisti zadnji, ko zagrabijo plen je tak kot bi bil izstreljen iz puške. Ujela je kačo, verjetno je bila belouška, ki jih je tam za potokom dosti, ki je opletala iz štorkljinega dolgega, ravnega, klinastega in rumenega kljuna. Ko je ta plen pospravila se je počasi odpravila naprej ter nedolgo za tem ulovila žabo, ki je še komaj oddala zadnji pridušeni kvak. Zabji kraki so nemočno brcali iz kljuna, nakar se je štorklja zagnala in odletela na gnezdo, kamor je mladičem odnesla plen. Sedel sem tako, da sem z daljnogledom dobro videl tudi gnezdo. Tam je štorklja po vsej verjetnosti plen razdelala in razdelila med dva mladiča. Samed, ki je dotlej »dežural« pri mladičih na gnezdu je takoj odletel - starša nikoli ne puščata mladičev samih na gnezdu.

Drugič sem opazoval štorkljo, ko je na plitvini enega izmed blagovniških ribnikov nepremično kot kip stala na eni nogi. Ko sem najmanj mislil je s kljunom kot strela šavsnila v vodo in potegnila iz nje kar zajetno ribo. K sreči sestavljajo štorkljin jedilnik tudi razne žuželke, kobilice, miši in celo kače strupenjače, zato ribičem ni preveč škodljiva.

Lojzka mi je tudi pripovedovala, da je pred leti, ko je bilo bolj sušno leto in je štorklja izvalila 3 mladiče in za vse ni bilo dovolj hrane enega mladiča vrgla iz gnezda, kjer je poginil - ostala dva pa je lepo dohranila. Sola letenja traja precej dolgo; prvi let je iz gnezda na dimniku na sleme strehe, pa od tam na drugo streho, pa na bližnje drevo in tako vedno dalje in dalje. Sredi avgusta tam ob Veliki maši štorklje odlete proti jugu v Afriko, kjer prezimijo - selijo se v jata.

Pred leti so si štorklje napravile gnezdo tudi na dimniku kmetijske šole v Sentjurju in na A drogu električnega voda pri tovarni ALPOS v Sentjurju, vendar jih sedaj ni več.

ERNEST REČNIK

V SOBOTO: NOČ POD KOSTANJI

Za konec tedna v Zdravilišču v Dobrni pripravljajo že poznano prireditev Noč pod Kostanji. Prireditev bo letos že tretjič zapored. Organizatorji si prizadevajo, da bo program kar najbolj pester in da bo sama prireditev opravičila svoj namen kot osrednja poletna turistična manifestacija v Dobrni. Noč pod kostanji bo na prostem, na prostoru, ki je namenjen vsakotedenskim piknikom zdraviliških gostov, odprta pa bo tudi stara prenovljena restavracija v zdravilišču. Program bo namenjen zabavi. Igral bo ansambel, za boljše razpoloženje gostov bodo poskrbeli humoristi. Pijače in jedače bo na pretek, na izbiro bodo tudi raznovrstne specialitete na žaru, so nam zagotovili organizatorji. Upajmo le, da bo vreme naklonjeno gostom željnimi družabnostmi in rajanja.

VVE

15 LET FRANKOLOVČANOV

Letos mineva 15 let kar so se na Frankolovem zbrali štirje fantje in ustanovili Kvartet Frankolovčani, ki je v vseh letih svojega delovanja skrbno negoval slovensko narodno pesem.

Od samega začetka pri kvartetu poje samo še Valentin Podjavoršek; Tone Gregorc, Rado Pinter in Edi Šibanc pa so zamenjali prve člane, ki so nehali prepevati v tej skupini.

Kvartet Frankolovčani pripravlja oktobra meseca na Frankolovem jubilejni koncert na katerem bo nastopil tudi ansambel Dobri znanci.

TEDEN STAREJŠIH

V drugi polovici meseca septembra bodo tudi v šmarški občini organizirali teden starejših občanov. V tistem času bodo v večjih krajevnih skupnostih organizirali predavanja o zdravi prehrani, o boleznih starostnikov in o preprečevanju teh bolezni. Hkrati s tem bodo pripravili tudi več športnih in družabnih srečanj, verjetno pa bo odprta tudi razstava ročnih del upokojencev. Organizatorji, to sta občinska konferenca SZDL in Zveza društev upokojencev pa želijo, da bi se v organizacijo in izvedbo tedna starejših občanov tvorno vključil tudi Dom upokojencev iz Šmarja pri Jelšah.

DS

HMELJARJI PRAZNUJEJO

Bliža se dan hmeljarjev. Po številnih tekmah koscev in grabljic kmečkih igrah in podobnih veselicah bo to prava poživitev. Poznavalci sicer trdijo, da je veselica veselica, pa čeprav pred tem tekmujejo kosci ali grabljice, da pa je Dan hmeljarjev vendarle posebnost. Posebnost je namreč v tem, da je na tej veselici še najmanj hmeljarjev. Le-ti se namreč pripravljajo na obiranje hmelja. Konec koncev je pa to ali tako vseeno.

UNZ CELJE

OBRAČUN PO POLLETJU

V prvih šestih mesecih več prometnih nesreč

Potem ko je bila prometna situacija še v prvih treh letošnjih mesecih še zelo ugodna, pa so polletne prometne statistike na Celjskem že bolj črne, so povedali na nedavni tiskovni konferenci na celjski Upravi za notranje zadeve.

Miličniki so obravnavali 402 prometne nesreče oziroma 52 več kot lani, v katerih je bilo ranjenih 529 ljudi (99 več kot lani), 33 udeležencev v prometu pa je umrlo.

Najbolj črne so statistike za mesec maj, ko je bilo na cestah na Celjskem kar 12 smrtnih žrtev.

Med najpogostejšimi žrtvami so še vedno pešci (12), kolesarji (5) in vozniki koles z motorji (6).

Največ prometnih nesreč (357 ali 88,8 odstotka) so zakrivali vozniki s celjskega območja, torej tisti, ki te ceste dobro poznajo.

Da bi naredili večji red na cestah, so prometni miličniki v prvem polletju na širšem celjskem območju pripravili kar 112 preventivnih »akcij« v katerih so opozorili 1990 pešcev, kolesarjev in voznikov koles z motorjem, 1160 so jih mandatno kaznovali, 290 pa jih bo moralo na zagovor k sodnikom za prekrške.

MANJ KRŠITEV JAVNEGA REDA IN MIRA

Na območju celjske UNZ so v prvem polletju zabeležili le 1895 kršitev javnega reda in mira oziroma 72 manj kot lani. V vseh občinah na

širšem celjskem območju, razen v moziški in velenjski, je število kršitev manjše kot v enakem obdobju lani. Poleg tega miličniki tudi niso zabeležili nobene kršitve, ki bi hujše ogrožala varnost občanov.

Sicer pa med kršitvami prevladuje nedostojno obnašanje na javnih krajih in pretepanje.

ZA Približno TRETJINO VEČ KAZNIVIH DEJANJ

V prvem polletju so miličniki na Celjskem obravnavali 2932 kaznivih dejanj oziroma 36,9 odstotkov več kot lani v istem obdobju. Najbolj se je povečalo število odkritih kaznivih dejanj v žalski, šentjurski in šmarnski občini. Miličniki in kriminalisti so raziskali 1807 kaznivih dejanj oziroma 61,7 odstotkov, kar je nekoliko več kot lani. V vseh kaznivih dejanjih pa je bilo po oceni UNZ Celje za več kot 41 milijonov dinarjev povzročene škode.

Med kaznivimi dejanji jih je bilo 229 storjenih na škodo gospodarstva, prevladujejo pa poneverbe, gozdne tatvine, neupravičena uporaba, ponareditev ali uničenje poslovnih listin, nedovoljena

trgovina, nedovoljeno razpolaganje s stanovanji, utajitev davščin in drugih družbenih dajatev, nevestno gospodarjenje itd.

Na področju takoiimenovane splošnega kriminala skoraj polovico kaznivih dejanj predstavljajo tatvine (1320 ali 456 več kot leto poprej), precej pa je bilo tudi vlomnih tatvin (512) in drznih tatvin ter ropov (18). Tatovi so si največkrat »spodili« kolesa, kolesa z motorjem, mopede in rezervne dele za avtomobile.

Kot ugotavljajo na celjski UNZ, so zabeležili večje število kaznivih dejanj predvsem zaradi brezbrzičnosti občanov oziroma slabega varovanja zasebne lastnine, marsikje pa je slabo varovana tudi družbena lastnina, največkrat po krivdi delavcev, ki jim to sodi med njihove delovne dolžnosti. Precej kaznivih dejanj pa so »zakrivali« visoke cene prehranbenih in tehničnih izdelkov in pomanjkanje nekaterih vrst blaga v naših trgovinah.

V prvem polletju je bilo na področju UNZ Celje tudi 144 požarov, v katerih je bilo za več kot 20 milijonov dinarjev škode. Največ požarov (36) je bilo v mesecu marcu, približno tretjino pa jih je izbruhnilo zaradi malomarnega odlaganja odpadkov. Med vzroki izstopajo še odvrgeni cigaretni ogorki (8), gradbene in konstrukcijske napake (13), sedem pa je bilo samovžigov in devet udarov strele. Največkrat (69-krat) je zagorelo na območju celjske občine.

SREČKO ŠROT

60 LET PONKOVŠKIH GASILCEV

Vsak začetek je težak. To so pred 60. leti ugotovili tudi ustanovitelji gasilskega društva Ponikvi, saj so začeli iz nič. Pobudnik za ustanovitev društva je bil takratni nadučitelj Burdian, ki je okoli sebe zbral nekaj naprednih ljudi. Nabavili so ročno brizgalno, z prostovoljne prispevke vaščanov, prirejali igre in veselice s srečolovi in s tako zasluženi denarjem dopolnjevali opremo. Že čez štiri leta so si v Lenartu kupili večjo ročno brizgalno, ki jo še danes hranijo v spomin na ustanovitelje.

Po 10. letih obstoja so kupili prvo motorno brizgalno in uredili zasilen dom s stolpori sušenja cevi. Društvo je bilo zelo aktivno in je veliko prispevalo k požarni varnosti kmetov. Vojna leta so bila huda. Tajnik društva Jože Kincl je bil ustreljen.

Po osvoboditvi pa je društvo znova oživelo. Dobili so nov gasilski avto, novo brizgalno pred 10. leti še nov gasilski dom, lani pa še avtostaciono.

Danes šteje društvo 70 članov, ima tudi žensko desetino in 25 pionirjev. K takšni razcvetu društva so v veliki meri pomagali krajani s prostovoljnimi prispevki, in šteje posamezniki, kot: Ivan Burdian, Jože Kincl, Slavko Zličar, Stanko Žabukošek, Vlado Jagodič, Jože Zdolšek, Alojz Senica, Anton Košir in še vrsta drugih požrtvovalnih članov.

ERNEST REČIČ

KONEC DRZNIH TATVIN

Delavci celjske Uprave za notranje zadeve so pripravili 33-letnega Borisa Vintarja iz Slovenskih Konjic in 38-letnega Nina Tomića-Veselina iz Oplotnice, ki sta osumljena, da sta lani in letos skupaj z 28-letnim Ivanom Klančnikom iz Slovenskih Konjic kradla v trgovinah na Celjskem. Vintar in Tomić sta bila že prej kaznovana, vsi trije

pa so bili brez zaposlitve.

Kradli so v trgovinah Ideal, Agrotehnika, TRIM, Teko, Elektrotehnika in kovinotehnični trgovini v Gubčevi ulici v Celju, v Dravinjskem domu, Ona-on, marketu in kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah, marketu v Zrečah, Nami v Žalcu in Titovem Velenju, še eni trgovini s tehničnim blagom v Žalcu in samopostrežni trgovini na Frankolovem, kjer so se oskrbeli z viskijem.

Kradli so podnevi, ko so bile trgovine odprte in na lo drzen način izrabili nedostotnost trgovcev ter manj njih odlašali obleke, sm transistore in druge stvari pa tudi drage predmete. Delavci celjske Uprave za notranje zadeve so že oprili odgovorne v teh trgovinah, zakaj očitno je, da b tatiški pohodi osumljivi trojice končali že mn prej, če bi bili prodajalci pazljivi in samozaščitno lje osveščeni.

S. ŠT

Trgovska delovna organizacija

SOZD
merx
CELJE

»TEKO«

63000 Celje, Gubčeva 2

Ta teden v prodajalni MELODIJA in na oddelku ELEKTROAKUSTIKE v Veleblagovnici T TV barvni sprejemniki AZUR

»...vem, da so...«
»...nihče me ne bo...«
»...poslušajte me, ko...«
Najprej je vstal Palček.

Tine je opazil, da ima mračen obraz. Druga križarja sta še vedno poslušala Miloša in mu kimala.

Znočilo se je.

Miloš je ukazal:

»Pojdimo!«

Tine je previdno vprašal: »Kam gremo?«

»V akcijo!« je odgovoril Miloš in mu pokazal hrbet.

»Potlej nam vrni orožje!« je zinil eden od Tinetovih spremljevalcev.

»Pravi čas ga dobiti!«

»Kdaj?« je vprašal nestrpno drugi spremljevalec.

Namesto odgovora se je oglasil Palček, ki se je postavil na čelo kolone.

»Tišina!«

In so krenili.

Za Palčkom je stopal Tinetov prvi spremljevalec. Za njim je bil Rudi. Naslednja dva sta bila v koloni drugi spremljevalec in Ciril. Tine je bil šesti v vrsti. Za njim, zadnji v koloni, je bil Miloš.

Pot je bila položna. Vila se je skozi bukov gozd. Tinetu se je zdelo, da jo pozna. Včasih je posvetila vanje lunina svečava. Hodili so tesno drug za drugim.

Nato so prišli iz gozda. Vsi so se ozrli v polno luno, ki je visela na nebu kot velikanska žoga. Nekaj časa so hodili ob njegovem robu.

Daleč pred njimi se je oglasil vrisk. Kot bi zavriskal fant, ki hiti na vasovanje. Vsem je zastal korak. Palček se je na čelu za trenutek ustavil, nato pa hitro zavil v gozd.

Potopili so se v temo in nekaj trenutkov počakali. Palček je hotel naprej, pa je Miloš zasikal:

»Stoj!«

»Prekleti Miloš!« je potihem zaklel Tine. »Previden je kot lovski pes! Nič ne gre brez Palčka!«

»Naprej!«

Kmalu so stopili na gozdno pot. Spet so hodili kakšnih dvajset minut. Pred njimi se je oglasilo šumenje potoka. Ko mu je Tine prisluhnul, je slišal za seboj vzklik:

»Dajmo jih!«

Miloš je Tineta z revolverjem usekal po glavi. Stegnilo se mu je. Zgrudil se je. Ciril in Palček pa sta streljala. Z refali sta podrla oba Tinetova spremljevalca.

»Opravljeno, eins, zwei!« je rekel Miloš in zakoračil vzdolž poti, ob kateri so obležali Tine in knojevca, nad

MIRAN SATTLER

PALČEK,
ROKE
KVIŠKU!

16

Leta 1947 so na Štajerskem strašile nekatere bande – same so se imenovali »križarska vojska«. Po dokumentih o njihovem delovanju in o tem, kako jih je ljudstvo zatrla, je napisana naša pripoved. Nekateri udeleženci in kraji imajo drugačna imena, kar pa bistveno ne vpliva na opis posameznih prizorov in resničnost takratnih dogodkov.

njimi pa so njegovi pajdaši še vedno držali pripravljene brzostrelke.

»Ni še gotovo!« je oznanil Ciril. »Še sta živa!«

Miloš je ukazal: »Pokončajte ju!«

Znova sta zadonela kratka rafala. Tokrat je streljal Rudi. »Konec!« je poročal zmagovalno.

»Pospravite ju! Brez sledi!«

Miloš se je zatem sklonil k Tinetu. Ta je enakomerno dihal in od časa do časa zastokal.

Palček si je vrgel brzostrelko na hrbet. »Kaj bomo z njim?« je vprašal.

»Ta nam mora še marsikaj povedati, preden bo tako negiben kot sta tale dva!« je rekel Miloš in nekajkrat krepko stisnil zobe.

Rudi ni mogel skriti začudenja.

»Kaj ga bomo nosili?«

»Nosili kot dragocen tovor!« je potrdil Miloš, nato pa se zadril: Pospravite vendar mrljica s poti!«

Ciril in Rudi sta ubita knojevca sezula, jima pobrala

torbe, obrnila žepe, nakar sta ju zavelkla skozi leskov grm in vrgla v potok.

Potem so se odpravili. Križarji so prijeli Tineta, dva za noge, dva za roke in ga odnesli kakšnih stopetdeset metrov naprej od kraja zločina, kjer je Miloš odločil:

»Z njim bomo tukaj končali! Palček, zveži mu roke! Kmalu se bo prebudil, saj sem ga nežno udaril!« Miloš se je kislo nasmehnil in zahteval od Rudija, naj mu da zelenko z žganjem. »Opravili smo pomembno delo!« je zinil, preden si je prinesel steklenico k ustom.

»Kako pa veš, da so v resnici to, za kar jih imas?« V Cirilovem glasu ni bilo slišati samo rahle posmehljivosti, temveč tudi zahtevo.

»Nos, dragi moj, nos!« Miloš je odstavil steklenico, ne da bi cuknil iz nje, z drugo roko se je potrkal po nosu, nato pa se še nekajkrat na rahlo udaril po čelu in mnoge bolj zadirčno nadaljeval: »Tisto, kar ima človek v petah, je veliko vredno, ko beži, drugače pa je važna glava! Kakor katera, jasno, ampak v moji, tukaj notri, mi nekaj pravi, da so vsi trije tiči od Ozne!«

Ciril se je omalovažujoče nasmehnil in zavil po pramorsko:

»Ben, pravijo, da je samo papež nezmotljiv!«

»Tako je!« je potrdil Miloš in hudobno pogledal svojo pajdaša ter nagnil steklenico.

19

Tine je odprl oči. Zagledal je nekaj vrhov smrek, nebo med njimi, ki je bilo podobno umazanim krpam. Glava ga je hudo bolela. Ni se premaknil. Spomnil se je, da so hodili, in spomnil se je krika: »Dajmo jih!« Previdno je premaknil roko. Ni slo. »Zvezan!« Prisluhnul je. Nič se ni premaknilo, nobenega glasu ni slišal. Občutil pa je, da ni sam. V nosnice je potegnil duha po žganju. Dolg požirek bi ga! si je zaželel. Nato je zaslišal stopinje. Tik pri glavi.

»Dolgo se ne zbudi! Dobro si ga tresnil, Miloš!«

Tine je prepoznal Palčkov glas.

Ciril je predlagal: »Polijmo ga!«

Tine je čutil, kako se je nekdo sklonil k njemu. Udaril ga je po licih.

»Palček, saj nisi pri birmi! Močnejše ga daj! Klofni ga! ga je navduševal Ciril, Miloš in Rudi pa sta se režala na vsa usta.

Klofuti sta bili krepki.

Tine je odprl oči. Palček, ki je klečal ob njem, se mu je nasmehnil. Pokazal mu je zobe. Rekel je: »Gleda!« in se umaknil.

ROKOMET

PRVA LIGA CILJ AERA

»Kraja« igralcev se nadaljuje

Na Skalni kleti je že živahno. Z delom so pričeli rokometaši Aera Celje, člani I. B. zvezne lige, ki so že tretje leto ostali brez odločilnega koraka - vstopa v I. A zvezno ligo. Športno Celje, sami igralci in gledalci Celja, kakor tudi širša Slovenija težko pričakuje, kdaj bo Slovenija dobila drugega prvoligaša med rokometarji.

Obiskali smo celjske rokometarje. Ti so meseca marca dobili tudi novo vodstvo. Novi predsednik IO kluba Vinko Pečnik nas je seznanil s trenutno problematiko v društvu. Ta pa ni najbolj rožnata, kajti kar trije igralci so zaprosili za izpisnico, eno dobro sedemčlansko moštvo pa se nahaja v vojski.

Vinko Pečnik takole ocenjuje trenutno stanje v klubu:

»Pričeli smo z vadbo in naš edini cilj ter največja naloga je, da se čimprej ponovno uvrstimo v I. A zvezno ligo. Tja tudi spadamo po rezultatih v zadnjih desetih letih, ko smo pred dobrimi tremi leti zaradi nepazljivosti izpadli. Toda povratek je vedno najbolj težaven. Ne bom se vračal nazaj na delo zadnjih treh let. Vemo, da smo bili stalno na vrhu, toda nikoli nismo uspeli. Objektivne težave so bile tu stalno prisotne. Zato se sedaj obrnimo naprej. Na sami skupščini kluba smo okrepili naše

vrste. Vrnili se je profesor Tone Goršič, kar se bo v delu prej ko slej poznalo. Vsi novi člani naših organov delajo zelo aktivno in marljivo. Zato bi ob normalnih pogojih lahko že v letošnjem letu posegli v borbo za I. A ligo.

Toda nastale so nove ovire. Naš program in naš cilj pa je sedaj ogrožen. Ponovno so se pojavili »lovci« na že »zgrajene« talente v naših vrstah. Znano je, da že trideset let v Celju načrtno skrbimo za mladi kader. In tudi letos so nam izvalili štiri ključne igralce. Rolando Pušnik naj bi odšel v Crvenko, Polde Kalin in Aleš Praznik h Kolinski Slovanu in Izotok Ščurek k Slogi - Bosna-prevoz. Slednji sicer ne bo odšel, toda ostala trojka čaka na sodišču na zeleno luč. S temi igralci smo v novi sezoni močno računali, kakor tu-

di na igralce, ki se vračajo iz vojske. Če bodo ti igralci dobili dovoljenje za prehod v novo sredino, bomo seveda močno oslabiljeni in bomo morali ponovno nastopati z mladimi. S tem pa se bo, kljub določenim kvalitetai teh mladih igralcev, naša možnost za uspeh zmanjšala in lahko potem realno računamo na končni uspeh šele v sezoni 1983/84. Seveda pa bo potrebno pred tem rešiti vprašanje sodelovanja z rokometnim klubom Kolinska-Slovanom, Rokometno zvezo Slovenijo in drugimi v naši republiki, ker te »krajse« morajo enkrat vendarle končati.

J. KUZMA

ODLIČNI ZORAN LAH

Zoran Lah iz Celja ni samo zaposlen na Občinskem štabu za civilno zaščito, temveč poleg dela uspešno nastopa tudi v strelskem športu. Zlasti je uspešen v streljanju s pištolo. Je tudi član celjske strelske družine. Na zadnjem republiškem prvenstvu je dosegel svoj doslej največji uspeh, saj je osvojil tretje mesto in s tem bronasto medaljo. Ta uspeh je toliko večji, če vemo, da so v Sloveniji prav v streljanju s pištolo številni odlični strelci.

Zoran je ob tem uspehu izjavil, da ga je izredno vesel in da ga ni pričakoval. S streljanjem se ukvarja zgolj ljubiteljsko, zato je ta dosežek še toliko večji in dragocenejši. Še naprej tako ostro oko in mirno roko!

TV - Foto: T. JAGER

NA KRATKO

ELEKTRONIKA IZ CELJA

V Mariboru bo poleg celjskih atletov še več prijateljev atletike. V prvi vrsti bo več sodnikov pomagalo gostitelju pri organizaciji in sojenju. Vse merjenje, in to elektronsko, pa bodo izvršili celjski strokovnjaki, katere vodi znani celjski športni delavec Peter Drofenik. Seveda bo tudi fotofiniš iz Celja. Torej Celjani bodo na letošnjem državnem prvenstvu močno zastopani. Prvenstvo pa bomo lahko videli tudi na malih zaslonih.

ROK TUDI NA 400 METROV

V petek in soboto bo v Mariboru letošnje državno atletsko prvenstvo posameznikov.

Med številnimi tekmovalci bo tudi močna skupina celjskih atletov, ki zlasti mnogo pričakujejo od Kopitarja, Rozmana, Copa, Kolarja, srednjeprogašev in Mojce Četina.

Pred tem nastopom pa so imeli v Celju kontrolni nastop na katerem je najboljši rezultat dosegel Rok Kopitar v teku na 400 m 48,45, kar mu vsekakor omogoča nastop v finalu v tej disciplini, če se bo odločil nastopiti poleg teka na 400 m z ovirami, kjer je popolni favorit.

Na celjskem tekmovanju je najboljši slovenski rezultat postavil tekmovalac v hoji Edi Kolar in to na 10 km - 43,34. Zmagale pa so še Metoda Kastelic v metu diska 39,09, Magličeva v teku na 400 m 59,7 in Mojca Četina na 100 m v močnem protivetru - 12,87.

DOBILI SMO ZAPIS O VELENJSKIH PLANINCIIH

Program izletov planinskega društva iz Titovega Velenja je vsako leto tak, da se izletov udeležujejo lahko najmlajši pa tudi starejši in že zelo izkušeni planinci. Tisti, ki radi hodijo po gozdnatih potih pa oni, ki so jim skale ljubše in se povzpensajo tudi višje. In 10. 7. se jih je zbralo kar 52, da se odpeljejo čez mejo v Avstrijo.

Ze nekaj pred 4. uro jutraj je bilo sila živahno pred avtobusno postajo v Titovem Velenju. Vodja izleta Franc Ojsteršek je pregledal po seznamu vse navzoče in planinci so se odpeljali cilju nasproti. S seboj so morali imeti veljaven potni list, nekaj avstrijske valute, dodatna topla oblačila, tudi rokavice, kape in sončna očala. Cepinov niso imeli s seboj, kajti v primeru novega snega vzpon tako velike skupine ne bi bil varen.

Za napor, ki ga je terjala gora Hafner, je bila seveda potrebna primerna kondicija in zdravje. V avtobusu je bilo prijetno, tako kot vedno, kadar se na skupnih poteh srečujejo Velenjčani. Potovali so z avtobusom mimo Dravograda, Celovca, Spittala do mesta Gmünd, okrog 220 km, kjer so se ustavili in okrepčali. Po počitku so se odpeljali v dolino Malta (Matatal). To je prekrasna slikovita dolina, soteska z mnogimi slapovi. Nad sotesko se dvigajo visoke stene in še višji vrhovi. Kar ne moreš se nagledati lepot. To je res prava paša za oči.

Peljali so se nato še kakih 30 km mimo Gmündner Hütte in dalje do jez. Od tam so šli na Kattowitz Hütte. Poti je za okrog 3 ure hoje. Dosegli so kočjo na višini 2320 m. Ker je bilo lepo vreme so že proti večeru zavzeli vrh. Zahteval je napor, toda zmogli so ga vsi. Splačala se je zmagati z vrhom in samim seboj. Srečni, da so dosegli cilj brez nevšečnosti, so se razgledovali in odpočili. Potem pa je bilo treba nazaj h koči. Tam je bilo do počitka veselo. Tudi zapeli so. Slovenske narodne so odmevale v tujih gorah.

Počitek je dobro del, saj je bilo za njimi več ur napore hoje. V nedeljo se je bilo treba vrniti do Gmündske kočje, kjer jih je čakal avtobus. Od doma na vrh je dobri dve uri, za vrnitev pa okrog 4 do 5 ur hoje.

Vračali so se v nedeljo in se zvečer vrnili. Seveda je za ture v visoke gore, zlasti tuje, potrebno nekoliko več priprave. Toda Franc Ojsteršek, znani preizkušeni planinec in poznavalec mnogih, tudi tujih gora, vodja in organizator izleta, je udeležence dobro psihološko pripravil na pot, v mnogih razgovorih z njimi v društveni pisarni in tudi med samo vožnjo. Izlet je vzbudil zlasti med planinci velik odmev. Udeleženci izleta so se vrnili domov obogateni za mnoga nova spoznanja.

JULIJANA HOČEVAR

SABINA LOGAR NA DP

Danes sigurno najboljša celjska plavalka, komaj 17 letna Sabina Logar, bo kot edina celjska predstavnica Neptuna sodelovala na letošnjem državnem prvenstvu članov v Kranju. Sabina Logar, ki je na republiškem članskem prvenstvu osvojila eno četrto in dve šesti mesti, bo tokrat tekmovala v društvu najboljših v disciplinah 100 in 200 m delfin ter 200 m mešano.

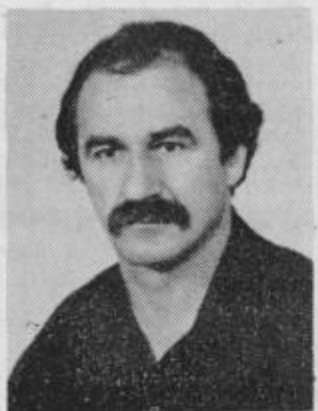
J. K.

ZDRAVKO MARTUN ZVEZNI SODNIK

Le malokateri občan Laškega ve, da je zasebni obrtnik Zdravko Martun, ki dela na Orožnem trgu 6, pod firmo BIROTEHNIKA, tudi izvrstni športni in nogometni delavec ter priznani nogometni sodnik. Da, to je Zdravko Martun, mlad športnik, ki je dosegel letos izreden napredek med sodniki.

Zdravko Martun je letos star šele 34 let. Se pred dobrimi petimi leti je igral nogomet, najprej pri Olimpi, pozneje pa v ekipi Pivovarja v Laškem. Zaradi težje poškodbe kolena je moral prepušiti svojo športno majico drugim, mlajšim tekmovalcem. Toda na povabilo celjske sodniške organizacije se je pričel pripravljati za občinskega nogometnega sodnika. Ze januarja 1978 leta je postal podzvezni sodnik. Dve leti pozneje je že republiški sodnik in letos maja meseca je dobil novo priznanje, postal je zvezni sodnik in bo sodil v II. zvezni ligi. Najprej kot linijski sodnik, pozneje pa vsekakor tudi kot glavni sodnik.

Tako je Zdravko Martun postal ob Momčilu Miletiču in Miru Sitarju iz Velenja edini zvezni sodnik z našega območja. Aktiven je še Marjan Goleš in to v vlogi kontrolorja.

ZDRAVKO MARTUN:

»Srečen in zadovoljen sem, da sem uspel napraviti vse izpite za zveznega sodnika. Na poti do tega naslova sem moral v zadnjih dveh letih odsoditi 30 zelo težkih tekem v republiški ligi. Večkrat je bilo zelo zahtevno in težko, toda, ker sem že prej aktivno igral nogomet, mi je sedaj šlo mnogo lažje. V celjskem sodniškem zboru pa imam dobre sodelavce in starejše tovariše, ki so me pravilno usmerjali. Sicer pa je poglavitno, da kot sodnik sodiš energično, pravično in pravočasno. Moja želja je, da bi še napredoval in postal v zvezni ligi sodnik I. razreda.

J. KUZMA

TOZD Osnovna šola »Ljuba Mikuš« Žalec

razpisuje na podlagi sklepa zbora delavcev prosta dela in naloge

učitelja telesne vzgoje

PRU (učitelj si bo moral med delom pridobiti dopolnilno izobrazbo za delo z duševno prizadetimi otroki).

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev pošljite v 15 dneh po objavi razpisa. Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 15 dneh po poteku roka za prijave.

NA PRVENSTVU LE ČREPAN

V Kranju se je pričelo letošnje republiško člansko šahovsko prvenstvo posameznikov. Na prvenstvu z našega območja sodeluje le mladi mojstrski kandidat iz Zalca Marjan Črepan, ki si

je vizo priboril na kvalifikacijah v Mariboru, ko je osvojil tretje mesto s 4 in pol točkami. Enako število točk je osvojil tudi Celjan Lesjak, ki pa zaradi slabšega rezultata proti zmagovalcem ni uspel osvojiti mesta med najboljšo trojko in se s petim mestom ni uvrstil naprej. J. KUZMA

PLAVANJE

KAR 17 MEDALJ

Med moštvu Celjani drugi

V soboto in nedeljo je bilo v Celju letošnje republiško pionirsko plavalno prvenstvo mlajših pionirjev. Nastopilo je blizu sto mladih plavalcev iz desetih klubov. Bilo je to zanimivo in predvsem izenačeno tekmovanje v katerem so komaj desetletni plavalci pokazali izreden napredek. In med njimi posebno celjski plavalci Neptuna, ki so močno ogrozili Triglav in ob koncu ostali na drugem mestu z zaostankom 323 točk in premočno pred tretjo ekipo Celulozarja. Ekipa Titovega Velenja je bila šesta.

Med posameznimi tekmovalci iz Celja moramo vsekakor omeniti izvrstno četverko. To je med pionirji Grega Jurak, ki je štartal osemkrat in osvojil tri zlate in tri srebrne medalje ter še dve v štafetnem plavanju. Zmagal je v plavanju na 100, 400 in 1500 m kravl, tretji pa je bil na 200 m mešano, 200 m kravl in 100 m delfin. Ob njem je bil izvrsten Erazem Polutnik v plavanju na 100 m kravl, ko je osvojil drugo mesto. Jure Vračun je bil peti na 200 m prsno in član srebrne štafete, kakor tudi Aleš Zupanc. Uspešno pa so nastopili še Peter Ra-

danovič, Matjaž Novak, Andrej Avžner in Rok Rudolf.

Med pionirkami sta glavno breme nosili Mojca Anderle in Tanja Fermentin. Mojca je dvakrat zmagala (100 m kravl in 200 m mešano), in dvakrat osvojila drugo mesto in četrto mesto ter peto mesto. Tanja Fermentin je potrdila, da je najboljša v prsnem slogu. Zlaha je zmagala na 100 in 200 m. Tretje mesto pa si je priplavalala še na 100 m mešano ter dve medalji v štafetnem plavanju in to skupaj z Mojco Anderle, Polono Kočevar in Matejo Cvirn. Tu pa je tudi Maja Tanko, ki je nastopila v delfinu in hrbtnem slogu, kljub svoji mladosti, kajti dopolnila je komaj osmo leto. Iz ekipe Titovega Velenja pa moramo omeniti izvrstno Katko Mijoč, ki je zmagala na 200 m delfin in osvojila še nekaj izvrstnih mest.

S tem tekmovanjem je zaključena letna sezona. Vsi mladi plavalci imajo sedaj v Celju odmor in z novimi treningi bodo pričeli 15. septembra. Pretekla sezona je bila uspešna in le tako naprej mladi »delfinčki« celjske Neptuna.

J. KUZMA

Na podlagi 7. člena Pravilnika o delovnih razmerjih delavcev delovne skupnosti upravnih organov in delavcev strokovnih služb občinske skupščine in izvršnega sveta skupščine

občine Šmarje pri Jelšah

razpisuje

Komite za družbeno planiranje in gospodarstvo skupščine občine Šmarje pri Jelšah dela in naloge vodje analitsko-planske službe

Kandidat mora poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja izpolnjevati še naslednje pogoje:

- visoka izobrazba ekonomske smeri in 3 leta delovnih izkušenj,
 - poleg pogojev izobrazbe mora biti kandidat moralno-politično primeren za delo v občinski upravi, biti mora jugoslovanski državljan in ne sme biti obsojen za naklepna kazniva dejanja, zaradi katerih je moralno-politično neprimeren za opravljanje del v organih državne uprave,
 - delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas,
 - ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska služba SOB Šmarje pri Jelšah 20 dni po objavi razpisa,
 - stanovanje po dogovoru.
- Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

IMO 0248	KRATICA POHLETA IZ ŠAMPETRA	BRČAVICA V INSLI	POLOŽAJ V PROSTORU	GRIZLJIVA ZGOGBA	
MUSLIN POZDRAV				JECERIG V ZSIRI	
LEVI PRITOK RONE					
NAJMANJŠI TAROK					
IMO 0248	AFRIŠKA DRŽAVA	M			

1. nagrada 300 din
2. nagrada 200 din
3. nagrada 100 din

**REŠITEV NAGRADNE
KRIŽANKE NOVI TEDNIK**

IZID ŽREBANJA

1. nagrado 300 din prejme: Fanika J. Zbinšek, Trubarjeva 55 a, 63000 Celje
2. nagrado 200 din prejme: Srečk Medved, Dolga gora n.h. 63232 Podnikva
3. nagrado 100 din prejme: Marija Podgornik, Primorska 6, 63000 Celje
- Nagrajencem iskreno čestitamo!
Nagrade boste prejeli po pošti.

● OVEN 20.3.-20.4.

V tem tednu bodo na vase razpoloženje vplivale neugodne okoliščine. Stanje se bo izboljšalo v drugi polovici tedna, takrat pričakujte tudi določen uspeh. V družini nadaljujte z istim odnosom. Sprejmite povabilo na zmenek, vendar na kratko. Zdravje bo dobro.

● BIK 20. 4.–21. 5.

Pričakujte manjše neugodnosti, predvsem v službi in doma. V tej krizi se izogibajte večjih obveznosti. Denarno stanje isto. Na čustvenem polju izberite hitro in za vedno. Zdravje, kot vedno.

● DVOJČKA 21. 5.–21. 6.

Ugodno obdobje še naprej. Še naprej uspeh v službi in uspeh osebnega značaja. Prišli boste na idejo, katera za vas in okolico. Ne sklepajte novih poznanstev, ulovili se boste v past. Doma bodite bolj odločni. Ne poslušajte, kar vam prišepetavajo ljudje.

● RAK 21. 6.–23. 7.

Pred vami so obveznosti in naloge. To stanje vas bo jezilo. Razmislite o vsem in potem ne popustite. Posvetite več časa družbi in zabavi, to vas bo rešilo slabe volje. Imejte radi, tako kot doslej. Zdravje dobro.

● LEV 23.7.–23.8

Ugodno obdobje še naprej. Pričakujte prijetna presenečenja, na vsakem področju. Srečanje v drugi polovici tedna prinaša novice, katere pričakujete. To lahko spremeni poslovno življenje. Bodite previdni v medsebojnih odnosih. Tudi v ljubezni se lahko zmotite.

● DEVIDA 23. 8.-23. 9.

Pri neki pomembni nalogi uporabite vse znanje in sposobnost. Odgovorite hitro in odločno na vse, kar od vas zahtevajo, če želite uspeh, četudi malo pozneje. Gibali se boste predvsem v domačem krogu, vendar boste zadovoljni. Prepričani ste v sebe in vašega partnerja.

● TEHTNICA 23. 9.–23. 10.

Dobro se boste počutili. Zelo boste delovni in izvršili boste tudi tista dela ki ste jih zavrgli. Srečali boste zanimive ljudi in vodili zanimive pogovore. Z ljubljeno osebo gibejte še naprej razumevanje. Zdravje gibaite se.

● ŠKORPION 23. 10.–22. 11

Dnevi nemirov in reševanja starih obveznosti. S tem v zvezi je možen manjši spor s sodelavci, uspeli boste, če boste uporni. Različna srečanja, z nekaterimi ne boste zadovoljni. Vedno ne boste imeli staro vozo. napetost. Zdravje. boljše.

● STRELEC 22. 11. – 22. 12.

Obdobje brez sprememb. Trenutno stanje vam odgovarja. Dosegli boste dobre rezultate v službi in doma. Morebitna nesoglasja in prepiri bodo prešli. Ob koncu tedna pričakujte sporočilo od daleč. Iskrenost v ljubezni to je vaše močno orožje.

● KOZOROG 22. 12.–20. 1

Neugodno obdobje je za vami. Novo stanje se nanaša na naloge in obveznosti, ki vas čakajo. Vaše zamisli in načrti so na dobri poti. V kolikor vam bodo nasprotovali ne dajte se zmešati. Dokazali ste vašo sposobnost. V ljubezni nekaj nenavadnega, ne čudite se.

● VODNAR 20. 1–19. 2

Obdobje brez sprememb. Uspeh v poslovnem smislu in rezultati bodo ugodni. Čeprav ne bo vse po vašem vam osebno življenje prinaša mir in sproščenost. Nova poznanstva, določen spor morate rešiti sami. V ljubezni ne iščite tistega, kar ne morete dobiti. Zdravje motnje.

● RIBI 19. 2.-20. 3.

Stanje je boljše kot je bilo prej. Dobro fizično in duševno počutje bo pripomoglo k boljšim poslovnim rezultatom. Se naprej se izogibajte razgovorov, s katerimi se ne strinjate. Pazite na denar. Vaše obnašanje je zelo varljivo, kar zadeva čustva.

Današnje nagradno vprašanje je vzeto iz zgodovine raket.

Raketa je v bistvu enostavna naprava, zato ni čudno, da so jo, tako kot marsikatero drugo iznajdbo, izumili na Kitajskem. Neki drzni mandarin, Wan Pu po imenu, je pod velikanskega zmaja namestil več deset rak, vendar se je zmaj pri priziganju uporabili v srednjem veku in sicer kot orožje za zažiganje trdnjav. Zaradi nezanesljivosti in netočnosti pa se niso tako obnesle kot na primer možnarji in kasneje topovi. Gorivo teh rak je bilo sestavljeno iz solitra, žvepla in ogljenega prahu. Formule za

1	2	3	4	5	6
2					
3					
4					
5					
6					

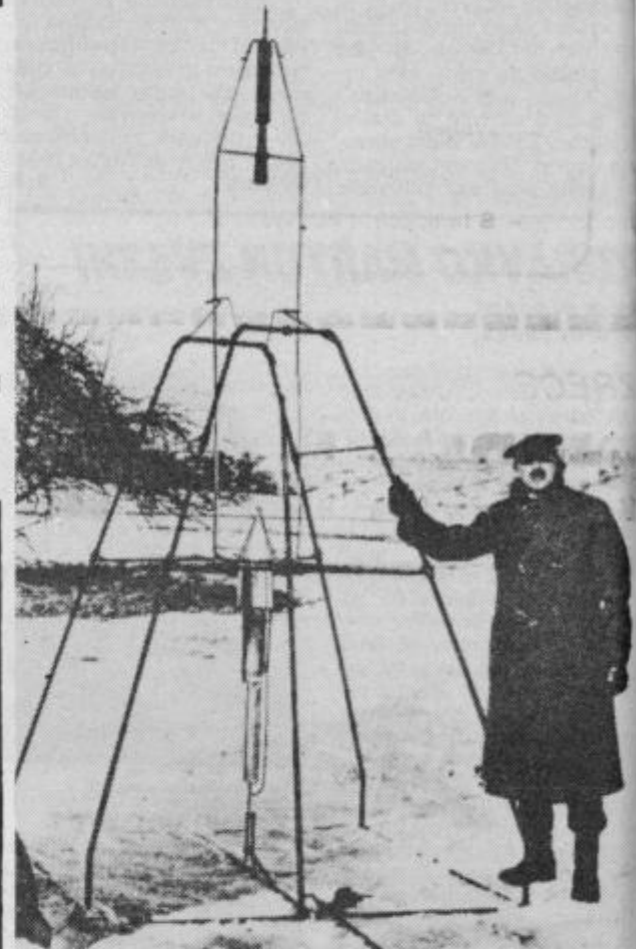
1. nekaj zelo cenjena tkanina, predvsem zaradi posebne ognjeno rdeče barve,
2. v kolonijah rojeni potomci Špancev,
3. umetnik, ki oblikuje les z vrezavanjem ali izrezavanjem,
4. špinači podobna zelika z zelenimi cveti,
5. deček s čarobno piščalko,
6. glavno mesto sosednje države.

ANAGRAM

Jura ima visok krvni TLAK ker je dobil nevarno črevesno **zajedalko**. Katero?

TULEC

V požrešno **ribo** se je spremenila, ko naša **sova** je med Š in A skočila.

sestavo pravilne zmesi izvirajo od starih orientalskih izumiteljev.

Pravi razvoj raket pa se začne šele v 20. stoletju. Američan Robert H. Goddard (na sliki) je 16. marca

Na razvoj raket sta močno vplivala tudi Nemec Hermann Oberth, ter Rus **Konstantin Edvardovič (njegov priimek vpišite v nagradni kupon)**, ki je celo napravil načrt za prenos vozila na tir

KUPON

Priimek, po katerem sprašujemo je

Ime in priimek reševalca:

Naslov:

Bodeči

NOVI tednik

ZGORAJ BREZ

Čeprav izkušnje kažejo, da je pri nas še vedno veliko ljudi zgoraj brez, so se v Celju vendarle nekateri odločili za akcijo »zgoraj brez«.

Seveda ne čisto zgoraj. Malo niže.

In akcijo se pričela ženske.

Žal pa se je izkazalo, da ni največ celjskih žena pripravljenih iti v tako bitko.

Žene pač najbolje vedo, kako je, če ostanejo brez. Zakaj bi se za to še borile.

PRIPRAVE

Nogometaši se pripravljajo na novo sezono.

Košarkarji se pripravljajo na prvenstvo.

Odbojkarji se pripravljajo na tekmovalja.

Tudi mnogi delavci se šele pripravljajo, da začnejo delati!

ŠOLA

Jugoslovanski nogometaši so imeli pred svetovnim prvenstvom veliko ponudb za prestope v tuje klube. Po »odličnem« nastopu pa jim je cena precej padla.

Tudi naši košarkarji imajo pred svetovnim prvenstvom veliko ponudb iz tujine.

Jim bo nastop nogometašev koristna šola?!

SVEČANE SEJE

Kar navajeni smo že, da imamo pri nas ob najrazličnejših priložnostih svečane seje.

Če bi te seje vzeli dobesedno, bi morale biti seveda ob svečah.

Sveče pa vse preveč spominjajo na molitve.

Ne, na naših sejah ne molimo - moledujejo pa že mnogi!

CENE MESA STALNO RASTEJO. LE CENA MOŽGANOM MARSIKJE PADA

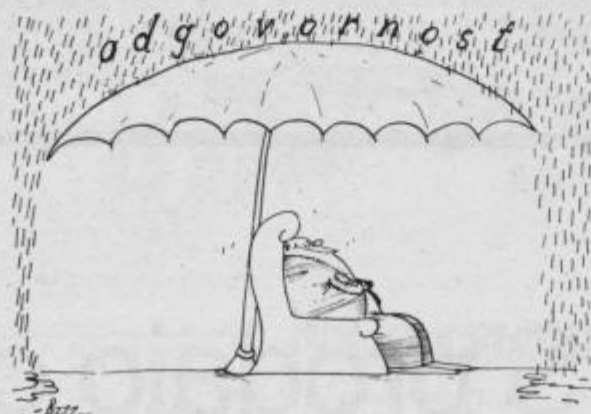
MOJ POMENEK

- Tovariš Zelo Potrošnik, kako ste zadovoljni z založenostjo naših trgovin?

- Z vsem, kar v trgovinah imajo, sem zadovoljen.

- S čim ste pa nezadovoljni?

- S tem, česar nimajo!

PRESNETE PLAČE

(Če samo z branjem niste zadovoljni, si zraven še pojte tisto lepo pesem - Mi ga spet žingamo)

- Veš, še imamo srečo, da ni večje kontrole. Tako pa se zavlečem za naloženo šaro v delavnici in lahko vedno oddremam po pol urce, je ob polni mizi pripovedoval Prvi.

- Mi pa imamo dežurnega, ki nas opozori, če kdo prihaja. Tako smo še bolj brez skrbi. No, saj malo tudi delamo, sicer se ne bi nič poznalo, je nadaljeval Drugi.

- V mojem oddelku pa je eden, ki se stalno žene. Pa še nas hoče prepričati, da je treba delati. Neumnost! Od dela še ni nihče obogatel, je povzel še Tretji.

Potem so malo prekinili, da so naredili po daljši požirek piva.

- Ja vesta, predolgo pa ne bomo smeli posedati tu. Čas za malico je že zdavnaj minil. Lahko me kdo opazi, ko bom lezel čez ljuknjo v ograji.

- Jaz pa grem kar mimo vratarja. Saj nimam delovne halje, pa misli, da sem kak uslužbenec. Za tiste pa ne mara toliko.

- Jaz še teh skrbi nimam. Samo eno pivo moram nesti tudi njemu. Mi je naročil.

- Ja, hitro je minila malica. Pa že spet na delo. In to za te uboge pare. Saj ta plača že nič več ne zaleže.

- Kaj misliš, da je pri nas kaj bolje. Človek gara ves mesec, potem pa tisti fičniki vsakega petnajstega.

- Če ne bi delal popoldne - res ne vem, kako bi šlo?

- Fantje, zdaj bo pa treba iti. Za pol ure smo nategnili malico, je odločil Prvi.

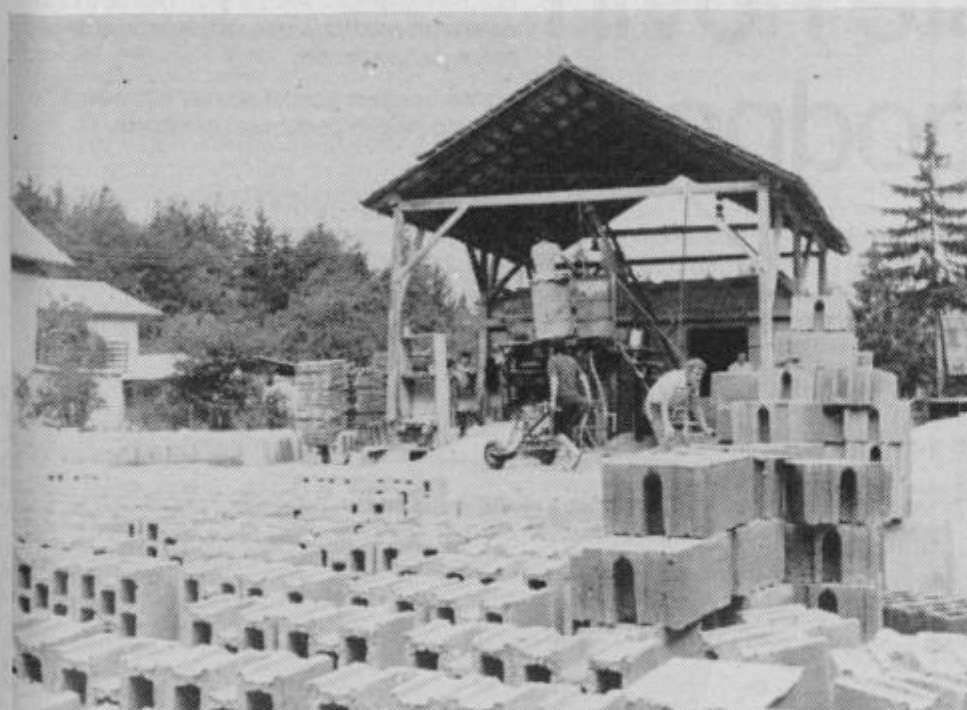
- No ja, pa se dvignimo. Saj so se mi noge že res povsem zastale, je dodal Drugi.

- Po malici se bo malo dremanja prileglo, je sklenil Tretji.

ZREČE

PRIDNE ROKE DRUŽINE BRGLEZ

Pomagajo izdelovati betonske kvadre in kovinske izdelke

zlasti za žične vrvi in klinaste jermene. Pa še nekaj - na izdelavo betonskih kvadrov močno vpliva vreme, tako da jih pozimi skoraj ni moč izdelovati. Zato so si Brglezovi spet pomagali drugače. Odločili so se za dodatno dejavnost - za izdelavo drobnih kovinskih izdelkov.

Pred štirimi leti so v sodelovanju s Kovaško industrijo Unior iz Zreč pričeli izdelovati plastična kladiva in to proizvodnjo so ohranili. Najprej so sicer iz odpadnega železa stružili tudi kovinski del kladiva, danes pa kovinske dele le obdelajo in kladiva sestavijo ter jih tudi zapakirajo. Vse potrebne materiale, torej železni del, plastični del in leseni držaj jim zagotavlja Unior, ki izgotovljene izdelke tudi prevzame. Vse delo opravijo isti ljudje kot izdelujejo cementne kvadre, na dveh stružnicah in hidravlični preši. Ta njihova dejavnost je odvisna od potreb Uniorja, ki ga s plastičnimi kladivi v celoti oskrbujejo, namenjena je predvsem za izvoz. Kladiva izdelujejo v šestih velikostih.

Ko smo Brglezove povprašali o njihovih načrtih, so odkrili razmišljanja o gostinski dejavnosti. Na dvorišču so sicer že postavili kiosk, primeren za pričetek, a kaj, ko kljub ustreznim kvalifikacijam otroci niso navdušeni za to delo. Starša pa imata tudi na tem področju že izkušnje. Kako bo z gostinstvom, bodo še premislili, za ostalo delo pa velja misel gospodarja Stanka: »Za delo se bo treba pobrigati, pa bo šlo.«

Zgodaj se je treba učiti, kako se delajo dobri kvadri, pravi Stanko Brglez mlademu članu družine.

Za delo pri stružnici poprime tudi Ivo Einfalt.

S pridno družino se lahko pohvali Stanko Brglez, obrtnik s Ceste na Roglo 3 v Zrečah. Žena Majda je že leta 1965 zaorala ledino v obrtniška polja z izdelavo betonske strešne opeke. Sprva številna naročila pa so z leti upadla, saj so betonsko strešno opeko zamenjali drugi materiali in temu so se pri Brglezovih prilagodili. Izdelovati so pričeli betonske kvadre. Obrt je prevzel Stanko, saj žena vsega ni več zmogla. Danes pa očetu in materi po-

magajo tudi otroci - sin Boris, pa tudi hči Nataša zna prijeti za delo. S še dvema delavcema - Jurijem Mlinerjem in Ivom Einfaltom se da kar dosti narediti. Povprečno okoli 500 kvadrov na dan naredijo.

Betonski kvadri, ki jih pri Brglezu izdelujejo, so štirih različnih velikosti: 30 x 40 x 20 centimetrov, 25 x 40 x 20 centimetrov, 20 x 40 x 20 centimetrov in 12 x 40 x 20 centimetrov. Za cene lahko povemo, da so

res konkurenčne, še bolj kot pa je za marsikoga pomembno, da na naročene kvadre skoraj ni treba čakati. No, kakšen teden do štirinajst dni največ. So pa med naročniki zelo pogosto kmetje kooperanti kmetijskih zadrug.

Brez težav seveda tudi pri izdelavi kvadrov ne gre. Imajo sicer vso potrebno mehanizacijo, toda kaj, ko se nekateri deli radi kvarijo, težko pa je dobiti nove. To velja

ZGODBA ZA NEDELJSKO POPOLDNE

LOVČEVA HUDA URA

Francelj in Jaka sta bila zelo vneti lovca. Kadar sta se srečala, je njun pogovor kaj kmalu prišel na obravnavo divjadi in lova.

Nič kolikokrat sta si že povedala, kako je Jaka enkrat meseca januarja v hudem mrazu, ko je sijala polna luna ves premražen sedel na visoki preži dolgo v noč, in čakal lisico. Lisica da je hodila malo več kot streljaj od visoke preže, to je Jaka pozneje ugotovil po sledi v snegu. Vendar pa pod visoko prežo lisica ni prišla.

Jaka nikoli ni pozabil povedati kako je bil ves trd od mraza, tako da je le s težavo splezal iz visoke preže, ter da nikoli ni zmanjkalo poti do doma.

Francelj pa je najraje obupal spomin kako je uplenil najlepšega srnjaka. Že zgodaj pomladi ga je opazil na katero jaso istopa. Srnjak je bil zelo previden, na pašo je prihajal zelo pozno zvečer, malo pred nočjo. Zjutraj pa ko se je do dobra zdanilo, je že izginil v varno zavetje gozda.

Francelj je hodil opazovat svojega izbranca, celo pomlad in poletje, tja do začetka meseca avgusta ko je srnjad v prsku.

Ženitovanje srnjadi je to leto minilo nekoliko prej kot običajno, temu je bila kriva suša, ki je bila ves mesec julij. Sedmega avgusta pa se je popoldne čez dolino pripodila huda nevihta. Bliskalo se je in grmelno tako da se je vse živo poskrilo v varno zavetje.

Proti večeru pa se je nevihta unesla, Francelj se je opremil za lov. Vsedel se je v avto in se hitro odpeljal od doma, tako se mu je mudilo, da se še od žene ni poslovil.

Med potjo se je ustavil pri lovcu Janezu, ter ga povabil z sabo na lov. Janezu ni bilo treba dvakrat reči, in že sta se odpeljala proti gozdu.

Vsa mokra od rosne trave, katero je poprej namočil dež, sta prišla do visoke preže. Čisto tiho sta splezala po lestvi.

Ko sta se usedla sta že zagledala srnjaka kako se smuka po grmovju ob začetku jase. Francelj je ugotovil z dalnogledom da je to tisti pravi srnjak, katerega je opazoval že več mesecev. Parkrat je globoko zadihal, potem pa je previdno pripravil puško in počakal da se je srnjak pripasal na sredo jase.

Francelj se je popolnoma umiril, puško je pomiril v plečko srnjaka in sprožil. Ko je počilo je srnjak padel kot da bi mu nekdo spodrezal noge, niti ganil se ni več. Ja veš Jaka to je bil mojstrski strel, veš moja puška z njo sem vedno siguran, kamor pomerim tam zadenem.

Tako sta si Jaka in Francelj pripovedovala vsak svoje lovske doživljaje, in nikdar nista bila v zadregi, da bi si ne imela kaj povedati. To kar sta si že desetkrat povedala sta si spet ponovno povedala, seveda vsakokrat nekoliko drugače.

Enkrat v nedeljo popoldne, ko sta se vračala domov iz skupnega lova, sta bila tako zaverovana v pogovor da sta kar prehitro prišla do križpotja, kjer so se njune poti ločile. Ko sta se že poslavljala se je Jaka spomnil da ima doma nekaj litrov dobrega vina, katerega mu je prinesel prijatelj.

Jaka reče Francelju, veš kaj pojdi z mano bova popila vsak en kozarec vina, saj sva oba žejna po tem napornem lovu. Francelj pa pravi veš domov moram me žena čaka z kosilom, bo huda če bom prepozno prišel domov. Jaka pa je le vstrajal, pojdi no z mano saj se ne boš dolgo zamudil. Te bom jaz z avtom zapeljal domov.

No in tako se je Francelj le dal pregovoriti, in sta šla k Jaku domov. Tam sta se usedla v lovsko sobo, Jaka pa je prinesel steklenico vina in kozarce ter natočil. Prvi kozarec sta spila kar v enem dušku tako sta bila žejna.

Potem pa sta se pogovarjala in pila vino ki je bilo res izvrstno. Pri tem pa je Francelj čisto pozabil da mora domov. Počasi se je začelo mrčiti, Jaka in Francelj pa sta praznila že drugo steklenico. Takrat pa se Francelj le spomnil da mora domov.

PIŠE:
JANKO KRAŠOVEC

Hudo ga je zaskrbelo kako bo doma. Jaka je držal besedo, sam si ni upal peljati auta ker je popil preveč vina, poklical je sina in mu naročil naj njegovega prijatelja odpelje domov, ker je že zelo pozno da ne bo preveč kregan. Auto je že brnel, Jaka in Francelj pa sta se še kar poslavljala, tako da ju je Andrej že moral priganjati da je škoda bencina, ko auto brni in stoji na mestu.

No in končno sta se odpeljala. Jaka je odšel proti hiši in mrmral sam pri sebi, malo pozno je že res, no ja pa Francelj se bo že znašel in potolažil svojo ženo. Si bo že kaj izmislil.

Auto je hitro drčal po lepi cesti proti Franceljevemu domu. In bolj ko sta približevala, bolj je Francelja skrbelo kako se bo doma končalo, najbrž bo huda ura.

Ko je Francelj prestopil prag svoje hiše, ga je že čakala njegova žena Barbka. Oborožila se bila z metlo, Francelj še ni utegnil pozdraviti ko se je že iz Barbke usula grozeča poplava besed.

Barbka je imela namršene obrvi, oči pa so se ji kar svetile od jeze. A tako je rekla, ali se sedaj pride iz lova. Kaj misliš da ti bom verjela, da je lov tako dolgo trajal.

Kar po pravici povej v kateri gostilni ste popivali, in zapravljali denar in čas. Jaz pa naj bom sama ves čas doma in se ubadam z hišo, z otroci in z živino v hlevu. Otroci me prav malo ubogajo, Jožek še sedaj ni napravil domače naloge. Ves popoldne se je potepal, ravnotakšen bo kot si ti. In kaj imam jaz od takega moža, ki nima niti ene ure časa za mene, da bi šla kam skupaj in se kaj pogovorila.

O jaz uboga reva si je Barbka zkrila obraz, usedla se je na stol in se milo razjokala. Debele solze so ji polzele med prsti, in vsa se tresla od ihtenja.

Francelj je nekaj časa stal kot ukopan. Kljub hudim očitkom ki jih je pravkar slišal, se mu je Barbka zasmilila. Počasi je stopil do žene in jo na rahlo pobožal po laseh. Potem pa jo je nežno objel in rekel. Nikar ne bodi tako huda Barbka, po pravici ti povem da nisem bil v gostilni.

Po končanem lovu me je Jaka povabil k sebi domov na kozarec vina, potem pa sva malo predolgo govorila.

Sicer pa Barbka bodi zadovoljna da me še sploh vidiš živega pred sabo. Barbka je počasi prenehala ihteti, malo pa jo je le zaskrbelo kaj bi se tako strašnega naj pripetilo njenemu možu, in je prisluhila.

Veš Barbka danes ko smo imeli lov tam gori na Vrheh, me je lovovodja postavil k tistim skalam tik pod vrhom. Okrog mene je bilo vse tiho in mirno, le enkrat sem v daljavi slišal lovski rog in pasji lajež. Potem pa je bilo vse mirno. Imel sem veliko časa

in sem marsikaj premišljeval, tudi na tebe sem mislil.

No in ko sem takole premišljeval zaslišim za sabo nek ropot. Obrnem se in zagledam kakih dvajset korakov pred sabo velikanskega medveda. Medved je stal na zadnih tacah, predne šape iz katerih so mu gledali črni kremplji, pa je stegoval proti meni. Gobec je imel široko razprt, da so se mu videli strašni beli zobje. In da bi ti slišala kako je renčal. Jaz sem za trenutek okamenel, že sem mislil, Francelj konec je s tabo. Nikoli več ne boš videl svoje Barbke. Potem pa sem se le spomnil da imam noge. Bliskovito sem se obrnil in jo uclil kar so me noge nesle proti dolini.

Nisem imel časa da bi se ozrl nazaj kaj dela medved. Za sabo sem slišal le ropot in renčanje. Tako sem vedel da medved teče za mano. Tekel sem kolikor so me noge nesle, da imam puško v roki se še spomnil nisem.

No in končno sem pritekel iz gozda, šele tu sem se ustavil in prišel do sape. Sedaj sem vedel da medved iz gozda ne bo prišel za mano.

Ja vidiš Barbka tako se mi je danes godilo. Zadovoljna bodi da ima tvoj Francelj še tako urne noge. Kaj bi bilo če bi me bil medved dohitel, in mi odtrgal glavo. Pa bi jaz prišel brez glave domov, kaj pa bi ti počela z takim možem brez glave.

Barbka je začudeno gledala moža če še sploh ima glavo. Malo je nejeverno zmajala z glavo, saj še do danes ni slišala da prebivajo medvedje v teh gozdovih. Pa če njen Francelj tako pravi bo že menda res.

Kar milo se ji je storilo, ko je takole ob sebi gledala svojega moža, in že je pozabila na hudo uro, katero mu je malo prej pripravila.

Spomnila se je kako mora biti Francelj lačen ko še ni nič južinal. Z umirjenim glasom je rekla, Francelj kar sezuji se in umij. Jaz pa ti bom pogrela in pripravila kosilo.

Francelj je počasnih korakov odšel v sobo, odložil puško in nahrbtnik, ter se vsedel na klop. Obraz se mu je razpotegnil v zadovoljen smehljaj. Sam pri sebi je dejal, pa sem le poceni prestal to hudo uro. Kar dobro sem potolažil in prepričal svojo ženo.

Čisto po tiho da bi ga Barbka ne slišala je dejal, tudi jaz še nisem slišal da bi živeli medvedje v naših gozdovih. Da pa potolažiš hudo ženo, si moraš pa medveda izmisliti.

3. julija sta praznovala zlato poroko Knez Janez (roj. 8. 5. 1910) in Stefaniya (roj. 25. 12. 1907). Imata šest otrok, tri fantje in tri dekleta, šestnajst vnukov in šest pravnukov. Na kmetiji nad Rimskimi Toplicami sta že od leta 1934. Janez je poleg dela na kmetiji opravljal tudi železničarske posle v Rimskih Toplicah. Sam je prenovil vsa poslopja. Zdaj sta na kmetiji ostala sama, otroci so se izšolali in šli po svetu. Domov še radi pridejo, da pomagajo staršem pri večjih delih. Knezova sta še čila in zdrava, saj še redita dve kravi in dva prašiča. Kmetija meri okrog 4 ha in 64 a, od tega je 68% obdelovalne zemlje. To je kar dovolj, če človeku že zmanjkuje moči. Vendar se Knezova ne data letom in starosti. Stefaniya še vedno bere brez očal, je še zelo korajžna. Oba sta najbolj želita zdravja in to si tudi zaslužita.

BOŽA GOLOUŠ

S prodajo deviz banki do zanimivih posojil in vrste novih ugodnosti

kredit za začetek, obnovo in razvoj kmetijske ali ribiške dejavnosti,

posojilo za popravilo avtomobila in kmetijskih strojev,

kredit za nakup izdelkov in naprav za varčevanje z energijo v stanovanjih ali stanovanjskih hišah,

posojilo za nakup ali gradnjo garaže,

oprostitev plačila temeljnega prometnega davka pri nakupu vrste izdelkov in dobrin trajnejše vrednosti,

niz namenskih posojil po novih pravilnikih in vrsto drugih posebnih ugodnosti.

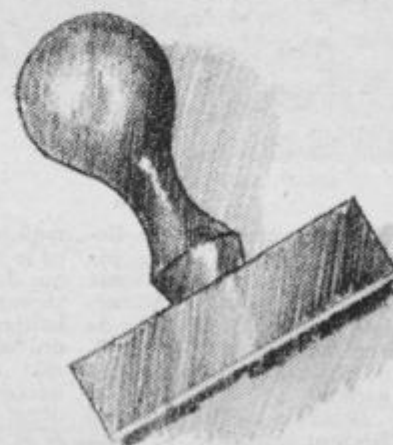
Podrobne informacije pri enotah naših temeljnih bank in po telefonu 061/216 422, vsak delavnik razen sobote od 9. do 11. ure.

Občan, ki na svojem deviznem računu oziroma devizni hranilni knjižici razpolaga s prihranki v konvertibilni tuji valuti, si s prodajo teh deviz banki zagotovi:

dinarsko posojilo v gotovini,

stanovanjsko posojilo, med drugim tudi za nakup starega stanovanja ali stanovanjske hiše,

posojilo za razširitev in posodobitev zasebne gospodarske dejavnosti,

10 ljubljanska banka

ODKRILI VLOMILCE

KRADLI BAKER

Nakradeno blago so preprodajali

Kriminalisti so odkrili skupino sedmih vlomilcev, ki ob koncu preteklega in na začetku tega leta vlamljala v trgovine v Celju in okolici. Največ nakradenega blaga je znašala več kot milijon dinarjev.

Največ kaznivih dejanj je pripisano 34-letni Ivan Velenšek, ki je bil že prej večkrat kaznovan. Le-ta je k izvrševanju kaznivih dejanj nagovarjal tudi druge.

Največjo škodo so naredili v Cinkarni Celje, kjer so Velenšek, 36-letni Drago Sinkovec, Belič iz Domžal in 32-letni Edvard Veler iz Celja vlamljali v skladišča in kradli bakere, električni kabel in druge, odnesli pa so tudi 106 kilogramov čistega kositra. Sinkovec je iz Cinkarne odnašal tudi 45-letni Martin Samec iz Celja, pomagala pa jim je celjski taksist, 29-letni Jože Rozman. Iz Cinkarne so skupaj ukradli približno 7 ton bakra, prodajali pa so ga Surovin in Dinosu.

Velenšek je potem skupaj s Sinkovcem in 33-letno Povalc iz Celja vlamjal še v delavnico »Dreta«, kjer je Marjana Mančka iz Celja dvakrat v delavnico električarstva Mirana Grajzla v delavnico mehanika Pa-Božića ob Mariborski ce-

sti v Celju. Velenšek in Veler sta tudi vlamila v nedograjeno stanovanjsko hišo in v počitniško hišo v Lazah pri Titovem Velenju. Na vlamilsko podviga ju je pripeljal taksist Jože Rozman, ki je dobil za plačilo ukradene predmete.

Velenšek je vlamil še v trgovino Elektrotehna v Celju, kjer pa ni našel denarja, ki ga je iskal. Pač pa so odnesli 65.000 dinarjev gotovine pri vlamu v trgovino Kovinar ob Mariborski cesti.

Samec je vlamil tudi v delavnico Jožeta Penca v Celju in odnesel za približno 300.000 dinarjev blaga, prodal pa ga je Surovinu za 1000 dinarjev.

Sinkovec je skupaj s Samcem vlamjal tudi v osebne avtomobile v Celju, najraje pa sta jemala avto-radie in druge vrednejše predmete, ki jih je potem posrednik, 52-letni glasbenik Oto Pestner iz Celja prodajal na Hrvaškem.

Kriminalisti so uspeli izslediti vlomilsko skupino v kateri je bila večina (pet) brez zaposlitve. Ivan Velenšek, ki so ga priprili, pa je poskušal pobegniti iz Starega piskra. Vendar se je pri skoku skozi okno huje ranil.

SREČKO ŠROT

NEVARNA BREZOBZIRNOST

Cesta v Laško v četrtek popoldan. Na križišču na Polulah, kjer je hitrost že omejena na 60 kilometrov na uro, je na cesti zavil osebni avto. Iz laške smeri je za njim pridrvel tovornjak CE 153-304 šempetrskega Avtoprevoza in osebni avto, kljub temu, da je že vozil z največjo dovoljeno hitrostjo, na delu ceste med Polulami in Begom začel prehitovati. Nasproti je pripeljal drugi osebni avtomobil. Zaškrpale so zavore, osebna avtomobila sta se umaknila na desno stran ceste, ki je na tem odseku k sreči dovolj široka. Nevarno, vihravo prehitovanje se je končalo k sreči brez posledic.

Ze res, da je bil mogoče voznik tovornjaka na dolgi vožnji in se mu je mudilo domov, toda njegova drzna in neodgovorna vožnja bi se kaj kmalu končala z

nesrečo. Pa voznik zaradi tega ni bil nič prej doma, saj so njegovo divjanje s tovornjakom že nekaj metrov naprej obrzda semaforizirana križišča.

Na magistralni cesti na Polulah je bilo že več težjih prometnih nesreč, ki so terjala človeška življenja. Najpogostejši vzrok je bila prehitra vožnja. V bližini je tudi osnovna šola, križišča pa vsak dan prečka precej osnovnošolcev.

Prometni miličniki so na tem odseku že večkrat postavili radarsko kontrolo in imeli polne roke dela z izrekanjem kazni. Cesta je ravna in široka, zato veliko voznikov pritiska na plin. In očitno se jih veliko ne meni kaj dosti za opozorila in kazni in tudi ne za nevarnost v katero spravljajo druge.

S. S.

pravniki za bralce

NEZAKONITA VSELITEV V STANOVANJE

V neki veliki delovni organizaciji se je pred tremi leti zaposlil kot nekvalificiran delavec naš Safet. Bil je priden delavec in je redno pošiljal domov svoji ženi Fatimi in trem otrokom potreben denar za preživljanje. Nadvse pa si je želel, da bi bil skupaj z družino. Končno je prihranil še toliko denarja, da jim ga je lahko poslal za pot. In tako so prišli. Toda kje stanovati? Dokler je bilo še za silo toplo, so se stiskali v nekem začasno praznem skladišču, ki pa so ga morali kaj kmalu izprazniti. V tem je Safet izvedel za sorazmerno veliko stanovanjsko sobo in kdo ima ključ te sobe. S trditvijo, da mu je referent za stanovanjske zadeve iste delovne organizacije dovolil vselitev, je izmamil ključ prejšnjega imetnika stanovanjske pravice na tej sobi in se vselil, čeprav je komisija za stanovanjske zadeve delovne organizacije sobo z odločbo dodelila nekemu drugemu delavcu, ki je tudi že več let čakal na svoj »prostor pod soncem«.

Delovna organizacija je po svoji pravni službi tožila s trditvijo o njegovi nasilni vselitvi in tožbenim zahtevkom, da mora sobo izprazniti in jo izročiti tožeči delovni organizaciji v določenem roku, da ne izvršbe (paričijski rok) in da ji mora povrniti tudi pravne stroške.

Safet se je branil, da se ni nasilno vselil, saj je vendar imel ključ, vselitev pa mu je vendar dovolil referent za stanovanjske zadeve, čeprav ne pismeno in zato tožba ni utemeljena.

Prvo stopno sodišče je po opravljenem dokaznem postopku odločilo, da mora Safet zadevno sobo izprazniti. V obrazložitvi je napisalo, da sicer razume Safetovo stanovanjsko stisko, vendar je bilo njegovo ravnanje samovoljno in zato ne more uživati sodne zaščite. Po 53. členu republiškega zakona o stanovanjskih razmerjih se tisti, ki mu je stanovanje oddano (v tem primeru pa je bila soba oddana drugemu delavcu), lahko vseli šele, ko je sklenil stanovanjsko pogodbo, če ni v zakonu ali s splošnim aktom stanodajalca drugače določeno. Safet seveda ni imel t. i. »nakazilne odločbe« svoje delovne organizacije za sporno sobo ker jo je dobil pač drugi delavec in po redni poti, niti je sklenil stanovanjsko pogodbo, ki je skleniti tudi ni mogel, saj bi jo stanovanjsko podjetje lahko sklenilo le s tistim delavcem, ki je odločbo že imel v rokah.

Višje sodišče je Safetovo pritožbo zavrnilo, čeprav se mu je tačas družina še

povečala za novorojenega otroka. Ob nespornem dejstvu, da se je v opisano sobo nezakonito vselil, je vendarle takšen način reševanja lastnega stanovanjskega problema v nasprotju z zakonom in zato nedovoljen. Svoj problem bi moral Safet reševati ob pomoči pristojnih samoupravnih organov v svoji delovni organizaciji, v skrajnem primeru tudi s pomočjo občinskih organov. Popuščanje v podobnih primerih bi sicer pripeljalo do anarhije.

Safet je bil seveda obsojen tudi, da mora svoji delovni organizaciji povrniti pravne stroške.

Ob tem primeru pa je koristno opozoriti na določilo čl. 56 zakona o stanovanjskih razmerjih, ki določa:

1. Če se kdo vseli v stanovanje v nasprotju z določbami 53. člena tega zakona, izda stanovanjski organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo prizadetega (v našem primeru tistega delavca, ki mu je bila soba dodeljena z odločbo) odločbo o izpraznitvi stanovanja.

2. Zoper odločbo o izpraznitvi stanovanja je v treh dneh od njene vročitve dovoljena pritožba. Vložena pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

3. Odločbe iz prvega odstavka tega člena ni možno izdati, če je preteklo eno leto od vselitve v stanovanje.

4. Ne glede na določbe prvega odstavka lahko stanodajalec oziroma prizadeti zahteva v roku iz prejšnjega odstavka (torej v enem letu) s tožbo pri temeljnem sodišču izpraznitev stanovanja. Postopek po tožbi velja za nujen. Tožba ni dovoljena, če je sprožen upravni postopek.

5. Ob prisilni izvršitvi odločbe iz prvega odstavka četrtega odstavka tega člena ne pripadajo tistemu, ki je izseljen, niti najpotrebnejši prostori.

6. Oseba, ki se je vselila v stanovanje v nasprotju z določbami tega zakona, trpi vso škodo in stroške, ki so bili povzročeni v zvezi z njeno nezakonito vselitvijo.

Iz tega člena je razvidno, da je tudi rok za vložitev tožbe zaradi nezakonito vseljenih oseb le eno leto. Po tem roku mora sodišče tožbo zavreči. Nezakonito vseljeni pa lahko zahteva celo sklenitev stanovanjske pogodbe. Delovna organizacija pri Safetu pač ni odlašala! Druga stvar je, koliko tako dejanje še vedno pomeni. Kaznivo dejanje, kršitve nedotakljivosti stanovanja oz. nezakonite vselitve.

BORIS DEBIČ

PRIJELI VLOMILCE

Delavci celjske Uprave za notranje zadeve so prijeli 28-letnega Zdenka Jezernika iz Zagrada 144 pri Celju, ki je osumljen, da je lani in v začetku tega leta skupaj z mladoletnikom M.E. in I.Z. iz Celja vlamil v več kot pedeset avtomobilov v Celju in okolici.

V Celju so vlamljali v avtomobile na parkiriščih v ulici XIV. divizije, Kajuhovi in Trubarjevi ulici ter na Starem gradu. Različne predmete, ki so jih jemali iz avtomobilov, so shranjevali doma in jih kasneje prodajali. Zdenko Jezernik pa je ukradene torbice in osebne dokumente, ki bi jih lahko izdali, zažgal doma v peči.

Zdenko Jezernik je vlamjal tudi v Mariboru skupaj z mladoletnim B.V. iz Vrha pri Vidmu ob Ščavnici. Vdrla sta v vrtec in restavracijo in vlamila še v več avtomobilov v Mariboru.

Delavci celjske UNZ so med preiskavami našli precej nakradenega blaga, ki ga vlomilci še niso uspeli prodati, pravi lastniki pa se še niso oglasili.

S.S. Foto: UNZ Celje

OSKRUNILI SO CERKEV

Doslej še neznani vlomilci so prejšnji teden vdrl v cerkev Sv. Jederta v Gotovljah pri Zalcu in odnesli sedem kipcev.

Cerkvena vrata so odprli z izvijačem, odnesli pa so štiri kipce z glavnega oltarja in še tri druge, vse skupaj v vrednosti približno 210.000 dinarjev. Tatovi so prežagali tudi obešenko na vratih bližnje kapele in odnesli kip Marije z Jezusom, vreden približno 30.000 dinarjev.

Neznane vlomilce še vedno iščejo, kriminalisti pa so pri iskanju sledov v cerkvi naleteli na prste odtise na svečniku glavnega oltarja.

S.S.

UKRADEN NAKIT IZ VAZE

Dve Romki sta osumljeni, da sta prejšnji teden iz stanovanja J. L. iz Šempetra odnesli za približno 60.000 dinarjev zlatega in srebrnega nakita - prstanov in verižic.

J. L., ki je opazil Romki v bližini hiše, je takoj odšel v stanovanjske pogledat, če je vse na svojem mestu. Zdelo se mu je, da ni nič zmanjkalo, zato je odšel nazaj na polje. Toda čez čas se je spomnil, da bi mu lahko zmanjkalo nakit, ki ga je skril v vazo v dnevni sobi.

Ko je ugotovil, da nakita ni več, sta bili osumljenki že daleč, tatvino pa je prijavil miličnikom.

S. S.

ČRNA KRONIKA

UMRL ZARADI ZADUŠITVE

V nedeljo, 25. julija so v zgodnjih jutranjih urah našli pred domačo hišo mrtvega Milana Kneza, 37, doma iz Loč 16 v Šmartnem v Rožni dolini.

Knez je bil z glavo zagoden med šipkami železne ograje na stopnišču pred hišo. Komisija UNZ Celje s preiskovalnim sodnikom in namestnico javnega tožilca, ki je opravila ogled, ni mogla ugotoviti vzroka smrti, zato je bila opravljena obdukcija. Ugotovljeno je bilo, da je smrt nastopila zaradi zadušitve, kar niti ni bilo čudno, glede na lego, v kateri so Kneza našli. Ugotovili so tudi, da je Knez prejšnji večer okoli pol noči prišel vinjen

domov, padel po stopnicah in se poškodoval po glavi na črepih steklenice piva, katero je prinesel s seboj iz gostilne, v kateri je popival. Vendar te poškodbe na glavi za Knezovo smrt niso bile odločilne.

ČELNO TRČIL V STOJEČI AVTOMOBIL

Iz Buč proti Kozjem je vozil z osebnim avtomobilom 53-letni Jože Grobelšek. Ko je pripeljal v Vrensko gorco v levi ostri ovinek, mu je nasproti z neprimerno hitrostjo pripeljal voznik osebnega avtomobila, 24-letni Rudi Omerzel iz Krškega. Ker je cesta na tem delu zelo ozka, je Grobelšek svoje vozilo ustavil skrajno desno, vendar trčenja ni mogel preprečiti. Vozili sta čelno trčili, pri tem pa sta se oba voznika in en sopotnik v Grobelškovem in dva v Omerzelovem avtomobilu lažje poškodovali, na vozilih pa je bilo za 100 tisoč din škoda.

USODNI SKOK Z VLAKA

Z vlakom proti Mariboru se je peljal 26-letni Sinam Lišič iz Hajdarevičev, zaposlen pri Obnovi Ljubljane, ki ima svoje delovno področje v Ponikvi. Ker je na vlaku zaspal, na postaji ni pravočasno izstopil, zato je skočil iz vlaka, ko je ta že odpeljal s postaje. Pri skoku z vlaka ga je odbilo, pri padcu je dobil hude telesne poškodbe in je na zdravljenju v celjski bolnišnici.

PREVELIKA HITROST IN VOŽNJA PO LEVI

Tudi vzrok nesreče, ki se je zgodila na regionalni cesti v bližini Rogatca je bila prevelika hitrost in vožnja po levi strani ceste.

Iz Rogatca proti Rogški Slatini je vozil z motornim kolesom 25-letni Ivan Grofelnik iz Druškove gore. V naselju Erjavina je na ostrem desnem ovinku zapeljal na levi pas vozišča in trčil v prednje levo kolo tovornjaka, ki ga je nasproti pripeljal Dragotin Krsnik, star 30 let, doma iz Hlevnice. Pri trčenju je Grofelnik padel po cestišču, se huje poškodoval in so ga odpeljali v celjsko bolnišnico.

Z AVTOMOBILOM V 120 CM GLOBOK JAREK

Iz Gomilskega proti Braslovčam je vozil voznik osebnega avtomobila Izidor Koder iz Letuša. V Podvinu ga je zaradi neprimerne hitrosti v desnem ovinku zaneslo v levo, zapeljal je v 120 cm globok jarek in se hudo telesno poškodoval, njegova sopotnika pa sta pri nesreči dobila lažje telesne poškodbe. Na vozilu je bilo za okoli 120 tisoč din škoda.

ZARADI SPORA Z DELOVODJEM POKVARIL STROJ

Svojo jezo in nezadovoljstvo pa si je 29-letni Jože Planovšek iz Šmklavža shladil na sekalnem stroju v tozd Žaga delovne organizacije GLIN Nazarje. Po sporu z delovodjem in po »posvetu« s svojim sodelavcem Francem Plaznikom iz Radmirja, je Planovšek vrgel v sekalni stroj železni predmet z magnetom, ki sicer pobira železne predmete pred sekalnim strojem, da le-ti ne bi zašli v stroj. Zaradi tega je nastala na stroju materialna škoda, ki so jo ocenili na 939.200 din. Neocenjena pa je še škoda, ki je nastala zaradi izpada proizvodnje, za so morali okoli sto delavcev prerazporediti na druge delovna mesta.

Preiskovalni sodnik je za Planovška odredil preiskovalni zapor, Plaznika pa so po zaslišanju izpustili.

PRODAM

KRAVO, 8 mesecev, brejo, prodam. Apotekar, Rožni vrh 5, Šmartno v Rožni dolini.

GRAMOFON Iskra Garrard, 2 x 20 W ugodno prodam. Božo Zdovc, Tremerje 21, Celje.

GOSTINCI pozor, elektronski filter znamke Stern malo rabljen prodam. Vprašati po tel. (063) 26-233.

R-4, letnik 76 ugodno prodam. Inf. popoldna pri Štor, Kompolje 63, Štore.

PRISTNO domačo slivovko prodam. Anton Dolar, Otelno 14, Šmartno v Rožni dolini.

MZ 250, takoj prodam. Tel. 21-790 popoldan.

VOZNO kravo, 9 mesecev brejo, prodam. Adolf Kroflič, Prožinska vas 65, Štore.

RUSTIKALNI regal in TV stojalo prodam. Šketa, Rimska 8, Laško.

6 MESECEV brejo telico simentalco in 400 l jabolčnika prodam. Jakob Štor, Tremerje 8, Celje.

ŠOTOR z dvema prostoroma ugodno prodam. Inf. na tel. (063) 748-098 med 18. in 20. uro.

KOMPLET spalnico – les ugodno prodam. Stanko Kralj, Polzela 91 c, tel. 720-121.

DIATONIČNO harmoniko novo CFB prodam. Ana Šolinc, Začet 76, Škofja vas.

FIAT 750 letnik 70 v voznem stanju, prodam za 15.000 din. Tel. 28-392.

ČRNO-beli TV sprejemnik prodam. Inf. po tel. 35-867.

POSESTVO v Savinjski dolini, Šešče 35, Prebold 63312 z gospodarskim poslojem in 6 ha zemlje, na zelo lepi legi ob asfaltni cesti prodam.

DIANO, letnik 1979 v dobrem stanju, rdeče barve prodam. Založnik, Okrogarjeva 5, Nova vas.

NOV GOSTINSKI aparat za mletje kave, kompletna vodna črpalka trifazna, računski stroj Triumf na trak prodam. Vprašati: Gostilna Pečovnik, Male Braslovče.

TRAKTORSKE gume 10-28 prodam. Jezovšek, Vrhe 51, Teharje.

8 LET staro brejo kobilu in staro betonsko opeko karo prodam. Brežnik, Lopata 16, Celje.

PRIKOLICO za traktor, lažjo, prodam. Senica, Ogorevc 6, Štore.

ŠOTOR za pet oseb nemški – 3 sezone rabljen prodam. Tel. (063) 821-364.

NOVEJŠO stanovanjsko hišo z lepo urejeno okolico in Zgornji Savinjski dolini prodam. Primerno za turizem. Inf. po tel. (063) 840-104.

VSELJIVO hišo z gospodarskim poslojem v Preboldu prodam. Šifra: »PREBOLD«.

MZ TS 150 dobro ohranjen prodam. Vinko Bobnar, Trnovlje 104, Celje.

LADO 1600 s plinsko napravo, letnik oktober 1980, prevoženih 32.000 km prodam. Boris Pratkanar, Šaranovičeva 4, Celje. OGLED OD 18. ure dalje.

FIAT 750, letnik 74, dobro ohranjen prodam. Raček, Ul. bratov Frecetov 3, Ostrožno, Celje.

MOTOR za zastavo 101, prevoženih 45.000 km prodam. Inf. vsak popoldan po tel. 724-065.

MZ 150 ccm z 7600 prevoženih km, letnik 79 prodam. Niko Popovič, Cesta v Lokrovec 22, Celje.

PO UGODNI ceni prodam 3500 kom modula a' 26,00. Stan-ko Goluf, Ponikva 34, tel. 27-411 int. 574.

MOTORNO kolo športno prenovljeno 50 ccm prodam. Olga Križnik, Brode 24, Vransko.

FIAT 750, letnik dec. 77 prodam. Ivanka Pavič, Dobrova 42 b, Celje, tel. 28-393 vsak dan.

NOV moto-kultivator Diezel 8 KS s kosilnico in frezo prodam. Tel. 772-124, Arclin 21 d.

RABLJENA vhodna vrata (zidarska mera 212 x 107) prodam. Joža Savinec, Efenkova c. 33, Velenje, tel. 850-349.

ZAPOROŽCA, letnik 73 prodam. Franc Šuštar, ul. Dušana Kvedra 36, Šentjur pri Celju.

ROČNI voziček nosil. 4-500 kg prodam. Ana Vrhovšek, Lahomna 19.

DVA KAVČA, omari, dnevno mizo s foteljima, kuhinjsko trajnogorečo peč prodam po ugodni ceni. Jožica Leskovšek, Cankarjeva 11, Celje, tel. 22-423.

STRUŽNICO z motorjem v dobrem stanju prodam. Franc Kresnik, Laška vas 26 a, Štore.

JAWO 350 Kalifornija, prodam. Oberžan, Lopata 8, tel. 28-669.

RENAULT 4 Ti special, letnik 78 dobro ohranjen prodam. Inf. tel. 831-873 po tretji uri.

SPALNICO in sedežno garnituro prodam. Inf. na tel. 35-498 med 15. in 17. uro.

MOTORNO kolo Tomos avtomatik 3, prodam. Tel. (063) 23-359.

NOVO peč za centralno kurjavo Feroterm 40.000 Kcal z boilerjem prodam. Tel. 735-109, Rimske Toplice.

DNEVNO omaro starejšega tipa prodam. Ivan Blatnik, Turbarjeva 38, Celje.

OMARO kombinirano, masivno za dnevno sobo, prodam. Kenig, Teslova 12.

FLAYTO Yamaha prodam za 3 M, Alt saxafon Weltklang, prodam za 2,5 M. Inf. (063) 28-431, Albert.

BRAKO šotor prikolicu, dobro ohranjen prodam. Inf. po tel. 31-328, Celje.

ZASTAVA kombi 430 menjam za zastavo kombi 1300 ali prodam. Anton Škarlin, Zabukovica, 16, Libovska vlečnica.

MOPED Apr 4, prodam. Vprašati med 16. in 20. uro. Sevršek, Iršičeva 8.

SMREKOVE skodle prodam. Ponudbe po tel. (063) 28-611 int. 238.

FIAT 750 ugodno prodam. Inf. od 16. do 19. ure po tel. 28-471 ali Golob, Ul. Dušana Kvedra 51, Celje Ostrožno – za gasilskim domom).

SPAČKA letnik 75 in letnik 76 ter l. 74, prodam po delih – motor, menjalnik brezhiben. Rezan les bor 5 cm 1,5 m². Ribič, Breg pri Polzeli 70.

VEČ parcel z lokacijskim dovoljenjem v K.O. Železno prodam. Ivan Grobelnik, Petrovče 123 pri zadružnem domu.

ZASTAVO 435 F in Diano ugodno prodam. Lahko tudi za gradbeni material. Tel. 26-289 popoldan.

ZASTAVO 750 S, letnik 79, karambolirano prodam. Ogled od 19. do 20. ure. Podgoršek, Kojnsko 13, Vojnik.

TELICO sivo rjave barve, 4 mesece brejo prodam. Danica Žagar, Gornja vas 29, Prebold.

BIKCA simentalca, star 10 tednov, prodam. Karl Suša, Zvodno 1, nad Ribogojnoco, Zagrad.

MLADO kravo, simentalco s teličkom, prodam. Jože Borovšak, Kompolje 48, Štore.

GOLF, letnik 1977, prodam. Korže, Okrogarjeva 7, Celje.

GUMI voz 13 col, prodam. Peter Šantel, Kameno 13, Šentjur pri Celju.

OPEL Kadett, letnik 1970, prevoženih 135.000 km, dobro ohranjen, prodam. Ogled 8. avgusta od 9. do 12. ure. Leopold Veber, Loka pri Zidanem mostu.

NOV regal-omaro za dnevno sobo še zapakirano, ugodno prodam. Možnost odplačevanje na obroke. Tel. 22-779.

NSU 1200 C, letnik 72, dobro ohranjen, prodam. Babno 20, Celje.

MASIVNI KAVČ nov, domače izdelave, prodam. Planko, Zg. Hudinja 31, Celje.

AUDI 60, letnik 70, karambolirano, a v voznem stanju prodam za 25.000 din. Ogled popoldan od 14. do 17. ure. Bojan Korošec, Delavska 21, Celje.

PRAŠIČKE švedske pasme prodam. Pavel Krajnc, Kratka pot 10, Vojnik. (Za zdrav. domom).

VOZNO kravo, šeko, prodam. Taldina, Male dole 27, Vojnik.

TELICO rodov. pasme, 11 mes. prodam. Verica Lednik, Zagrad 140, (bližina starega gradu).

KUPIM

WARDBURG caravan, kupim. Jože Tabor, Prešernova 2, Velenje.

V BLIŽINI Celja kupim zemljo, lahko tudi gradbeno parcelo. Veli-kost okoli 2000 m². Ponudbe na naslov: Ožek, Pohorska 4, ali na tel. 35-867.

KUPIM starejšo, majhno dvosobno hišo z okoli 25 arov zemljišča v širši okolici Celja. Vera Rozman, Šentjur pri Celju, Kvedrova 7.

STANOVANJA

SOBO oddam dekletu za pomoč v gospodinjstvu. Tel. 28-249 od 18. do 20. ure.

MIRNEMU paru oddam sobo. Šifra: »MIRNA«.

OPREMLJENO sobo oddam mirnemu dekletu. Oglasite se od 12. do 15. ure. Tel. 27-508.

ZAMENJAM družbeno dvo in pol sobno stanovanje na deželi za enako v mestu Šentjurju ali Celju. Silvo Antlejš, Lopaca 10, Prevorje.

DVE dekleti sprejem v opremljeno centralno ogrevano sobo. Partizanska 38.

SOBO ali manjše stanovanje v Celju išče službenka s 1. sept. tel. (062) 28-059.

ZAMENJAM 3-sobno starejšo, lastniško, komfortno (centralna) stanovanje v Celju za enopol-sobno ali dvosobno komfortno stanovanje. Ponudbe pod: »DO-PLAČILO«.

DEKLETI, zobni asistentki iščeta sobo v bližini zdravstvenega doma. Pihler Marjetka, Ciglenca 30, 62241 Sp. Duplex.

ZAPOSILITEV

V REDNO delovno razmerje sprejem ključavničarja in stavbne-ga kleparja. Pogoji voznik B-katg., Ključavničarstvo – Pilko, Celje, Tel. 32-902.

GOSTILNA Grad Braslovče sprejme v redno delovno razmerje eno ali dve dekleti s prakso v strežbi. Urejen delovni čas. Nastop službe 15. avgust 82.

ZAPOSIM žensko za delo v gostilni. Za pogoje se pozanimajte na naslovu Drago Felle, Dovže 33, Mislinja ali osebno v gostilni Goljat in Dovžah.

RAZNO

IŠČEM inštruktorja kemije v avgustu i. letnik usmerjena. Tel. 220-20 od 13. do 14. ure.

MLADA družina sprejme upoko-jenke za pomoč v gospodinjstvu in varstvo 3 letnega otroka. Nudimo hrano in stanovanje. Šifra: »ZELO UGODNO«.

ŽELIM spoznati nevezano zdravo upokojenko 60. let za skupno gospodinjstvo v urejeni hiši v Celju. Ponudbe: »ČISTA IN DO-BRA GOSPODINJA«.

Komisija za delovna razmerja

DO Hmezad export-import Žalec

objavlja
prosta dela in naloge

šofer-mehanik

Pogoji:

1. končana poklicna šola za avtomehanike z VK izpitom
2. 2 leti prakse
3. izpit za voznika B, C, E kategorije
4. izpit iz varstva pri delu

Vsi kandidati naj prošnje z dokazili o izobrazbi pošljejo oz. predložijo osebno v tajništvo DO Hmezad export-import, Vrečarjeva 14, 63310 Žalec, v roku 15 dni od dneva objave.

ZAVOD OBČINE CELJE ZA PLANIRANJE IN IZGRADNJO Aškerčeva 15, 63000 CELJE OKS-ENOTA ZA UPRAVLJANJE IN UREJANJE STAVBNIH ZEMLJIŠČ CELJE

RAZPISUJE

JAVNI RAZPIS

za oddajo stavbnega zemljišča za individualno stanovanjsko gradnjo v soseskah Ostrožno, Skalna klet in Zgornja Hudinja

Na stavbnih zemljiščih iz tega natečaja je predvidena gradnja enodružinskih stanovanjskih hiš in poslovno stanovanjskih objektov. Zazidalni pogoji za gradbene objekte so razvidni iz zazidalnih načrtov in LD, ki so interesantom na vpogled pri ZPI Celje.

Natečaja se lahko udeleže pravne in fizične osebe.

1. Rok za pričetek gradnje je 1. 3. 1983 za dokončanje pa 1. 5. 1984. V primerih vrste gradnje je pogoj istočasna graditev temeljev, zaključene vrste hiš.

Po preteku teh rokov lahko OKS-Enota za upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč primeru neizpolnitve odzame zemljišče ob enakih pogojih kot ga je dodelila. Varščina vplačana po tem natečaju se v takšnem primeru ne vrne.

2. Interesenti morajo vložiti pismene vloge na naslov:

OKS-Enota za Upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč Celje, Aškerčeva ul. 15. V vlogi morajo interesenti nedvoumno izjaviti, da sprejemajo vse razpisne pogoje in priloženo potrdilo o vplačani varščini ter dokazilo o stanovanjskih in socialnih razmerah, namenjenem varčevanju, udeležbi v NOV, o zaposlitvi (kje).

3. Stavbna zemljišča bodo na osnovi točkovnega sistema oddana tistemu udeležencu, ki bo po pogojih zbral največ točk. Prednost ima:

– udeleženec, ki je brez najnujnejših stanovanjskih prostorov ali ima neprimerno stanovanje

– udeleženec, ki ima večje število družinskih članov

– udeleženec, ki ima nižji osebni dohodek na družinskega člana

– mlajša družina pred družinami s preskrbljenimi otroki

– borci NOB brez primernega stanovanja

– udeleženec, ki bi z izgradnjo družinske stanovanjske hiše zmanjšal oddaljenost od organizacije, kjer dela

– udeleženec, ki je na začasnem delu v tujini

– udeleženec, ki namensko varčuje.

6. V ceni ni vsebovan prispevek za spremembo namembnosti kmetijskega ali gozdne zemljišča (Uradni list SRS 11/74) niti poseben prispevek na promet s kmetijskim zemljišči, ki se pridobivajo v nekmetijske namene (Uradni list SRS 26/73).

V ceni je vsebovan prispevek po pravilniku o pogojih za priključitev na celjski vodovod, kanalizacijo in prispevek po pravilniku o pogojih za priključitev ali povečanje priključne moči porabnikov električne energije ter stroški izdelave LD. Pri PS hišah upoštevan samo prispevek za stanovanjski del, dočim bremenijo stroški prispevkov za delavnico vsakega investitorja še dodatno.

7. OKS-Enota za upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč si pridržuje pravico, da zemljiščih iz tega natečaja brez predhodnega vprašanja in brez pravice do odškodnine izvršiti manjkajoča dela v okviru urejanja stavbnega zemljišča po členu 12 Zakona o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem in veljavnega zazidalnega načrta.

8. Stroške zemljiškoknjižnih dejanj v zvezi z vknjižbo pridobljene pravice po tem natečaju nosi OKS-Enota.

9. O izidu natečaja bodo ponudniki pismeno obveščeni v 8 dneh po zaključku natečaja.

10. Parcele so opremljene in so zagotovljene naslednje sekundarne naprave: vodovod, kanalizacija, elektrika in asfaltna ulica.

11. Nastop posesti na razpisanih parcelah bo možen v 14 dneh po podpisu pogodbe o dodelitvi.

12. V ceni ni vsebovan prispevek za spremembo namembnosti kmetijskega ali gozdne zemljišča (Uradni list SRS 11/74) niti poseben prispevek na promet s kmetijskim zemljišči, ki se pridobivajo v nekmetijske namene (Uradni list SRS 26/73).

V ceni je vsebovan prispevek po pravilniku o pogojih za priključitev na celjski vodovod, kanalizacijo in prispevek po pravilniku o pogojih za priključitev ali povečanje priključne moči porabnikov električne energije ter stroški izdelave LD. Pri PS hišah upoštevan samo prispevek za stanovanjski del, dočim bremenijo stroški prispevkov za delavnico vsakega investitorja še dodatno.

7. OKS-Enota za upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč si pridržuje pravico, da zemljiščih iz tega natečaja brez predhodnega vprašanja in brez pravice do odškodnine izvršiti manjkajoča dela v okviru urejanja stavbnega zemljišča po členu 12 Zakona o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem in veljavnega zazidalnega načrta.

8. Stroške zemljiškoknjižnih dejanj v zvezi z vknjižbo pridobljene pravice po tem natečaju nosi OKS-Enota.

9. O izidu natečaja bodo ponudniki pismeno obveščeni v 8 dneh po zaključku natečaja.

10. Parcele so opremljene in so zagotovljene naslednje sekundarne naprave: vodovod, kanalizacija, elektrika in asfaltna ulica.

11. Nastop posesti na razpisanih parcelah bo možen v 14 dneh po podpisu pogodbe o dodelitvi.

12. V ceni ni vsebovan prispevek za spremembo namembnosti kmetijskega ali gozdne zemljišča (Uradni list SRS 11/74) niti poseben prispevek na promet s kmetijskim zemljišči, ki se pridobivajo v nekmetijske namene (Uradni list SRS 26/73).

V ceni je vsebovan prispevek po pravilniku o pogojih za priključitev na celjski vodovod, kanalizacijo in prispevek po pravilniku o pogojih za priključitev ali povečanje priključne moči porabnikov električne energije ter stroški izdelave LD. Pri PS hišah upoštevan samo prispevek za stanovanjski del, dočim bremenijo stroški prispevkov za delavnico vsakega investitorja še dodatno.

7. OKS-Enota za upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč si pridržuje pravico, da zemljiščih iz tega natečaja brez predhodnega vprašanja in brez pravice do odškodnine izvršiti manjkajoča dela v okviru urejanja stavbnega zemljišča po členu 12 Zakona o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem in veljavnega zazidalnega načrta.

8. Stroške zemljiškoknjižnih dejanj v zvezi z vknjižbo pridobljene pravice po tem natečaju nosi OKS-Enota.

9. O izidu natečaja bodo ponudniki pismeno obveščeni v 8 dneh po zaključku natečaja.

10. Parcele so opremljene in so zagotovljene naslednje sekundarne naprave: vodovod, kanalizacija, elektrika in asfaltna ulica.

11. Nastop posesti na razpisanih parcelah bo možen v 14 dneh po podpisu pogodbe o dodelitvi.

št.	Soseska	št.	Površina	zemljišča	kom. urej.	ured. parc.	gradnja
1.	Skalna klet	1915/1					
		1912/5	329 m ²	45.586,25	210.459,45	256.045,70	1/2 D
2.	Zg. Hudinja	207/3					
		1737/2	1235 m ²	171.121,60	376.224,10	547.345,70	P
3.	Zg. Hudinja	207/4					
		203/2					
		1737/3	1081 m ²	149.783,35	359.284,10	509.067,45	P
4.	Zg. Hudinja	203/3					
		202/7					
		1737/4	928 m ²	128.583,70	342.454,10	471.037,80	P
5.	Zg. Hudinja	253/2					
		254/3					
		255/2	706 m ²	97.823,35	318.034,10	415.857,45	EH
6.	Ostrožno	906/21	231 m ²	32.007,35	265.784,10	297.791,45	V
7.	Ostrožno	906/101	219 m ²	30.344,65	264.464,10	294.808,75	V
8.	Ostrožno	827/57	582 m ²	80.641,90	304.394,10	385.036,00	A
9.	Ostrožno	827/74	508 m ²	70.388,50	296.254,10	366.642,60	A
10.	Ostrožno	808/6					
		1145/7	595 m ²	82.443,20	305.824,10	388.267,30	A
11.	Ostrožno	808/7	491 m ²	68.032,95	294.384,10	362.417,05	A
12.	Ostrožno	808/24					
		1145/13	436 m ²	60.412,15	288.334,10	348.746,25	A

LEGENDA:

1/2 DV = polovica dvojčka

PS = poslovno stanovanjska hiša

EH = prostostoječa stan. hiša

VH = vrstna hiša

AE = atrijska hiša

POZD ORODJE-OPREMA ŠENTJUR PRI CELJU

KOMISI

TV SPORED

MEDELJA, 8. 8.

8.45 POROČILA (Lj)
8.50 ŽIV ŽAV, - otroška matineja (Lj)
9.40 N. Compasiez: ŽENSKÉ Z OBALE, nadaljevanje in konec (Lj)
11.10 TV KAZIPOT (Lj)
11.30 DOMAČI ANSAMBLI: Dobri znanci (Lj)
12.00 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj)
13.00 POROČILA (do 13.05) (Lj)
13.50 Hochenheim: AVTOMOBILSKE DIRKE FORMULE 1 ZA VN NEMČIJE, prenos, EVR, (Zgb II)
16.00 DNEVNI PREGLED SP V PLAVANJU, VATERPOLU IN SKOKIH V VODO (Zgb II, Bgd II)
17.00 RISANKA (Lj)
17.15 POROČILA (Lj)
17.20 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
17.35 KOMISAR MOULIN, francoska nanizanka (Lj)
18.15 RISANKA (Lj)
19.23 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.25 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 ILINDEN, nadaljevanje TV Skopje (Lj)
21.20 ČLOVEK BREZ MEJA: Veliko vprašanje, dokumentarna serija (Lj)
21.55 ŠPORTNI PREGLED (Zgb)
22.25 POROČILA (Lj)

PONEDELJEK, 9. 8.

18.35 KMETIJSKA ODDAJA TV ZAGREB (Lj)
17.35 POROČILA (Lj)
17.40 ESKIMSKA ZIMA, angleško-kanadski dokumentarni film (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 ZDRAVO, MLADI (Zgb)
19.15 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.25 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 H. Moir: ZVEZA, pakistanska drama (Lj)
20.50 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
21.35 V ZNAMENJU

TOREK, 10. 8.

17.40 POROČILA (Lj)
17.45 MALI PINGVIN, otroška serija (Lj)
18.00 OTROŠKA FOLKLORA ČSSR: Hanča, Janko in Lucija (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 OBRAMBA IN SAMOZAŠČITA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)

Komisija za delovna razmerja pri TOZD

Osnovni šoli Slavko Šlander Prebold

razpisuje dela in naloge

čistilke

za nedoločen čas - s polnim delovnim časom.

Nastop dela 1. 9. 1982.

Komisija sprejema prošnje 15 dni po objavi razpisa.

RADIO CELJE

ČETRTEK, 5. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V četrtek za vas, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 6. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Žveplomater, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 7. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Kuharski kotic, 8.35 Koledar prireditve, 9.00 Poročila, 9.05 Jugotonov express, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.45 Športna sobota, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 8. 8.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Onkraj srebrne črte, 11.00 Vedri zvoki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Poročila, 13.05 Žveplomater (ponovitve), 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 9. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodno zabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 17.45 Glasbene novosti, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 10. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.45 Esperanto, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz delovnih organizacij, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Odmevi, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 11. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Za delavce iz bratskih republik, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 AKTUALNO (Lj)
20.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.50 R. Rolland: JEAN CHRISTOPHE, francoska nadaljevanje (Lj)
21.45 V ZNAMENJU (Lj)

SREDA, 11. 8.

18.00 POROČILA (Lj)
18.05 GUSARJI KAPITANA GANCHIA, brazilska otroška nadaljevanje (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 AMATERSKI STUDIO: KUD PTT Radinka-Djoka Pavlovič, oddaja TV Beograd (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 REPORTAŽA O MESTU ULČINJ (Bgd)
20.05 Sherborne (Anglija): IGRE BREZ MEJA (Bgd)
21.30 JAZZ NA EKRAJU: Kvartet Dexterja Gordona (Lj)
21.50 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 PADLA Z NEBA, otroška serija (Zgb I)
18.45 ZELENKI KABARET (Bgd I)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Pr)
20.00 SARAPALJA, brazilska drama (Bgd II)
20.45 POROČILA (Zgb II)
20.50 KULTURA DANES (do 21.35) (Bgd II)

ČETRTEK, 12. 8.

17.40 POROČILA (Lj)
17.45 ZBIS - M. Valjavec: PASTIR (Lj)
18.00 POT OKOLI SVETA Z OSMIMI NOTAMI: Kočija (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADI ZA MLADE: Podvigi za poletno rabo (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: ZAHODNI SVET, ameriški film (Lj)
21.25 MINIATURE: Jacques Prevert (Lj)
22.00 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 JOLE, JOLE, otroška serija (Tg I)
18.45 MUPPET SHOW (Sa I)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 FILMSKI VEČER: SLADKA PTICA MLADOSTI, ameriški film (do 22.30) (Sa II)

PETEK, 13. 8.

17.55 POROČILA (Lj)
18.00 DOMAČI ANSAMBLI: Alpski kvintet (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 POT V PRIHODNOST: Psiha in materija, izobraževalna oddaja (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FANTJE S HILL STREETA, ameriška nadaljevanje (Lj)
20.49 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.50 NE PREZRITE (Lj)
21.05 ŠPANSKE OPERNE ZVEZDE: Angeles Gulin (Lj)
22.00 SPREMLJAMO - SODELUJEMO (Lj)
22.10 NOČNI KINO: DNEVNIK NEKE

SOBARIČE, francosko-italijanski film
23.40 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 PLAVICA, otroška oddaja (N. Sad)
18.45 NARODNA GLASBA (Zgb I)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd II)
20.00 KONCERT ORKESTRA IZ TOULOUSA NA DUBROVNIŠKIH POLETNIH PRIREDITVAH '82 (Zgb II)
20.50 POROČILA (Zgb II)
20.55 TORIŠČA, dokumentarna oddaja (Zgb II)
21.45 NOČNI KINO: EQUUS - SLEPI KONJ, ameriški film (do 23.55) (Bgd II)

SOBOTA, 14. 8.

15.40 POROČILA (Lj)
15.45 DOBROTOLJIVI ZMAJ, madžarski mladinski film (Lj)
16.40 NOGOMET ŽELJEZNIČAR GALENIKA, prenos (Sa, Lj) v odmoru
18.30 ZNANSTVENO-TEHNIČNI FILM: Obnovljivi viri energije (Lj)
19.00 NAŠ KRAJ (Lj)
19.15 ZLATA PTICA - Makedonske pravljice: ZVITI PETER (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 X, Y, Z, angleški film (Lj)
21.40 ZRCALO TEDNA (Lj)
21.55 ČLOVEKOVA GLASBA: Novi glasovi (Lj)
22.50 POROČILA (Lj)

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM

Dežurstvo med tednom: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure, glavni zdravnik od 15. do 6. ure naslednjega dne. Ob nedeljah je dežurstvo od 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa od 7. do 6. ure naslednjega dne.

LEKARNE CELJE

Neprekinjeno dežurno službo izvaja lekarna Center Celje, Stanetova 13 a.

TRGOVINE

V tednu od 2. do 7. avgusta je dežurna samopostrežba CENTER v Stanetovi ulici vsak dan do 20. ure. V tednu od 9. do 14. avgusta pa bo dežurna samopostrežba RIMSKI DVOR V Židaniškovi ulici.

ROJSTVA

CELJE

Rodilo se je 31 dečkov in 25 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

Rodilo se je 6 deklic in 7 dečkov.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 5 parov, od teh KOLAR Darko iz Malih dol in MERNIH Nežika iz Kamne gore.

LAŠKO

BLAJ Franc iz Njivic in

Velika izbira plošč in kaset vam je na voljo v prodajnih enotah KOVINO-TEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA CELJE

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ

1. A LITTLE PEACE - NICOLE
2. SE POMAHAL NI Z ROKO - MARIJAN SMODE
3. ROMEO I JULIJA - SREBRNA KRILA
4. PESMA O JEDNOM PETLU - DŽORDŽE BALASEVIČ
5. BOOGIE DAMA - ČUDEŽNA POLJA

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Primož Točaj, Šmartno v Rožni dolini 39
Davor Kračun, Škapinova 6, Celje

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. Kongresa 3a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.

Vsakič nagrada velika plošča, ki jo izžrebanci dvignejo v prodajalni MELODIJA

VIO ŽALEC

TOZD OŠ PETER ŠPRAJC-JUR ŽALEC

Komisija za delovna razmerja RAZPISUJE prosta dela oz. naloge

1. UČITELJA KEMIJE IN BIOLOGIJE

Pogoji: kandidat mora izpolnjevati pogoje 96. člena Zakona o osnovni šoli

2. SNAŽILKE

Pogoji: NK-delavka

Delo se združuje za nedoločen čas. Za dela oz. naloge pod 2. točko se zahteva 3 mesečno poskusno delo.

Začetek dela je 1.-9. 1982.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev, naj kandidati pošljejo v roku 15 dni na gornji naslov.

O izbiri bodo kandidati pisмено obveščeni v 15 dneh od preteka objave.

Stanovanja ni!

KAPELAR Marija iz Vel. Širje

SLOVENSKE KONJICE

GORENJAK Aleš, električar iz Slov. Konjice in POZEB Vida iz Dobrave pri Konjicah 8, KOVAČEC Zdenko iz Loške gore 6/a in PRELOŽNIK Lidija iz Stranic 93, EINFALT Željko iz Prevat 7 in VOZEL Jasna iz Slov. Konjice, Ul. Dušana Jeraba, ŠUTAR Slavko iz Ljubljane, Polje 2 in Jereb Kristina iz Ljubljane, Polje 2, REBERNAK Martin, Gabrovnik 3 in COLNARIČ Marija iz Dobrave pri Konjicah 11/a, JELENKO Alojz, Skomarje 36 in RAMŠAK Milena, Škedenj 9, DEBELŠEK Srečko iz Velenja in IRŠIČ Marija iz Sp. Dolič 38,

Vitanje, JURGEČ Danijel iz Slov. Konjice, Grajska c. 9 in STOJKO Marjeta iz Slov. Konjice Grajska c. 9, KITEK Vladimir iz Vitanja, Ljubnica 51 in MLAKAR Jožefa iz Zreč, Padeški vrh 5, LAMOT Gustimir, Vitanje 67 in DOBROSAVLJEVIČ Zorica, Vitanje 137, MACUH Alojz iz Loč, Kraberk 20 in MEGLIČ Angela iz Loč, Mlače 14.

SMRTI

CELJE

Umrli so: JURKOŠEK Franc, 70, Vodruž, JUVAN Jože, 73, Tevče, ZUPAN Danijela, 73, Vransko, STRAHOVNIK Karl, 70, Žalec, PLEVNİK Franc, 70, Prnek,

Prodajalna MELODIJA v Cankarjevi ulici v Celju vam nudi bogat program plošč in kaset.
Prodajalna MELODIJA - TDO - TEKO - Celje - SOZD MERX

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ

1. PESEM DOMAČA - KALŠEK
2. NA GRUŠOVLJAH - SAVINJSKIH 7
3. GORSKE ROŽE - SLOVENIJA
4. TETA IZ TEXASA - AVSENIK
5. MAMA TO CVETJE JE ZATE - KOGOVSEK

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

ŽG-ŽTO CELJE

TOZD za promet Celje, Titov trg 1,

objavlja prosta dela in naloge:

1. več delavcev za premik z železniškimi vozili

Pogoji: končana osemletka ali najmanj 6 razredov OŠ, starost do 30 let
Pridobitev kvalifikacije v posebnem tečaju.

2. eno delavko za čiščenje prostorov

Pogoji: končana osemletka
Prijave sprejema kadrovska služba v roku 15 dni po objavi.

KOZOVINC Ludvik, 39, Celje, KNEZ Milan, 37, Loče pri Šmartnem, SENICA Marija, 83, Mala Breza.

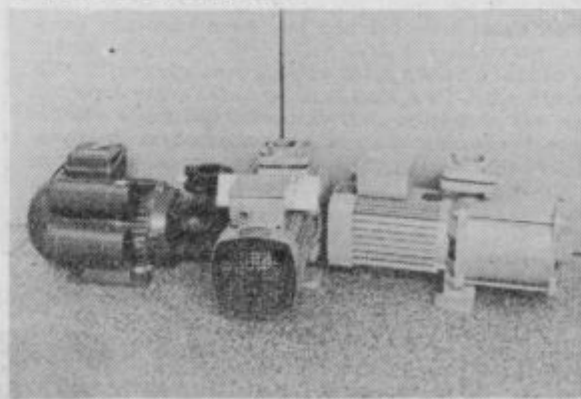
LAŠKO

Umrli sta: STRNIŠA Janez iz Dobrove 9 pri Radečah, TOMAŽIČ Franciška iz Vel. Širja 33.

SLOVENSKE KONJICE

Umrli so: TINČE Edvard, 24, Strnice 18, KUK Cecilija, 72, Zg. Pristava, SODERŽNIK Martina, 61, Slov. Konjice, PENAVA Sa-lah, 35, Slov. Konjice, JESIH Jože, 58, Slov. Konjice, JUHART Matilda, 89, Slov. Konjice.

Poiščite v ... LABODU

kovinotehna

tozd tehnična trgovina

Prodajalna Labod v Gubčevi ulici v Celju ima na zalogi tudi večstopenjske vodne črpalke na 220 in 380 V. Razen tega imajo tudi peči in opremo za centralno ogrevanje ter peči za dogrevanje vode.

POČITNIŠKA OBREKOVANJA

Na tabli avtobusnega mestnega potniškega prometa nasproti postaje je pri vrhu prilepljen listek, na katerem piše z velikimi črkami **OPOZORILO**. Na kaj to opozorilo opozarja, vedo najbrž le tisti, ki so ga napisali, kajti prebrati ga je mogoče kvečjemu z daljnogledom.

Če vas, ko se vrnete s počitnic, doma čaka obvestilo, da je na pošto prispel za vas paket, se kaj lahko zgodi, da se boste zanj obrisali pod nosom. Po petih dneh čakanja ga namreč vrnejo pošiljatelju.

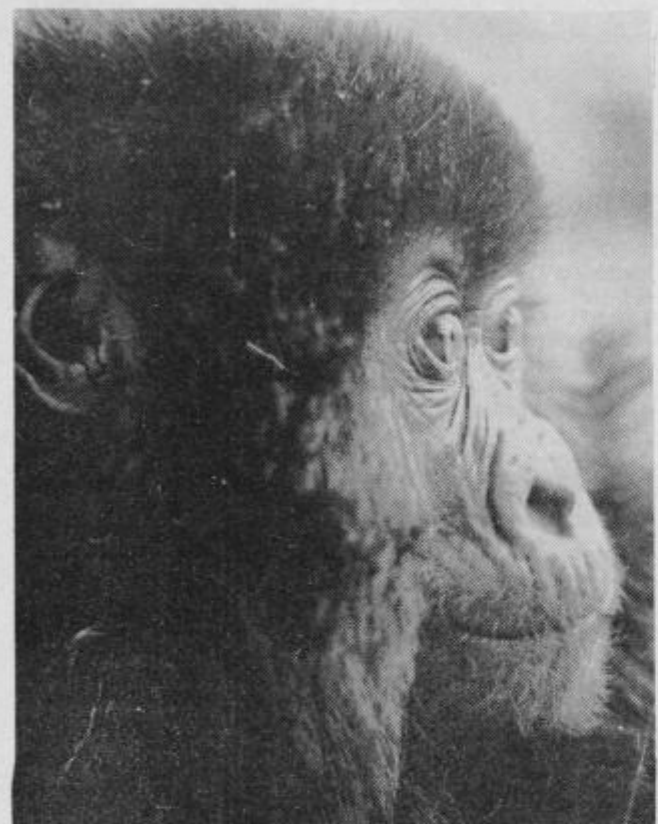
Prav vam je! Zakaj ste pa bili tako dolgo na dopustu.

Z izvirno domislico se je nek občan znebil stroškov za Male oglase. Na drog električne napeljave pred svojo hišo je obesil tablo, na kateri lahko mimoidoči preberejo, kaj je trenutno pri njemu naprodaj. Ta teden ponuja brezhiben pralni stroj.

Že dolgo veste, da je bolje pričeti na dopustu pogovor z natakarnjem z »bitte« ali »please« kot pa s »prosim«. Če pa želite biti bolj opazni in postreženi na celjski tržnici začnite z »molim«. Slovensčino pa vam toplo priporočamo naprimer na sarajevski Baš čaršiji. To je preizkušen recept naših domačih turistov. Poskusite in ne boste razočarani.

Republiški izvršni svet je na zadnji seji pri obravnavanju poročila o usmerjenem izobraževanju ugotovil, da si v nekaterih občinah ob podpori občinskih vodstev prizadevajo za poseben status nekaterih usmeritev. Zlasti za naravoslovno matematično. Tako bi se učenci na to usmeritev vpisovali v neomejenem številu in ne glede na potrebe združenega dela. To utemeljujejo s tem, da so ti kadri, ko končajo višje in visoke šole primerni za opravljanje raznovrstnih del in nalog. Tudi mi menimo, da ne bodo imeli problemov z zaposlitvijo, saj jih navsezadnje lahko tudi uspešno izvozimo.

AMADEUS POROČA

Tale naš dokazani pradačni prednik se je resno zamislil nad brezobzirnim početjem voznikov Izletnika, Prevoznitstva in še nekaterih. Omenjeni junaki kot za stavo vsako jutro vžigajo motorje svojih veličastnih vozil. Po njihovi vnemi sodeč neizmerno uživajo, saj prebudijo tudi za spalno boleznijo obolele osebe. Prebujanje samo niti ni tako boleče. Opazovalec takšnega početja bi se moral zamisliti predvsem ob vprašanju družbene samozasčite, saj so vozila brez vsakršnega varstva prepuščena skušnjavam slabo mislečih ljudi...

Ta ga pa ima pošteno v želodcu... foto: BOŽO SRDIČ

PO JUGOVZHODNI AZIJI

Večino dneva preživijo na polju, ki je lahko tudi po nekaj ur oddaljeno od bivališča. V večini se še poslužujejo kolobarjenja. Džunglo s skupnimi močmi posekajo in požgejo. Vsaki družini pripada potreben kos zemlje za preživetje. Sadijo suho kulturo riža. Za rižem prideta na vrsto kuruza in proso. Ko se po letu ali dveh zemlja izčrpa, jo zasadijo z neke vrste listnatimi rastlinami. Te požanjejo in jih puste zginiti. Zemljo puste pri miru deset do dvajset let, da se sama nazaj obogati, da je godna zopet za setev riža.

Riž je njihova glavna jed in to trikrat na dan. Zraven še sodi solata iz svežih bambusovih vršičkov in neke druge vrste pečeno šavje. Meso pride na jedilnik le v primeru, če kaj ustrelijo. Ponavadi prodajajo jelene in divje prašiče v mestu, za zaslužek pa kupijo bencin in ostale potrebščine.

Doma ostane čez dan vedno nekaj ljudi, da pazijo na otroke in domači prag.

Popoldne se moški vrnejo domov. Žene jih že čakajo s pripravljenim kosilom. Praviloma počakajo, da moški pojedjo in šele nato one prisedejo k jedi. Kuhinja se nahaja v zadnjem delu sobe. Pravzaprav je to samo odprto ognjišče z nekaj lonci. Premorejo tudi nekaj krožnikov, drugače pa servirajo hrano v palmovih listih. Nekatere družine se ponajboje še s stolom in posteljo za družinskega poglavarja.

Moški in ženske spijo ločeno v istem prostoru, dekleta, dokler se ne poročijo, pa v varstvu svojih mater.

Včeraj, ko sva se prikazala iz čolna, so se otroci razbežali kot strela. Počasi sva si pridobila njihovo zaupanje s kilogramom bonbonov. Od sedaj naprej jih imava vedno nekaj zraven, kamor se postaviva. Ne moreš več ostati sam, kljub temu, da bi ti včasih odgovarjalo.

Dobro se počutim med tako prijaznimi in dobrimi ljudmi. Zdi se mi, da se

sploh prav ne zavedam uživanja in mi ostaja v podzavesti. Vsakdo te z nasmehom pozdravlja. Sediš na terasi, paseš radovednost in se ti prinesejo sadje.

Zvečer posedajo pred svojimi bileki. Vsaki družini pripada toliko hodnika - ruai, kolikor je dolžina njegove sobe. Do nedavnega, ko se niso poznali radijskih aparata

PIŠE: 13
STANE ŽILNIK

tov in dokler so imeli še zelo malo stika z zunanjim svetom, so si krajšali čas s pripovedovanjem zgodb. Ljudski pripovedniki so hodili od dolge hiše do dolge hiše, ter s svojim pripovedovanjem krajšali ljudem dolge večere. Pripovedovanje ene zgodbe je lahko trajalo šest dni in noči neprekinjeno. Od nekega etnologa sem zvedel, da je do sedaj najdaljše poznano pripovedovanje trajalo šest

SPOPAD NA STRNIŠČU

Skljoc... in na posnetku je ostal tale »zgodovinski« posnetek, kako so v Škofcah hoteli vezači privezati žanjico na živ poreselj, pa bi se bil vezačem kmalu slabo godilo, kajti ženske so se srborito zagnale vanje, kot bi kdo dregnil v osir... To je bilo smeja!

(FOTO: J. KR)

dni in noči neprekinjeno. Poslušalci so si vzeli odmor samo za hrano in pijačo.

Pred vsakim bilekom s stropa hodnika še vedno visijo zaprašene košare, v katerih so včasih shranjevali odrezane glave sovražnikov. Ibani so bili poznani še v polpretekli zgodovini kot lovci na glave. Odrezane glave sovražnikov naj bi vplivale na rodovitnost polj, obenem pa se je vojščaku s številom letih dvigoval ugled.

S to obrtjo so menda uradno prenehali okoli leta 1920 s prepovedjo angleške kolonialne uprave v Maleziji. Starodavna okrutnost se je pokazala spet v letih druge svetovne vojne, ko je Borneo osvajala japonska vojska. Ibani so bili na strani Angležev. Japonsko vojsko so smatrali za sovražnika, zato so lahko tudi marsikatero skrajšali za njegovo glavo.

Odrezane glave so kuhali z nekimi zeliščem, da so se malo skrčile.

Danes so od tega ostale le še prazne zaprašene košare.

Ponekod še popestrijo praznik njihovega Novega leta, promenadnim mimohodnikom po zunanji terasi, noseč v desni roki košaro s tremi ali štirimi nekdanjimi človeškimi glavami.

Do danes pa se je ohranilo še tetoviranje, ki so mu po dvrženi izključno odrasli moški. Tetovirajo se po cellem telesu. Različne figure pomenijo položaj moškega, njihove skupnosti, poleg tega so tudi modnega videza. Nekdaj je bilo iz tetoviranja razvidno tudi število odrezanih glav.

Cigarete si zvijajo same. Malo tobaka ovijejo v posušeni palmov list. Starejši ljudje žvečijo betel. To je neke vrste orešček, ki se nariba na tobak in ovije v kislast bel telov list.

Ibanskim otrokom, rojenim na kliniki, ima pravico izbrati rojstno ime poročniška sestra in ne mati. Otroci brez izjeme dobijo angleška imena. Šele doma v dolgi hiši dobi otrok pravo ibansko ime.

Starejši tetovirani moški imajo preluknjana ušesa, da si ob praznovanju vstavijo vado do kilogram težke uhane